Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

10 päivänä syyskuuta 2025*

Ympäristö – Delegoitu asetus (EU) 2022/1214 – Taksonomia – Fossiiliseen kaasuun ja ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot – Kuuluminen kestäviin taloudellisiin toimintoihin – Sijoitukset – Myötävaikuttaminen hiilineutraaliin talouteen tapahtuvaan siirtymään Pariisin sopimuksen 1,5 °C:n tavoitteen mukaisesti – Nollanettopäästöjen tavoitteen saavuttaminen vuoteen 2025 mennessä – Ilmastonmuutoksen merkittävä hillitseminen ja siihen sopeutuminen – Asetuksen (EU) 2020/852 10 ja 11 artikla – Vähähiilisen toiminnan käsite – Ympäristötavoitteille aiheutuva merkittävä haitta – Reaktorin vakaviin vahinkoihin liittyvät vaarat – Korkea-aktiivisiin ydinjätteisiin liittyvät vaarat – Kuivuuteen ja ilmastovaaroihin liittyvät vaarat – Ennalta varautumisen periaate – Tekniset arviointikriteerit – Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen – SEUT 290 artikla – Säädöksen keskeisten osien käsite – Tieteellinen näyttö – Komission harkintavalta – Ilmeinen arviointivirhe

Asiassa T-625/22,

Itävallan tasavalta, asiamiehinään M. Klamert ja F. Koppensteiner, avustajinaan asianajajat S. Lünenbürger, K. Reiter ja M. Kottmann,

kantajana,

jota tukee

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehinään A. Germeaux ja T. Schell,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään C. Ladenburger, R. Tricot, G. von Rintelen, C. Auvret ja B. De Meester,

vastaajana,

jota tukevat

Bulgarian tasavalta, asiamiehinään T. Mitova ja S. Ognianova Ruseva

,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

Tšekin tasavalta, asiamiehinään J. Vláčil ja L. Dvořáková

,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään T. Stéhelin, B. Fodda ja M. de Lisi

,

Unkari, asiamiehinään M. Fehér ja K. Szíjjártó

,

Puolan tasavalta, asiamiehinään B. Majczyna, M. Rzotkiewicz ja K. Rudzińska

,

Romania, asiamiehinään E. Gane, M. Chicu ja O.-C. Ichim

,

Slovenian tasavalta, asiamiehinään A. Grum ja B. Jovin Hrastnik

,

Slovakian tasavalta, asiamiehenään E. Larišová

ja

Suomen tasavalta, asiamiehenään H. Leppo,

väliintulijoina,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. van der Woude sekä tuomarit S. Papasavvas, A. Marcoulli, J. Costeira, O. Porchia, M. Kancheva, U. Öberg, G. De Baere, T. Pynnä, J. Laitenberger, G. Steinfatt, D. Petrlík, P. Zilgalvis (esittelevä tuomari), E. Tichy-Fisslberger ja L. Spangsberg Grønfeldt,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Jund,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 10.9.2024 toteutetun prosessinjohtotoimen sekä komission unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.9.2024 toimittaman vastauksen,

ottaen huomioon 21. ja 22.10.2024 pidetyssä istunnossa, jossa Itävallan tasavalta esitti huomautuksensa kyseisestä vastauksesta, esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Itävallan tasavalta vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan, että delegoidun asetuksen (EU) 2021/2139 muuttamisesta tiettyjen energia-alojen taloudellisten toimintojen osalta ja delegoidun asetuksen (EU) 2021/2178 muuttamisesta kyseisiä taloudellisia toimintoja koskevien tiettyjen tietojen antamisen osalta 9.3.2022 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2022/1214 (EUVL 2022, L 188, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) kumotaan.

Asian tausta

2 Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto antoivat 18.6.2020 kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta asetuksen (EU) 2020/852 (EUVL 2020, L 198, s. 13; jäljempänä luokitusjärjestelmäasetus).

3 Luokitusjärjestelmäasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisessä asetuksessa vahvistetaan kriteerit sen määrittämiseksi, pidetäänkö jotakin taloudellista toimintaa ympäristön kannalta kestävänä, jotta voidaan määrittää sijoituksen ympäristökestävyyden aste. Asetuksen johdanto-osan kolmannen perustelukappaleen mukaan tämä asetus on tärkeä askel rahoitusvirtojen ohjaamisessa kestävään toimintaan ilmastoneutraalin unionin saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä.

4 Tätä varten luokitusjärjestelmäasetuksella perustetaan, kuten kyseisen asetuksen johdanto-osan 6 ja 12 perustelukappaleesta ilmenee, kestävien toimintojen yhtenäinen luokitusjärjestelmä, jolla yhdenmukaistetaan unionin tasolla kriteerit, joilla määritetään, pidetäänkö jotakin taloudellista toimintaa ympäristön kannalta kestävänä, mikä antaa sijoittajille ja muille talouden toimijoille yhteisen käsityksen ympäristön kannalta kestävistä taloudellisista toiminnoista.

5 Komissio antoi 4.6.2021 delegoidun asetuksen (EU) 2021/2139 luokitusjärjestelmäasetuksen täydentämisestä vahvistamalla tekniset arviointikriteerit, joilla määritetään, millä edellytyksillä taloudellista toimintaa pidetään ilmastonmuutoksen hillintää tai ilmastonmuutokseen sopeutumista merkittävästi edistävänä ja aiheuttaako kyseinen taloudellinen toiminta merkittävää haittaa millekään muulle ympäristötavoitteelle (EUVL 2021, L 442, s. 1).

6 Komissio antoi 9.3.2022 riidanalaisen asetuksen, jonka tarkoituksena on muun muassa vahvistaa tekniset arviointikriteerit tiettyjen ydinenergia-alan ja fossiilisen kaasun alan toimintojen sisällyttämiseksi sellaisten toimintojen luokkaan, joiden katsotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 3 kohdan nojalla edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää, ja sellaisten toimintojen luokkaan, joiden katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista kyseisen asetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla (jäljempänä tekniset arviointikriteerit).

Asianosaisten vaatimukset

7 Itävallan tasavalta vaatii Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana unionin yleistä tuomioistuinta

– kumoamaan riidanalaisen asetuksen ja

– velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 Komissio vaatii Bulgarian tasavallan, Tšekin tasavallan, Ranskan tasavallan, Unkarin, Puolan tasavallan, Romanian, Slovenian tasavallan, Slovakian tasavallan ja Suomen tasavallan tukemana unionin yleistä tuomioistuinta

– hylkäämään kanteen ja

– velvoittamaan Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

9 Itävallan tasavalta esittää kanteensa tueksi 16 kanneperustetta.

10 Yhtäältä kahdeksan ensimmäistä kanneperustetta koskevat ydinenergia-alaan liittyvää taloudellista toimintaa.

11 Ensimmäinen kanneperuste koskee erityisesti luokitusjärjestelmäasetuksen menettelysääntöjen rikkomista ja puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta 30.6.2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL 2021, L 243, s. 1; jäljempänä eurooppalainen ilmastolaki) 6 artiklan 4 kohdan rikkomista.

12 Toinen kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista.

13 Kolmas kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista.

14 Neljäs kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan rikkomista teknisten arviointikriteerien osalta, kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista.

15 Viides kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista.

16 Kuudes kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohdan rikkomista.

17 Seitsemäs kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksen ja tehokkaan vaikutuksen loukkaamista markkinoiden pirstaloitumisen vaaran vuoksi.

18 Kahdeksas kanneperuste koskee SEUT 290 artiklan rikkomista.

19 Toisaalta kahdeksan muuta kanneperustetta koskevat fossiilisen kaasun alaan liittyviä taloudellisia toimintoja.

20 Yhdeksäs kanneperuste koskee erityisesti luokitusjärjestelmäasetuksen menettelysäännösten ja eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdan rikkomista.

21 Kymmenes kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista.

22 Yhdestoista kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan a ja j alakohdassa säädetyn teknologianeutraaliuden periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista.

23 Kahdestoista kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista.

24 Kolmastoista kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista.

25 Neljästoista kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan i alakohdan rikkomista, koska fossiiliseen kaasuun liittyvien toimintojen sisällyttämisestä luokitusjärjestelmään aiheutuu riski omaisuuserien arvon menettämisestä.

26 Viidestoista kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohdan rikkomista.

27 Kuudestoista kanneperuste koskee luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksen ja tehokkaan vaikutuksen loukkaamista markkinoiden pirstaloitumisen vaaran vuoksi.

28 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo aiheelliseksi tutkia ensin ensimmäisen ja yhdeksännen kanneperusteen yhdessä. Ydinenergiaan liittyvän taloudellisen toiminnan osalta unionin yleinen tuomioistuin tutkii kahdeksannen ja toisen kanneperusteen ja sen jälkeen kolmannen ja neljännen kanneperusteen yhdessä ja lopuksi viidennen, kuudennen ja seitsemännen kanneperusteen.

29 Fossiilisen kaasun alaan liittyvien taloudellisten toimintojen osalta unionin yleinen tuomioistuin katsoo aiheelliseksi tutkia ensin kymmenennen kanneperusteen ja sen jälkeen kanneperusteet yhdennestätoista kuudenteentoista.

Alustavat huomautukset tuomioistuinvalvonnan ulottuvuudesta

30 Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että kanneperusteet koskevat luokitusjärjestelmäasetuksen soveltamisessa ja tulkinnassa tehtyjä oikeudellisia virheitä, joten unionin yleisen tuomioistuimen on harjoitettava täysimääräistä tuomioistuinvalvontaa.

31 Komissio kiistää tällaiset perustelut.

32 On muistutettava, että kun unionin toimielimellä on laaja harkintavalta etenkin monitahoisten arviointien yhteydessä, unionin tuomioistuinten on harjoitettava tällaista harkintavaltaa käyttäen toteutetun toimen asiasisältöä koskevaa tuomioistuinvalvontaa, joka ei saa johtaa siihen, että unionin tuomioistuimet korvaavat kyseisen toimielimen arvioinnin omalla arvioinnillaan, vaan sen tarkoituksena on varmistaa, ettei päätös perustu aineellisesti virheellisiin tosiseikkoihin eikä

siihen liity ilmeistä arviointivirhettä tai harkintavallan väärinkäyttöä (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2023, EKP v. Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Lisäksi SEUT 290 artiklassa tarkoitetun siirretyn toimivallan yhteydessä komissiolla on sen käyttäessä sille myönnettyä toimivaltaa laaja harkintavalta erityisesti silloin, kun sen on suoritettava monitahoisia arviointeja (ks. vastaavasti tuomio 11.5.2017, Dyson v. komissio, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34 Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuinten on paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea niistä tehtyjä päätelmiä (ks. tuomio 4.5.2023, EKP v. Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Kun toimielimellä on laaja harkintavalta, menettelyllisten takeiden, joihin kuuluu toimielimen velvollisuus tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki kyseessä olevan tilanteen kannalta merkitykselliset seikat, noudattaminen on erityisen tärkeää (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2023, EKP v. Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Sitä vastoin oikeuskysymysten osalta unionin yleinen tuomioistuin harjoittaa kokonaisvaltaista valvontaa, johon kuuluu säännösten tulkinta objektiivisten seikkojen perusteella sekä sen tarkistaminen, täyttyvätkö tällaisen säännöksen soveltamisedellytykset vai eivät (ks. tuomio 11.9.2024, Sveza Verkhnyaya Sinyachikha ym. v. komissio, T-2/22, ei julkaistu, EU:T:2024:615, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Unionin tuomioistuinten tutkinnasta, joka koskee sitä, onko toimielimen toimessa ilmeinen arviointivirhe, on lisäksi täsmennettävä, että sen osoittamiseksi, että toimielin on arvioinut monitahoisia tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti siten, että toimi on kumottava, kantajan on esitettävä riittävästi näyttöä siitä, ettei toimeen sisältyvä tosiseikkoja koskeva arviointi ole ollut uskottava (ks. analogisesti tuomio 14.6.2018, Lubrizol France v. neuvosto, C-223/17 P, ei julkaistu, EU:C:2018:442, 39 kohta, tuomio 7.5.2020, BTB Holding Investments ja Duferco Participations Holding v. komissio, C-148/19 P, EU:C:2020:354, 72 kohta ja tuomio 17.5.2018, Bayer CropScience ym. v. komissio, T-429/13 ja T-451/13, EU:T:2018:280, 145 kohta).

38 Itävallan tasavallan esittämiä kanneperusteita on tarkasteltava kyseisten seikkojen valossa.

Ensimmäinen ja yhdeksäs kanneperuste, jotka koskevat luokitusjärjestelmäasetuksen menettelysäännösten ja eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdan rikkomista

39 Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana pääasiallisesti, että riidanalainen asetus on annettu delegoidun säädöksen antamista koskevasta luokitusjärjestelmäasetuksessa säädettyjen menettelysäännösten, erityisesti teknisten arviointikriteerien vahvistamista koskevien menettelysäännösten, ja Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission paremmasta lainsäädännöstä tekemän toimielinten välisen sopimuksen (EUVL 2016, L 123, s. 1; jäljempänä toimielinten välinen sopimus) menettelysäännösten sekä eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdan vaatimusten vastaisesti.

40 Komissio kiistää kyseiset väitteet Bulgarian tasavallan, Tšekin tasavallan, Ranskan tasavallan, Unkarin, Puolan tasavallan ja Romanian tukemana.

41 On muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 23 artiklan 4 kohdan mukaan komissio kerää ennen delegoitujen säädösten hyväksymistä ja niiden laatimisen aikana kaiken tarvittavan asiantuntemuksen muun muassa kuulemalla 24 artiklassa tarkoitettua kestävää rahoitusta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää (jäljempänä jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmä).

42 Kyseisen säännöksen mukaan on lisäksi niin, että ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se toimii toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden ja menettelyjen mukaisesti.

43 On myös todettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 4 kohdan mukaan komissio kuulee ennen delegoidun säädöksen antamista luokitusjärjestelmäasetuksen 20 artiklassa tarkoitettua kestävän rahoituksen foorumia (jäljempänä foorumi) teknisten arviointikriteerien osalta.

44 Lisäksi luokitusjärjestelmäasetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmä antaa komissiolle neuvoja teknisten arviointikriteerien asianmukaisuudesta ja foorumin omaksumasta lähestymistavasta kyseisten kriteerien laatimisessa.

45 Käsiteltävässä asiassa on muistutettava, että delegoidun asetuksen 2021/2139 antamista varten kestävää rahoitusta käsittelevä tekninen asiantuntijaryhmä (jäljempänä TEG), jonka komissio perusti avustamaan itseään luokitusjärjestelmän laatimisessa, antoi suosituksia teknisistä arviointikriteereistä, jotka koskevat taloudellista toimintaa, joka edistää merkittävästi luokitusjärjestelmäasetuksen 9 artiklan a ja b alakohdassa asetettuja kahta ympäristötavoitetta. TEG julkaisi joulukuussa 2018 ja kesäkuussa 2019 laatimissaan kertomuksissa kaksi alustavaa versiota suosituksistaan. Molemmista kertomuksista on järjestetty julkinen kuuleminen. TEG:n lopullinen kertomus julkaistiin maaliskuussa 2020 yhdessä teknisen liitteen kanssa.

46 Lisäksi komissio julkisti maaliskuussa 2020 delegoidun asetuksen 2021/2139 antamista varten vaikutustenarvioinnin, josta voitiin esittää huomautuksia huhtikuun 2020 loppuun mennessä. Lisäksi delegoidun asetuksen 2021/2139 luonnos julkaistiin paremman lainsäädännön portaalissa neljän viikon palautejaksolle (20.11–18.12.2020), se arvioitiin foorumissa joulukuussa 2020 ja se esiteltiin jäsenvaltioiden asiantuntijoille useissa jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmän kokouksissa joulukuun 2020 ja maaliskuun 2021 välisenä aikana. Komissio julkaisi 4.6.2021 vaikutustenarvioinnin delegoidun asetuksen 2021/2139 (SWD(2021)152 final) antamiseksi.

47 Lisäksi riidanalaisen asetuksen antamiseksi komission rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosasto (FISMA) pyysi kesällä 2020 yhteistä tutkimuskeskusta (jäljempänä JRC) tekemään perusteellisempia teknisiä tutkimuksia luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklassa tarkoitetun kriteerin osalta, jonka mukaan taloudellista toimintaa voidaan pitää ympäristön kannalta kestävänä vain, jos se ei ”aiheut[a] merkittävää haittaa” kyseisen asetuksen 9 artiklassa asetetuille ydinvoimaa koskeville ympäristötavoitteille (jäljempänä ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukainen kriteeri), kuten TEG suositteli. JRC tarkasteli ydinenergian tuotannon arviointia ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin perusteella ottaen huomioon ydinenergian koko elinkaaren vaikutukset todellisiin ja mahdollisiin ympäristövaikutuksiin kaikkien tavoitteiden osalta. Se laati 19.3.2021 kertomuksen täysimääräisen arvioinnin tuloksista (jäljempänä JRC:n kertomus), ja riidanalaisen asetusluonnoksen perusteluissa on tiivistelmä kyseisen kertomuksen päätelmistä.

48 JRC:n kertomuksen johdosta Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklassa tarkoitettu asiantuntijaryhmä antoi 28.6.2021 puoltavan lausunnon JRC:n kertomuksesta, kuten riidanalaisen asetusluonnoksen perusteluissa todetaan. Terveys- ja ympäristöriskejä sekä kehittymässä olevia riskejä käsittelevä tiedekomitea (jäljempänä CSRSEE) antoi 29.6.2021 lausunnon JRC:n kertomuksen päätelmistä ja suosituksista.

49 Ensinnäkin Itävallan tasavalta katsoo, että vastoin toimielinten välisen sopimuksen vaatimuksia ja erityisesti sen liitteessä olevaa 4 kohtaa ja sitä seuraavia kohtia, riidanalainen asetusluonnos toimitettiin myöhässä ja sopimattomaan aikaan (illalla 31.12.2021), ja siihen oli vastattava liian lyhyessä määräajassa (joka päättyi aluksi 12.1.2022 ja sen jälkeen lyhyen jatkoajan jälkeen 21.1.2022). Jäsenvaltioilla ei siis ollut riittävästi aikaa valmistella huomautuksiaan.

50 Tältä osin on todettava, että toimielinten välisen sopimuksen liitteessä olevan 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden asiantuntijoita kuullaan hyvissä ajoin jokaisesta komission yksiköiden laatimasta luonnoksesta delegoiduksi säädökseksi.

51 Lisäksi komissio toimitti 31.12.2021 riidanalaisen asetusluonnoksen foorumille ja jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmälle.

52 Foorumi julkaisi lopullisen palautteensa verkkosivustollaan 24.1.2022.

53 Jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmän kokous pidettiin 10.1.2022, ja jäsenvaltiot saattoivat esittää kokouksessa huomautuksensa riidanalaisesta asetusluonnoksesta.

54 Jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmälle asetettiin foorumin palautetta koskevien huomautusten esittämisen määräajaksi 26.1.2022.

55 Ottaen huomioon, että ydinenergiaan ja fossiilisiin kaasuihin liittyvistä toiminnoista on jo tehty alustavia analyysejä delegoidun asetuksen 2021/2139 antamiseksi ja että kyseisten toimintojen ympäristövaikutuksia koskeva kysymys, jota on käsitelty lukuisissa olemassa olevissa asiantuntijalausunnoissa, kuten JRC:n kertomuksessa ja 28.6.2021 päivätyssä, Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklassa tarkoitetussa asiantuntijaryhmän lausunnossa, ei ole täysin uusi, on todettava, että jäsenvaltioiden ja foorumin asiantuntijaryhmän käytettävissä ollut 12 päivän määräaika, joka pidennettiin 21 päivään ja jonka kuluessa ne saattoivat antaa lausuntonsa luonnoksesta delegoiduksi säädökseksi, oli riittävän pitkä huomautusten esittämiseen.

56 Näin on etenkin, koska yhtäältä asiantuntijoilla oli asiasta etukäteistietoa, sillä he olivat jo esittäneet toukokuussa 2020 pidetyssä kokouksessa huomautuksia edellä 45 kohdassa mainituista TEG:n suosituksista, ja koska toisaalta foorumi tai jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmä eivät pitäneet pidennettyä määräaikaa riittämättömänä.

57 Tässä yhteydessä komissiota ei voida arvostella siitä, että se toimitti riidanalaisen asetusluonnoksen 31.12.2021, varsinkin kun jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmälle ja foorumille myönnettyä määräaikaa lausunnon antamiseksi luonnoksesta delegoiduksi säädökseksi jatkettiin 21.1.2022 saakka.

58 Toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, on siis katsottava, että jäsenvaltioita on kuultu riidanalaisesta asetusluonnoksesta hyvissä ajoin toimielinten välisen sopimuksen liitteessä olevan 4 kohdan mukaisesti.

59 Komissiota ei myöskään voida arvostella siitä, että se toimitti riidanalaisen asetusehdotuksen samanaikaisesti jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmälle ja foorumille, koska komissio antoi jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmälle mahdollisuuden esittää huomautuksia foorumilla annetusta palautteesta. Tältä osin jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmälle annettiin 26.1.2022 saakka aikaa esittää huomautuksensa foorumin palautteesta, joka julkaistiin foorumin verkkosivustolla 24.1.2022 eli kaksi päivää aikaisemmin.

60 Toiseksi Itävallan tasavalta väittää, ettei jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa järjestetty kokousta, koska kirjalliseen lausuntoon turvautumisen edellytykset eivät täyttyneet, sillä riidanalaiseen asetukseen ei sisältynyt delegoidun asetuksen 2021/2139 muutosta vaan ”lisäys”, joka koski täysin uusia kysymyksiä, etenkin taloudellisten toimintojen määrittelyä ja täysin uusien perusteiden ja kynnysarvojen määrittämistä, mikä edellytti jäsenvaltioiden uutta kuulemista.

61 On kuitenkin todettava, että 10.1.2022 järjestettiin virtuaalinen kokous, joten jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa pidettiin kokous, joka koski riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettuja toimintoja. Toimielinten välinen sopimus ei myöskään ole esteenä sille, että asiantuntijoita kuullaan kirjallisessa menettelyssä.

62 Kolmanneksi Itävallan tasavalta arvostelee komissiota lähinnä siitä, että se on määritellyt tekniset arviointikriteerit järjestämättä uutta julkista kuulemista tai uutta vaikutustenarviointia JRC:n kertomuksessa tehtyjen täydentävien analyysien jälkeen.

63 Tältä osin on muistutettava, että toimielinten välisen sopimuksen 13 kohdan mukaan komissio tekee vaikutustenarviointeja sellaisista delegoiduista säädöksistään, joilla odotetaan olevan merkittäviä taloudellisia, sosiaalisia tai ympäristövaikutuksia, ja suorittaa mahdollisimman laajan kuulemisen.

64 Oikeuskäytännöstä käy kuitenkin selvästi ilmi, että velvollisuus suorittaa delegoitujen asetusten vaikutustenarviointi kaikissa olosuhteissa ei perustu toimielinten välisen sopimuksen 12–15 kohdan sanamuotoon (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 3.12.2019, Tšekin tasavalta v. parlamentti ja neuvosto, C-482/17, EU:C:2019:1035, 82–85 kohta ja tuomio 5.7.2023, TIB Chemicals v. komissio, T-639/20, ei julkaistu, EU:T:2023:374, 206 kohta).

65 Lisäksi toimielinten välisen sopimuksen 28 kohdan mukaan komissio sitoutuu kokoamaan ennen delegoidun säädöksen hyväksymistä kaiken tarvittavan asiantuntemuksen, myös kuulemalla jäsenvaltioiden asiantuntijoita ja järjestämällä julkisia kuulemisia.

66 Toimielinten välisen sopimuksen liitteessä olevassa 6 kohdassa todetaan, että delegoitujen säädösten valmistelun ja laadinnan yhteydessä voidaan kuulla myös sidosryhmiä, joten komissiolla ei missään tapauksessa ole velvollisuutta järjestää julkisia kuulemisia.

67 Kuten edellä olevasta 45 ja 46 kohdasta ilmenee, komissio suoritti käsiteltävässä asiassa vaikutustenarvioinnin delegoidun asetuksen 2021/2139 antamiseksi, ja TEG antoi kaksi kertomusta taloudellisia toimintoja koskevista teknisistä arviointikriteereistä, jotka edistäisivät merkittävästi luokitusjärjestelmäasetuksen 9 artiklan a ja b alakohdassa asetettuja kahta ympäristötavoitetta. Kyseisestä vaikutustenarvioinnista ja kertomuksista on järjestetty julkinen kuuleminen. Lisäksi kyseinen vaikutustenarviointi ja kyseiset julkiset kuulemiset toteutettiin, kun ydinenergiaan liittyviä taloudellisia toimintoja koskevien teknisten arviointikriteerien vahvistamista jo suunniteltiin.

68 Lisäksi delegoidun asetuksen 2021/2139 (SWD(2021) 152 final) antamiseksi tehdyn vaikutustenarvioinnin sivulla 23 todettiin, että ydinenergiaan liittyvien toimintojen osalta valintana oli ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä koskevan teknisen työn jatkaminen.

69 Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kolmannesta perustelukappaleesta ilmenee, teknisten arviointikriteerien vahvistamista lykättiin kyseisten toimintojen osalta odotettaessa perusteellista asiantuntija-arviota.

70 Asiantuntijalausuntoihin ja julkisiin kuulemisiin, jotka toteutettiin delegoidun asetuksen 2021/2139 antamiseksi, sisältyivät jo ydinenergiaan liittyvät toiminnot, joten riidanalainen asetus on jatkoa mainitulle asetukselle. Asiantuntijalausuntojen ja julkisten kuulemisten perusteella komissio on lisäksi suorittanut täydentäviä analyyseja riidanalaisen asetuksen antamiseksi.

71 Ydinenergiaan liittyviä toimintoja analysoitiin myös TEG:n lopullisen kertomuksen teknisessä liitteessä, jota käytettiin sekä delegoidun asetuksen 2021/2139 että riidanalaisen asetuksen laadinnan perustana.

72 Kun otetaan huomioon edellä 45–48 kohdassa mainitut seikat, delegoidun asetuksen 2021/2139 ja sen jälkeen riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneista eri menettelyvaiheista ilmenee näin ollen, että riidanalainen asetus on jatkoa delegoidulle asetukselle. TEG otti erityisesti delegoidun asetuksen 2021/2139 antamiseen johtaneessa menettelyssä huomioon ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot ja suositteli muita tutkimuksia, jotka suoritettiin riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen menettelyn yhteydessä.

73 Näin ollen komissio saattoi riidanalaisen asetuksen antamiseksi pätevästi tukeutua delegoidun asetuksen 2021/2139 osalta laadittuihin asiantuntijalausuntoihin, koska molempien delegoitujen asetusten tarkoituksena on sekä luokitusjärjestelmäasetuksen täydentäminen että niiden antamiseen johtaneiden menettelyjen täydentäminen ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen tarkastelun osalta. Toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, komissio saattoi riidanalaisen asetuksen antamiseksi tukeutua erityisesti vaikutustenarviointiin ja julkiseen kuulemiseen, jotka oli toteutettu delegoidun asetuksen 2021/2139 antamiseksi, eikä komissiolla ollut velvollisuutta toteuttaa täydentävää ja erityistä vaikutustenarviointia ja julkista kuulemista JRC:n kertomuksessa tehdyn täydentävän arvioinnin jälkeen, koska ydinenergiaan liittyvistä toiminnoista oli jo tehty vaikutustenarviointi ja järjestetty julkinen kuuleminen.

74 Tästä seuraa, että komissio ei tehnyt virhettä katsoessaan, että täydentävä ja erityinen vaikutustenarviointi ja julkinen kuuleminen eivät olleet tarpeen sen jälkeen, kun JRC:n kertomuksessa oli tehty täydentävä analyysi siitä, täyttävätkö ydinvoimaan liittyvät toiminnot ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin.

75 Neljänneksi Luxemburgin suurherttuakunnan väliintulokirjelmän 30 kohdassa esitetystä väitteestä, jonka mukaan uuden julkisen kuulemisen puuttuminen merkitsee Århusissa 25.6.1998 allekirjoitetun tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen (EUVL 2005, L 124, s. 4) 8 artiklan rikkomista, on muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan neljännen kohdan mukaan, jota saman perussäännön 53 artiklan nojalla sovelletaan asian käsittelyyn unionin yleisessä tuomioistuimessa,

väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia. Lisäksi väliintulijan on unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 142 artiklan 3 kohdan mukaan hyväksyttävä asia sellaisena kuin se on väliintulohetkellä.

76 Vaikka kyseiset määräykset eivät estä väliintulijaa esittämästä tukemansa asianosaisen väitteisiin nähden uusia tai niistä poikkeavia väitteitä, jottei sen väliintuloa rajoitettaisi pelkästään kanteessa esitettyjen väitteiden toistoksi, ei kuitenkaan voida katsoa, että nämä määräykset sallisivat sen muuttaa tai vääristää kanteessa määriteltyä oikeudenkäynnin alaa esittämällä uusia perusteita (tuomio 10.11.2021, Google ja Alphabet v. komissio (Google Shopping), T-612/17, EU:T:2021:763, 192 kohta ja tuomio 2.10.2024, ACE v. neuvosto, T-828/22, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2024:672, 44 kohta).

77 Koska Itävallan tasavalta ei ole vedonnut kanneperusteeseen, joka koskee Århusissa 25.6.1998 allekirjoitetun tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen 8 artiklan rikkomista, kyseinen väite on näin ollen jätettävä tutkimatta.

78 Viidenneksi Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana, että kynnysarvosta 270 grammaa (g) hiilidioksidiekvivalenttia (CO_2e) kilowattituntia (kWh) kohti ja 20 vuoden keskimääräisestä kynnysarvosta 550 kilogrammaa (kg) hiilidioksidiekvivalenttia (CO_2 e) kilowattia (kW) kohti, jotka on vahvistettu fossiilisen kaasun luokittelemiseksi luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi siirtymätoiminnaksi, ei ole tehty minkäänlaista vaikutustenarviointia eikä järjestetty julkista kuulemista.

79 On kuitenkin muistutettava, että kuten edellä 46 kohdasta ilmenee, komissio suoritti vaikutustenarvioinnin delegoidun asetuksen 2021/2139 antamiseksi ja että TEG antoi kaksi kertomusta. Kyseisestä vaikutustenarvioinnista ja kertomuksista on järjestetty julkinen kuuleminen, ja ne toteutettiin, kun ydinenergiaan liittyviä taloudellisia toimintoja koskevien teknisten arviointikriteerien vahvistamista jo suunniteltiin.

80 Asiantuntijalausuntoihin ja julkisiin kuulemisiin, jotka toteutettiin delegoidun asetuksen 2021/2139 antamiseksi, sisältyivät jo fossiiliseen kaasuun liittyvät taloudelliset toiminnot. Asiantuntijalausuntojen ja julkisten kuulemisten perusteella komissio on myös suorittanut täydentäviä analyyseja riidanalaisen asetuksen antamiseksi. Lisäksi delegoidun asetuksen 2021/2139 (SWD(2021)152 final) antamiseksi tehdyn vaikutustenarvioinnin sivulla 146 mainittiin jatkotyöskentelyn tarve fossiiliseen kaasuun liittyvien toimintojen osalta.

81 Lisäksi fossiiliseen kaasuun liittyviä taloudellisia toimintoja analysoitiin TEG:n lopullisen kertomuksen teknisessä liitteessä.

82 Koska delegoidun asetuksen 2021/2139 valmisteluvaihe koski fossiilisen kaasun alaa ja koska riidanalainen asetus on jatkoa kyseiselle asetukselle edellä 72 kohdassa mainitulla tavalla, komissiota ei voida arvostella siitä, ettei se suorittanut uutta vaikutustenarviointia tai järjestänyt uutta julkista kuulemista kyseisestä alasta.

83 Näin ollen komissio ei tehnyt virhettä katsoessaan, ettei ollut tarpeen toteuttaa täydentävää ja erityistä vaikutustenarviointia ja julkista kuulemista, joka koski kynnysarvoja 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW.

84 Kuudenneksi Itävallan tasavalta väittää, että riidanalainen asetus on annettu eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdan vastaisesti, koska komissio ei ole ennen sen antamista arvioinut sen yhteensopivuutta kyseisen lain 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmastoneutraaliustavoitteen ja unionin vuosien 2030 ja 2040 ilmastotavoitteiden kanssa eikä julkaissut tällaisen arvioinnin tuloksia tai esittänyt perusteluja.

85 On muistutettava, että eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdan mukaan komissio arvioi toimenpide-ehdotusten tai lainsäädäntöehdotusten, talousarvioehdotukset mukaan lukien, johdonmukaisuuden sen 2 artiklan 1 kohdassa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen sekä vuosiin 2030 ja 2040 ulottuvien unionin ilmastotavoitteiden kanssa ennen niiden hyväksymistä ja sisällyttää kyseisen arvioinnin näihin toimenpiteisiin tai ehdotuksiin liittyviin vaikutustenarviointeihin sekä asettaa kyseisen arvioinnin tuloksen julkisesti saataville hyväksymisajankohtana. Komissio arvioi myös, ovatko kyseiset toimenpide-ehdotukset tai lainsäädäntöehdotukset, talousarvioehdotukset mukaan lukien, johdonmukaisia kyseisen lain 5 artiklassa tarkoitetun sopeutumisessa edistymisen varmistamisen kanssa.

86 Eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdassa ei määritetä siinä säädetylle arvioinnille mitään tiettyä muotoa. Näin ollen kyseisen säännöksen keskeisenä tavoitteena on varmistaa, että komissio tekee tietoon perustuvan päätöksen toimenpide-ehdotuksen johdonmukaisuudesta kyseisen lain tavoitteiden kanssa.

87 Kyseisen keskeisen tavoitteen noudattaminen voidaan varmistaa siten, että komissio tarkistaa, että luokitusjärjestelmäasetuksen ja erityisesti sen 10 artiklan, jossa säädetään ilmastonmuutoksen hillinnän merkittävästä edistämisestä, erityisvaatimukset on otettu huomioon.

88 Eurooppalaisen ilmastolain 2 artiklan 1 kohdassa, jossa määritellään ilmastoneutraaliustavoite, säädetään seuraavaa:

”Unionin laajuiset unionin oikeudessa säännellyt kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat on tasapainotettava unionissa viimeistään vuoteen 2050 mennessä siten, että nettopäästöt vähennetään nollaan kyseiseen ajankohtaan mennessä, ja unioni pyrkii sen jälkeen saavuttamaan negatiiviset päästöt.”

89 Luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 24 perustelukappaleessa puolestaan todetaan, että taloudellisen toiminnan, joka edistää ilmastonmuutoksen hillintää koskevaa ympäristötavoitetta, olisi edistettävä merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjen vakauttamista välttämällä niitä tai vähentämällä niitä taikka tehostamalla kasvihuonekaasujen poistumia.

90 Luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa täsmennetään lisäksi, että toimintaa pidetään ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistävänä, kun se tukee siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen, myös lopettamalla asteittain kasvihuonekaasupäästöt.

91 Tästä seuraa, että eurooppalaisen ilmastolain ilmastoneutraaliustavoite on samankaltainen kuin luokitusjärjestelmäasetuksella täytäntöön pantu ilmastonmuutoksen hillintätavoite, koska kyseisellä kahdella säädöksellä pyritään kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tai lopettamiseen.

92 Delegoidun asetuksen 2021/2139 vaikutustenarviointi ja tieteelliset analyysit siitä, miten ydinenergiaan ja fossiiliseen kaasuun liittyvät taloudelliset toiminnot edistävät ilmastonmuutoksen hillintää ja siihen sopeutumista, sekä tieteellinen analyysi siitä, täyttävätkö kyseiset toiminnot ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin, on tehty riidanalaista

asetusta annettaessa sen mittaamiseksi, miten kyseiset toiminnot voivat edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä tai lopettamista koskevan tavoitteen saavuttamista, ja niiden perusteella komissio pystyi arvioimaan ilman lisäanalyysin tarvetta riidanalaisen asetuksen yhteensopivuutta vuosille 2030 ja 2040 asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

93 Ensimmäinen ja yhdeksäs kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen, kolmas ja kahdeksas kanneperuste, jotka koskevat ydinenergia-alaan liittyviä taloudellisia toimintoja

94 Aluksi on todettava, että riidanalainen asetus koskee kolmentyyppisiä ydinenergia-alan taloudellista toimintoja:

– sellaisten edistyneiden teknologioiden esikaupalliset vaiheet, joilla tuotetaan energiaa ydinreaktion avulla siten, että polttoainekierrosta aiheutuu mahdollisimman vähän jätettä (delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteissä I ja II olevat uudet 4.26 jaksot, jotka on lisätty kyseisiin liitteisiin riidanalaisella asetuksella)

– uusien ydinvoimaloiden rakentaminen ja turvallinen käyttö sähkön ja/tai lämmön tuottamiseksi, vedyn tuotanto mukaan luettuna, parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden avulla (delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteissä I ja II olevat uudet 4.27 jaksot, jotka on lisätty kyseisiin liitteisiin riidanalaisella asetuksella)

– sähköntuotanto ydinenergian avulla olemassa olevissa laitoksissa (delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteissä I ja II olevat uudet 4.28 jaksot, jotka on lisätty kyseisiin liitteisiin riidanalaisella asetuksella) (jäljempänä yhdessä ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot).

95 Riidanalaisen asetuksen liitteessä I vahvistetaan kunkin sellaisen toiminnon osalta, jonka katsotaan kuuluvan kestäviin sijoituksiin, tekniset arviointikriteerit, joissa määritetään yhtäältä, millä edellytyksillä taloudellista toimintaa pidetään ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistävänä, ja toisaalta, aiheuttaako kyseinen taloudellinen toiminta merkittävää haittaa millekään muulle luokitusjärjestelmäasetuksen 9 artiklassa asetetulle ympäristötavoitteelle. Riidanalaisen asetuksen liitteessä II puolestaan vahvistetaan tekniset arviointikriteerit, joissa määritetään yhtäältä, millä edellytyksillä taloudellista toimintaa pidetään ilmastonmuutokseen sopeutumista merkittävästi edistävänä, ja toisaalta, aiheuttaako kyseinen taloudellinen toiminta merkittävää haittaa millekään muulle luokitusjärjestelmäasetuksen 9 artiklassa asetetulle ympäristötavoitteelle.

Kahdeksas kanneperuste, joka koskee SEUT 290 artiklan rikkomista

96 Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että riidanalaisessa asetuksessa ei oteta huomioon SEUT 290 artiklassa tarkoitettuja ”keskeisiä osia” koskevaa säädösvallan siirtoa koskevaa edellytystä, koska siinä tulkitaan luokitusjärjestelmäasetusta siten, että unionin lainsäätäjä on jättänyt avoimeksi ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen luokittelun kestäviksi toiminnoiksi ja jättänyt sen tältä osin komission harkintavaltaan.

97 Itävallan tasavallan mukaan riidanalaisen asetuksen kohde kuuluu luokitusjärjestelmäasetuksen keskeisiin osiin, koska ydinenergian sisällyttäminen luokitusjärjestelmään on luonteeltaan poliittista ja kiistanalaista ja koska luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa ydinenergia suljetaan pois taloudellisesta toiminnasta, jota voidaan pitää ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistävänä, koska luokitusjärjestelmäasetuksen oikeusperusta koskee sisämarkkinoita eikä Euratomin perustamissopimusta, ja koska riidanalaisella asetuksella puututaan omaisuudensuojaan, ammatinharjoittamiseen ja elinkeinovapauteen.

98 Komissio kiistää kyseiset väitteet Bulgarian tasavallan, Tšekin tasavallan, Ranskan tasavallan, Unkarin, Puolan tasavallan ja Suomen tasavallan tukemana.

99 Aluksi on todettava, että Itävallan tasavalta ei ole esittänyt lainvastaisuutta koskevaa väitettä, joka perustuu siihen, että luokitusjärjestelmäasetus rikkoo SEUT 290 artiklaa, kuten se vahvisti istunnossa. Itävallan tasavalta ei siis kyseenalaista komissiolle muun muassa luokitusjärjestelmäasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa ja 10 artiklan 3 kohdassa siirretyn säädösvallan laillisuutta.

100 Tämän jälkeen on muistutettava, että SEUT 290 artiklan 1 kohdan mukaan lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävässä säädöksessä voidaan siirtää komissiolle valta antaa muita kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia.

101 SEUT 290 artiklassa määrätyn toimivallan siirtämismahdollisuuden tarkoituksena on se, että lainsäätäjä voi keskittyä lainsäädännön keskeisiin osiin sekä sellaisiin muihin kuin keskeisiin osiin, joista se katsoo tarkoituksenmukaiseksi säätää, samalla kun se antaa komissiolle tehtävän täydentää tiettyjä lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn toimen muita kuin keskeisiä osia tai muuttaa tällaisia osia sille myönnetyn toimivallan siirtämisen puitteissa (ks. tuomio 11.5.2017, Dyson v. komissio, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

102 Tästä seuraa, että kyseessä olevaa alaa koskevat olennaiset säännöt on hyväksyttävä perussäännöstössä, eivätkä ne voi olla delegoinnin kohteena (ks. tuomio 11.5.2017, Dyson v. komissio, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

103 Käsiteltävässä asiassa on määritettävä, onko, kuten Itävallan tasavalta väittää, kysymys siitä, täyttävätkö ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot luokitusjärjestelmäasetuksen vaatimukset ja voidaanko niitä näin ollen pitää kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvana toimintana, kyseisen asetuksen keskeinen osa, josta ei siis voitu antaa delegoitua säädöstä.

104 Perussäännöstön keskeisiä osia ovat ne osat, joiden antaminen edellyttää unionin lainsäätäjän omiin tehtäviin kuuluvien poliittisten valintojen tekemistä (ks. vastaavasti tuomio 5.9.2012, parlamentti v. neuvosto, C-355/10, EU:C:2012:516, 65 kohta), koska se edellyttää kyseessä olevien toisistaan poikkeavien intressien punnintaa monenlaisten arviointien perusteella, tai joiden antamisella voidaan puuttua kyseessä olevien henkilöiden perusoikeuksiin niin merkittävästi, että unionin lainsäätäjän toimet ovat tarpeen (ks. tuomio 26.7.2017, Tšekin tasavalta v. komissio, C-696/15 P, EU:C:2017:595, 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

105 Alaa koskevien keskeisiksi luokiteltavien osien yksilöinnin on perustuttava objektiivisiin tekijöihin, jotka voivat olla tuomioistuimen valvonnan kohteena, ja tässä yksilöinnissä on otettava huomioon asianomaisen alan ominaisuudet ja erityispiirteet (ks. tuomio 22.6.2016, DK Recycling und Roheisen v. komissio, C-540/14 P, EU:C:2016:469, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

106 Tältä osin luokitusjärjestelmäasetuksen 1 artiklan 1 kohdasta ensinnäkin ilmenee, että kyseisen asetuksen tavoitteena on vahvistaa kriteerit sen määrittämiseksi, pidetäänkö jotakin taloudellista toimintaa ympäristön kannalta kestävänä, jotta voidaan määrittää sijoituksen ympäristökestävyyden aste.

107 Luokitusjärjestelmäasetuksen 3 artiklan mukaan taloudellista toimintaa on pidettävä ympäristön kannalta kestävänä, jos se täyttää kyseisen säännöksen a–d alakohdassa säädetyt ”ympäristön kannalta kestävät kriteerit” eli jos se edistää merkittävästi yhtä tai useampaa 9 artiklassa asetettua ympäristötavoitetta, jos se ei aiheuta merkittävää haittaa millekään kyseisistä tavoitteista, jos se toteutetaan 18 artiklassa säädettyjen vähimmäistason suojatoimien mukaisesti ja jos se täyttää tekniset arviointikriteerit, jotka komissio on vahvistanut etenkin kyseisen asetuksen 10 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

108 Toiseksi luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 3 kohdan a alakohdasta ja 11 artiklan 3 kohdan a alakohdasta ilmenee, että kyseisissä säännöksissä annetaan komission tehtäväksi täydentää kyseisten artiklojen 1 ja 2 kohtaa vahvistamalla tekniset arviointikriteerit sen määrittämiseksi, millä edellytyksillä tiettyä taloudellista toimintaa pidetään kyseistä asetusta sovellettaessa ilmastonmuutoksen hillintää ja ilmastonmuutokseen sopeutumista merkittävästi edistävänä.

109 Luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 3 kohdan b alakohdasta ja 11 artiklan 3 kohdan b alakohdasta ilmenee myös, että kyseisissä säännöksissä annetaan komission tehtäväksi täydentää kyseisen asetuksen 17 artiklaa vahvistamalla kutakin asiaankuuluvaa ympäristötavoitetta varten sellaiset tekniset arviointikriteerit, joilla määritetään, aiheuttaako taloudellinen toiminta, jonka osalta edellä mainitut tekniset arviointikriteerit on vahvistettu, merkittävää haittaa yhdelle tai useammalle kyseisistä ympäristötavoitteista.

110 Lisäksi luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 5 kohdassa ja 11 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että komissio ottaa kyseistä delegoitua valtaa käyttäessään huomioon kyseisen asetuksen 19 artiklassa säädetyt vaatimukset.

111 Luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, joka sisältyy kyseisiin vaatimuksiin, todetaan, että teknisillä arviointikriteereillä on yksilöitävä tarkoituksenmukaisimmat mahdollisuudet edistää tietyn ympäristötavoitteen saavuttamista, samalla teknologianeutraaliuden periaatetta kunnioittaen, ottaen huomioon tietyn taloudellisen toiminnan sekä lyhyen että pitkän aikavälin vaikutukset.

112 Lisäksi luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaan kyseisen artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla teknisillä arviointikriteereillä on varmistettava, että kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttäviä energiantuotantotoimintoja ei pidetä ympäristön kannalta kestävinä taloudellisina toimintoina.

113 Lisäksi teknologianeutraaliuden periaate edellyttää oikeuskäytännössä, että asianomaisessa lainsäädännössä on säädettävä henkilöiden oikeuksista ja velvollisuuksista yleisesti, jotta tietyn teknologian käyttöä ei suosittaisi toisen teknologian vahingoksi (ks. vastaavasti tuomio 24.3.2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

114 Edellä esitetystä seuraa, että unionin lainsäätäjä on määritellyt luokitusjärjestelmäasetuksen 3 artiklassa ympäristökestävyyden kriteerit, joiden avulla voidaan määrittää, pidetäänkö taloudellista toimintaa ympäristön kannalta kestävänä, jotta voidaan määrittää sijoituksen ympäristökestävyyden aste, suosimatta yhtä teknologiaa toisen vahingoksi ja sulkemalla pois ainoastaan kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävät energiantuotantotoiminnot. Lainsäätäjä on näin ollen antanut komissiolle mahdollisuuden täydentää luokitusjärjestelmäasetusta ottamalla käyttöön teknisiä arviointikriteereitä tuleviin innovaatioihin mukautumiseksi siten, että sääntelykehys ei ole jäykkä ja että siinä voidaan ottaa huomioon ympäristön ja talouden kehitys. On myös todettava, että luokitusjärjestelmäasetuksessa ei viitata toimintatyyppeihin vaan ympäristötavoitteisiin ja yleisiin kriteereihin, joiden avulla voidaan määrittää, onko tiettyä taloudellista toimintaa pidettävä kestävänä, joten ottamatta lukuun fossiilisia polttoaineita, jotka on nimenomaisesti suljettu pois, kyseinen asetus voi teknologianeutraaliuden periaatteen mukaisesti mahdollisesti koskea mitä toimintaa tahansa (luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 3 kohta).

115 Tästä seuraa, että unionin lainsäätäjä on määrittänyt taloudellisten toimintojen ympäristökestävyyden kriteerit luokitusjärjestelmäasetuksen 3 artiklassa ja että unionin lainsäätäjä on jättänyt avoimeksi mahdollisuuden määritellä kestäviksi kaikentyyppiset kyseiset kriteerit täyttävät toiminnot lukuun ottamatta fossiilisia polttoaineita, jotka on nimenomaisesti suljettu pois.

116 Luokitusjärjestelmäasetuksen tavoitteen ja sisällön kannalta sen keskeisiä osia ovat muun muassa ympäristötavoitteiden määritelmä, luokitusjärjestelmäasetuksen 3 artiklassa säädetyt ympäristökestävyyden kriteerit ja teknisiä arviointikriteerejä koskevat vaatimukset. Komissio on kuitenkin vahvistanut riidanalaisella asetuksella teknisiä arviointikriteerejä, jotka eivät kuulu luokitusjärjestelmäasetuksen tällaisiin osiin.

117 Antaessaan komissiolle mahdollisuuden määrittää tekniset arviointikriteerit kaikentyyppisille kestävyyskriteerit täyttäville toiminnoille kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttäviä energiantuotantotoimintoja lukuun ottamatta unionin lainsäätäjä on tehnyt poliittisia valintoja, jotka kuuluvat luokitusjärjestelmäasetuksen keskeisten osien osalta unionin lainsäätäjän omaan vastuualaan.

118 Tästä seuraa, että toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, taloudellisten toimintojen määrittäminen sellaisenaan sekä teknisten arviointikriteerien vahvistaminen kullekin sellaiselle taloudelliselle toiminnalle, jolla pannaan täytäntöön kestävyyskriteerit, eivät kuulu luokitusjärjestelmäasetuksen keskeisiin osiin.

119 Tästä seuraa, että siltä osin kuin komissio on vahvistanut riidanalaisella asetuksella tekniset arviointikriteerit, se ei ole loukannut luokitusjärjestelmäasetuksen keskeisiä osia.

120 Lisäksi kyseisen lainsäätäjän valitseman lähestymistavan etuna on myös se, että komissio voi sen avulla mukauttaa teknisiä arviointikriteereitä teknologian kehitykseen. Unionin lainsäätäjää ei myöskään voida velvoittaa luettelemaan kaikkia olemassa olevia tai suunniteltuja teknologioita, sillä lainsäädäntö ei silloin mukautuisi tulevaan kehitykseen ja se vanhentuisi teknisesti, koska siinä ei voida ottaa huomioon teknologisen innovoinnin väistämättömyyttä ja toivottavuutta.

121 Itävallan tasavallan esittämä seikka, jonka mukaan ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen sisällyttämisen liittyy poliittinen puoli, joka on kiistanalainen jäsenvaltioiden välillä, ei se ole omiaan kyseenalaistamaan tätä päätelmää, koska unionin lainsäätäjä ei ole päättänyt

sulkea pois kyseistä toimintaa, toisin kuin kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävän energiantuotannon. Ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen sisällyttämisen poliittinen ja kiistanalainen puoli ei missään tapauksessa ole merkityksellinen SEUT 290 artiklan kannalta, jossa lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäville säädöksille varataan alan keskeiset osat alan poliittisten ja kiistanalaisten osatekijöiden sijaan.

122 Sama koskee väitettä, jonka mukaan unionin lainsäätäjä on esittänyt luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa kattavan luettelon, koska se perustuu kyseisen asetuksen virheelliseen tulkintaan. Yhtäältä kyseisessä säännöksessä ei nimittäin luetella kattavasti sellaisia taloudellisia toimintoja, joilla voidaan merkittävästi edistää ilmastonmuutoksen hillintää, vaan tilanteita, joissa taloudellinen toiminta ”edistää merkittävästi kasvihuonekaasujen pitoisuuksien vakiintumista ilmakehässä sellaiselle tasolle, jolla ihmisen toiminnasta ei aiheudu vaarallista häiriötä ilmastojärjestelmässä”, jotta sen voidaan katsoa edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää. Toisaalta saman asetuksen 10 artiklan 2 kohta koskee myös muita tilanteita, joissa taloudellisen toiminnan voidaan katsoa edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää.

123 Väitteestä, jonka mukaan luokitusjärjestelmäasetuksen oikeusperustana olisi pitänyt olla Euratomin perustamissopimuksen 203 artikla, jos unionin lainsäätäjä olisi päättänyt, että ydinenergia on sisällytettävä luokitusjärjestelmään, on todettava, että Itävallan tasavalta ei ole esittänyt kyseisen asetuksen lainvastaisuutta koskevaa väitettä, joka perustuu erityisesti oikeusperustaa koskevaan virheeseen. Lisäksi se, että luokitusjärjestelmäasetus ei perustu Euratomin perustamissopimukseen, selittyy sen tavoitteella, joka koskee ydinenergian lisäksi myös muita taloudellisia toimintoja. Kyseinen väite ei myöskään missään tapauksessa ole omiaan osoittamaan, että ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen määrittäminen ilmastonmuutoksen hillintää tai siihen sopeutumista edistäväksi taloudelliseksi toiminnaksi kuuluu luokitusjärjestelmäasetuksen keskeisiin näkökohtiin.

124 Väitteestä, jonka mukaan ydinenergian sisällyttäminen riidanalaisella asetuksella luokitusjärjestelmään merkitsee puuttumista (rahoitusalan) yritysten omistusoikeuteen (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artikla), ammatilliseen vapauteen (perusoikeuskirjan 15 artikla) ja elinkeinovapauteen (perusoikeuskirjan 16 artikla), joten se kuuluu unionin lainsäätäjän toimivaltaan, on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan unionin lainsäätäjän toimet ovat tarpeen silloin, kun hyväksytyllä toimella voidaan puuttua erityisen merkittävästi perusoikeuksiin (ks. vastaavasti tuomio 5.9.2012, parlamentti v. neuvosto, C-355/10, EU:C:2012:516, 77 kohta).

125 On kuitenkin muistutettava, että Itävallan tasavalta ei ole esittänyt luokitusjärjestelmäasetuksen lainvastaisuutta koskevaa väitettä, joka perustuu erityisesti siihen, että ydinenergiaan liittyviä toimintoja ei ole suljettu pois. Itävallan tasavalta ei myöskään voi väittää, että pelkkä ydinenergiaan liittyviä taloudellisia toimintoja koskevien teknisten arviointikriteerien määritelmä riittäisi yksinään osoittamaan erityisen merkittävän puuttumisen perusoikeuksiin, koska siinä tyydytään vetoamaan huomattaviin vaikutuksiin, joita mainitulla määritelmällä on perusoikeuskirjan 15, 16 ja 17 artiklassa vahvistettuihin perusoikeuksiin, esittämättä seikkoja, jotka ovat omiaan osoittamaan tällaisen loukkauksen.

126 Edellä esitetyn perusteella ei voida katsoa, että siltä osin kuin kyseisen asetuksen 10 artiklan 3 kohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa siirretään komissiolle toimivalta antaa delegoitu asetus luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 17 artiklan täydentämiseksi, kyseiset artiklat on annettu SEUT 290 artiklan vastaisesti.

127 Tästä seuraa, että kahdeksas kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista

128 Itävallan tasavalta väittää toisessa kanneperusteessaan, että riidanalainen asetus on annettu luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan vastaisesti, koska kyseistä säännöstä ei sovelleta ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin, ja toissijaisesti, että kyseisen säännöksen soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty.

129 Toinen kanneperuste jakautuu kolmeen osaan, joista ensimmäinen koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltumattomuutta ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin, toinen kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa asetettujen edellytysten noudattamatta jättämistä ja kolmas mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista ja ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista.

– Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 momentin soveltumattomuutta ydinenergiaan liittyvin taloudellisiin toimintoihin

130 Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana lähinnä, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 momenttia ei voida soveltaa vähähiilisiin taloudellisiin toimintoihin, kuten ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin, koska se koskee ainoastaan niin sanottuja ”siirtymävaiheen” hiili-intensiivisiä taloudellisia toimintoja.

131 Komissio kiistää kyseiset väitteet Bulgarian tasavallan, Tšekin tasavallan, Ranskan tasavallan, Unkarin, Romanian, Slovenian tasavallan, Slovakian tasavallan ja Suomen tasavallan tukemana.

132 On muistutettava, että komissio totesi riidanalaisessa asetuksessa, että tietyt ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot edistävät merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää ja että niitä voidaan näin ollen pitää luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ”siirtymävaiheen” toimintana.

133 On myös muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa taloudellista toimintaa, jolle ei ole teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista vähähiilistä vaihtoehtoa, pidetään ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistävänä, kun se tukee siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen noudattaen kehityspolkua lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 °C:seen esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin verrattuna, myös lopettamalla asteittain kasvihuonekaasupäästöt, erityisesti päästöt kiinteistä fossiilisista polttoaineista, ja kun kyseinen toiminta täyttää seuraavat vaatimukset:

a) sen kasvihuonekaasupäästötasot vastaavat alan tai toimialan parasta suorituskykyä;

b) se ei haittaa vähähiilisten vaihtoehtojen kehittämistä ja käyttöönottoa; ja

c) se ei aiheuta lukkiutumista hiili-intensiivisiin omaisuuseriin, kun otetaan huomioon kyseisten omaisuuserien taloudellinen elinkaari.

Tämän kohdan soveltamiseksi ja teknisten arviointikriteerien vahvistamiseksi 19 artiklan nojalla komissio arvioi kaikkien asiaankuuluvien olemassa olevien teknologioiden mahdollisen panoksen ja toteuttamiskelpoisuuden.”

134 Lisäksi luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 24 perustelukappaleessa selvennetään, että taloudellisen toiminnan, joka edistää ilmastonmuutoksen hillintää koskevaa ympäristötavoitetta, olisi edistettävä merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjen vakauttamista välttämällä niitä tai vähentämällä niitä taikka tehostamalla kasvihuonekaasujen poistumia.

135 Luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleessa todetaan myös seuraavaa:

”Vahvistaessaan ja päivittäessään teknisiä arviointikriteerejä ilmastonmuutoksen hillintää koskevaa ympäristötavoitetta varten komission olisi otettava huomioon tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukainen käynnissä oleva ja tarvittava siirtyminen kohti ilmastoneutraalia taloutta ja kannustettava tällaiseen siirtymiseen. Siirtyminen edellyttää ilmastoneutraalin energian käytön ja jo nyt vähähiilisiin taloudellisiin toimintoihin ja aloihin tehtävien sijoitusten lisäämisen lisäksi kasvihuonekaasupäästöjen huomattavaa vähentämistä muissa taloudellisissa toiminnoissa ja aloilla, joilla ei ole teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vähähiilisiä vaihtoehtoja. Kyseisten taloudellisten siirtymätoimintojen olisi pidettävä edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää, jos niiden kasvihuonekaasupäästöt ovat huomattavasti pienemmät kuin alalla tai toimialalla keskimäärin, jos ne eivät haittaa vähähiilisten vaihtoehtojen kehittämistä ja käyttöönottoa eivätkä aiheuta lukkiutumista omaisuuseriin, jotka eivät sovi yhteen ilmastoneutraaliuden tavoitteen kanssa, kun otetaan huomioon kyseisten omaisuuserien taloudellinen elinkaari. Kyseisten taloudellisten siirtymätoimintojen teknisillä arviointikriteereillä olisi varmistettava, että kyseisillä siirtymätoiminnoilla päästään uskottavasti kohti ilmastoneutraaliutta, ja niitä olisi mukautettava vastaavasti säännöllisin väliajoin.”

136 Itävallan tasavalta väittää, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohtaa sovelletaan ainoastaan hiili-intensiivisiin toimintoihin eikä jo vähähiilisiin toimintoihin, kuten ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin. Tällainen väite edellyttää kyseisen säännöksen tulkintaa.

137 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeussäännön tulkinta edellyttää, että huomioon otetaan paitsi sen sanamuoto myös sen asiayhteys sekä sen toimen tavoitteet ja päämäärät, jonka osa se on. Unionin oikeussäännön syntyhistoriasta voi myös ilmetä sen tulkinnan kannalta merkityksellisiä seikkoja (ks. tuomio 3.9.2024, Illumina ja Grail v. komissio, C-611/22 P ja C-625/22 P, EU:C:2024:677, 116 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

138 Itävallan tasavalta tukeutuu ensinnäkin luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaiseen tulkintaan. Se väittää ensinnäkin, että kyseinen säännös kattaa ainoastaan sellaiset taloudelliset toiminnot, joille ”ei ole teknisesti toteuttamiskelpoista vähähiilistä vaihtoehtoa” ja jotka ”tuke[vat] siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen”. Se päättelee tästä, että kyseinen säännös koskee ainoastaan toimintoja, jotka eivät itsessään ole vähähiilisiä mutta joihin voidaan kuitenkin turvautua rajoitetun siirtymäkauden ajan, jos ei ole olemassa muita toteuttamiskelpoisia vähähiilisiä ratkaisuja.

139 Tältä osin on tosin todettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa olevaa viittausta taloudelliseen toimintaan, jolle ei ole teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista vähähiilistä vaihtoehtoa, voidaan tulkita siten, että se kattaa toiminnot, jotka eivät ole vähähiilisiä.

140 Luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohta ei kuitenkaan koske ”toimintoja, jotka eivät ole vähähiilisiä”, kuten Itävallan tasavalta näyttää väittävän, vaan ”toimintaa, jolle ei ole teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista vähähiilistä vaihtoehtoa”, joten sitä voidaan tulkita myös siten, että se kattaa vähähiiliset toiminnot. Kyseisen säännöksen sanamuoto ei näin ollen tue sanamuodon mukaista tulkintaa, johon Itävallan tasavalta vetoaa.

141 Toiseksi Itävallan tasavallan mukaan luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa vahvistetaan sen tulkinta siltä osin kuin siinä säädetään, että jotta taloudellinen toiminta kuuluu kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan, sen kasvihuonekaasupäästötasojen on vastattava alan tai toimialan parasta suorituskykyä. Kyseisessä säännöksessä sovelletaan siten niin sanottua ”luokan priimuksen” kriteeriä sikäli, että sen perusteella voidaan katsoa, että taloudelliset toiminnot, jotka ovat tämänhetkisen teknologian perusteella tosin hiili-intensiivisiä mutta jotka kuitenkin vastaavat alan tai toimialan parasta suorituskykyä, voidaan teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisten vähähiilisten vaihtoehtojen puuttuessa määritellä ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistäviksi.

142 On muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa viitataan taloudelliseen toimintaan, jonka ”kasvihuonekaasupäästötasot vastaavat alan tai toimialan parasta suorituskykyä”.

143 Luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyssä vaatimuksessa ei kuitenkaan edellytetä, että kyseessä oleva taloudellinen toiminta on hiili-intensiivistä eikä sitä voida korvata vähähiilisillä toiminnoilla.

144 Tietyllä alalla tai toimialalla harjoitettavan vähähiilisen taloudellisen toiminnan kasvihuonekaasupäästötasot voivat nimittäin lähtökohtaisesti vastata alan tai toimialan parasta suorituskykyä.

145 Sama koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä siitä, että kyseessä oleva taloudellinen toiminta ”ei haittaa vähähiilisten vaihtoehtojen kehittämistä ja käyttöönottoa”, ja kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyä edellytystä siitä, että kyseessä oleva toiminta ”ei aiheuta lukkiutumista hiili-intensiivisiin omaisuuseriin”, kun otetaan huomioon kyseisten omaisuuserien taloudellinen elinkaari.

146 Yhtäältä sijoittaminen vähähiiliseen liiketoimintaan ei haittaa vähähiilisten ratkaisujen kehittämistä tai käyttöönottoa vaan on päinvastoin omiaan edistämään niiden kehittämistä ja käyttöönottoa. Toisaalta sijoittaminen tällaiseen toimintaan ei aiheuta lukkiutumista hiili-intensiivisiin omaisuuseriin, koska se koskee vähähiilisiä omaisuuseriä.

147 Näin ollen sekä hiili-intensiiviset taloudelliset toiminnot että vähähiiliset toiminnot voivat täyttää molemmat vaatimukset.

148 Luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa säädetyistä edellytyksistä ei näin ollen voida päätellä, ettei kyseistä säännöstä sovelleta vähähiilisiin toimintoihin ja että se koskee ainoastaan hiili-intensiivisiä toimintoja.

149 Toiseksi Itävallan tasavalta tukeutuu luokitusjärjestelmäasetuksen systemaattiseen tulkintaan. Se katsoo, että koska ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot eivät sisälly kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa olevaan luetteloon, niitä ei voida pitää vähähiilisinä toimintoina, jotka on

sisällytettävä luokitusjärjestelmään. Lisäksi kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohtaa on pidettävä sen 10 artiklan 1 kohdassa olevaan luetteloon säädettynä poikkeuksena, jota on tulkittava suppeasti, ja sen on katsottava koskevan ainoastaan hiili-intensiivisiä toimintoja.

150 On kuitenkin todettava, että se, että tietyn toiminnan osalta luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, ei ole esteenä sille, että kyseinen toiminta täyttää kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdan edellytykset. Päinvastoin on niin, että kuten ilmenee 2 kohdan alussa olevasta ilmaisusta ”1 kohtaa sovellettaessa”, 2 kohdassa säädetään nimenomaan 1 kohdalle vaihtoehtoisista edellytyksistä sellaisten toimintojen osalta, jotka eivät täytä kyseisen kohdan edellytyksiä.

151 Itävallan tasavalta katsoo lisäksi, että luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleessa vahvistetaan sen tulkinta, kun siinä säädetään lähinnä, että taloudellisten siirtymätoimintojen teknisillä arviointikriteereillä olisi varmistettava, että niillä ”päästään uskottavasti kohti ilmastoneutraaliutta”. Itävallan tasavallan mukaan tällainen kehitys on mahdollista vain sellaisten toimintojen osalta, jotka eivät vielä ole vähähiilisiä.

152 Vaatimus, jonka mukaan taloudellisten siirtymätoimintojen teknisillä arviointikriteereillä olisi varmistettava, että niillä päästään uskottavasti kohti ilmastoneutraaliutta, voi kuitenkin koskea myös vähähiilisiä toimintoja edellyttämällä, että kyseisillä toiminnoilla pyritään kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen.

153 Tästä seuraa, että systemaattinen tulkinta, johon Itävallan tasavalta vetoaa, ei estä pitämästä ydinenergiaa luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvana vähähiilisenä toimintana. Lisäksi kyseessä olevan säännöksen nimenomaisena tavoitteena on ottaa huomioon taloudelliset toiminnot, jotka edistävät siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen, vaikka ne eivät täyttäisikään kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, kunhan mainitun asetuksen 10 artiklan 2 kohdan erityiset edellytykset täyttyvät.

154 Lisäksi luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleesta ilmenee, että kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdan tarkoituksena on helpottaa siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen käyttämällä samalla ilmastoneutraaleja energialähteitä ja muita taloudellisia siirtymätoimintoja. Näin ollen ei voida katsoa, että ilmastoneutraali energia, jonka tarkoituksena on helpottaa siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen, olisi ainoastaan kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua energiaa.

155 Kolmanneksi Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että luokitusjärjestelmäasetuksen valmisteluasiakirjoista ilmenee, että kun unionin lainsäätäjä poisti kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ilmastoneutraalia energiaa koskevan maininnan rajoittaakseen kyseisen säännöksen koskemaan vain uusiutuvia energialähteitä, se päätti, että ydinenergia ei sisälly luokitusjärjestelmässä sellaisiin energiantuotantotapoihin, jotka edistävät merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää.

156 Tältä osin on kuitenkin todettava, että se, ettei luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa mainita ilmastoneutraalia energiaa, ei osoita, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena oli sulkea ilmastoneutraalit energialähteet pois luokitusjärjestelmäasetuksesta, vaan se osoittaa, että unionin lainsäätäjä tarkoitti ainoastaan jättää tällaiset toiminnot kyseisen säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle, joten siitä huolimatta on mahdollista, että tällaiset toiminnot kuuluvat kyseisen artiklan 2 kohdan soveltamisalaan.

157 Kuten komissio lisäksi korostaa, taloudelliset toiminnot, joiden osalta komissio ei voi vahvistaa teknisiä arviointikriteerejä, mainitaan nimenomaisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 3 kohdassa. Jos unionin lainsäätäjä olisi halunnut jättää ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle, se olisi maininnut kyseiset toiminnot kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdassa. Sitä vastoin se, ettei kyseisessä säännöksessä viitata ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin, osoittaa, ettei lainsäätäjän tarkoituksena ollut sulkea kyseisiä toimintoja ympäristön kannalta kestävien toimintojen luokan ulkopuolelle.

158 Neljänneksi Itävallan tasavalta tukeutuu luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 1 ja 2 kohdan teleologiseen tulkintaan. Se väittää, että kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdalla pyritään ohjaamaan rahoitusvirtoja uudelleen mahdollisimman vähähiilisiin taloudellisiin toimintoihin, koska teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoiset hiilettömät tai vähähiiliset vaihtoehdot puuttuvat täysin, ja edistämään siten hiili-intensiivisiä teknologioita, jotka ovat ”luokan priimuksia”. Koska vähähiilinen ydinenergia ei ole tällaista toimintaa, sen katsominen luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi siirtymätoiminnaksi veisi tehokkaan vaikutuksen kyseisen asetuksen säännöksiltä, joilla pyritään edistämään hiili-intensiivisiä teknologioita.

159 Toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdan ja johdanto-osan 24 ja 41 perustelukappaleen kanssa, teleologisesta ja systemaattisesta tulkinnasta seuraa kuitenkin, että mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohdassa tarkoitetulla niin sanotulla ”siirtymätoiminnalla” tarkoitetaan toimintaa, joka ei täytä saman asetuksen 10 artiklan 1 kohdan perusteita mutta jolla kuitenkin vältetään kasvihuonekaasupäästöt tai vähennetään niitä ja jolla pyritään siis tilapäisesti ilmastonmuutoksen hillintää koskevaan ympäristötavoitteeseen. Kun kyseinen tavoite otetaan huomioon, siirtymätoimintoihin voi kuulua toimintoja, jotka eivät ole vähähiilisiä ja joille ei ole teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vähähiilisiä vaihtoehtoja, mutta etenkin myös vähähiilisiä toimintoja, jotka eivät täytä luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 1 kohdan soveltamista koskevia edellytyksiä. Kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdan tulkitseminen siten, että se voi koskea ainoastaan hiili-intensiivisiä toimintoja, olisi ristiriidassa mainitun asetuksen kyseisen tavoitteen kanssa.

160 Tästä seuraa, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan teleologinen tulkinta vahvistaa, että kyseistä säännöstä voidaan soveltaa vähähiilisiin toimintoihin, kuten ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin.

161 Viidenneksi Itävallan tasavalta katsoo, että kun komissio on riidanalaisessa asetuksessa katsonut, ettei ydinenergialle ole saatavilla ”riittävästi” vähähiilisiä vaihtoehtoja, ”jotta energian kysyntä voitaisiin kattaa jatkuvasti ja luotettavasti”, se on laajentanut luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalaa, koska kyseisen asetuksen tavoitteena ei ole energian toimitusvarmuus vaan taloudellisten toimintojen luokittelu ympäristön kannalta kestäviksi sijoituksen ympäristökestävyyden asteen määrittämistä varten.

162 Tältä osin on huomattava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, että ydinenergiaan liittyvät toiminnot ovat vähähiilisiä toimintoja, jotka eivät kuitenkaan ole luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa ja jotka eivät myöskään kuulu mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan b–i alakohdassa lueteltuihin muihin taloudellisten toimintojen luokkiin.

163 Komissio katsoi myös riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa, että koska ydinenergian tuotannon kasvihuonekaasupäästöt energiantuotantovaiheessa ovat lähes nolla, ja teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vähähiilisiä vaihtoehtoja ei vielä ole kaupallisesti saatavilla riittävässä mittakaavassa, jotta energian kysyntä voitaisiin kattaa jatkuvasti ja luotettavasti, ydinenergiaan liittyvät toiminnot edistävät ilmastonmuutoksen hillintätavoitteita, ja niitä olisi pidettävä asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina ”siirtymätoimintoina”.

164 Ensinnäkin on muistutettava, että SEUT 194 artiklan 1 kohdassa määrätään, että sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan yhteydessä sekä ympäristön säilyttämistä ja sen tilan parantamista koskevan vaatimuksen huomioon ottaen unionin energiapolitiikalla pyritään jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun hengessä varmistamaan energiamarkkinoiden toimivuus, varmistamaan energian toimitusvarmuus unionissa, edistämään energiatehokkuutta ja energiansäästöä sekä uusiin ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen kehittämistä ja edistämään energiaverkkojen yhteen liittämistä.

165 Unionin tuomioistuin on lisäksi katsonut, että unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden on otettava huomioon SEUT 194 artiklassa tarkoitettu energiayhteisvastuun periaate sisämarkkinoiden, muun muassa maakaasumarkkinoiden, toteuttamisen ja toiminnan yhteydessä huolehtimalla energiatoimitusten varmistamisesta unionissa, mikä edellyttää paitsi hätätilanteisiin reagoimista niiden ilmetessä myös toimenpiteiden toteuttamista kriisitilanteiden ehkäisemiseksi (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, Saksa v. Puola, C-848/19 P, EU:C:2021:598, 69 kohta).

166 Tästä seuraa, että kun komissio hyväksyy riidanalaisen asetuksen, jolla pannaan täytäntöön luokitusjärjestelmäasetus, jonka oikeusperustana on SEUT 114 artikla, kaltaisia toimenpiteitä, joilla pyritään toteuttamaan sisämarkkinat tai varmistamaan niiden toiminta, sen on varmistettava energian toimitusvarmuus unionissa.

167 Toiseksi luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksena on edistää siirtymistä turvalliseen, ilmastoneutraaliin, ilmastokestävään, resurssitehokkaampaan talouteen ja kiertotalouteen, kuten erityisesti kyseisen asetuksen johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta käy ilmi.

168 Kyseinen tavoite kuitenkin vaarantuisi, jos sellaisten energialähteiden käyttö, joiden katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää, ei mahdollistaisi riittävää energiantoimitusta energian kysynnän kattamiseksi.

169 Kolmanneksi on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa viitataan siihen, ettei ole olemassa ”teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista” vähähiilistä vaihtoehtoa. Asettaessaan vaihtoehtojen olemassaolon edellytykseksi niiden teknisen ja taloudellisen toteuttamiskelpoisuuden unionin lainsäätäjä korosti kyseisten vaihtoehtojen toimivuutta ja saatavuutta, mikä on toimitusvarmuutta ja unionin energiatarpeiden tyydyttämistä koskevan vaatimuksen taustalla. Kyseistä säännöstä on siis tulkittava siten, että se koskee siirtymätoimintoja, joille ei ole olemassa realistisia ja toimivia vaihtoehtoja, joiden avulla unioni voisi edelleen kattaa energiantarpeensa.

170 Edellä esitetyn perusteella Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että komissio on rikkonut luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohtaa soveltaessaan kyseistä säännöstä ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin.

171 Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa ei siis ole perusteltu.

– Toisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee toissijaisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa asetettujen edellytysten noudattamatta jättämistä

172 Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana lähinnä, että riidanalainen asetus on annettu luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan vastaisesti, koska ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot eivät täytä kyseisessä säännöksessä säädettyjä edellytyksiä.

173 Komissio kiistää kyseiset väitteet Bulgarian tasavallan, Tšekin tasavallan, Ranskan tasavallan, Unkarin, Romanian, Slovakian tasavallan ja Suomen tasavallan tukemana.

174 Itävallan tasavalta väittää ensinnäkin, että ydinenergian sisällyttäminen luokitusjärjestelmään on ristiriidassa sen edellytyksen kanssa, jonka mukaan teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vähähiilisiä vaihtoehtoja ei saa olla olemassa, koska on jo olemassa tällaisia vaihtoehtoja, joiden avulla ydinenergia voidaan korvata uusiutuvalla energialla ja jotka ovat ydinenergiaa parempia.

175 Itävallan tasavalta väittää myös, että komissio on rikkonut luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohtaa katsoessaan, että vähähiiliselle ydinenergialle ei ole vielä saatavilla riittävästi vaihtoehtoja, koska kyseinen säännös ei rajoitu riittävästi saatavilla oleviin vaihtoehtoihin.

176 Kyseisen väitteen tueksi Itävallan tasavalta tukeutuu foorumin vastaukseen, jossa todetaan, että muita saatavilla olevia ja toteuttamiskelpoisia energiantuotantotapoja on ”selvästi olemassa”, ja siihen, että se, että suurin osa jäsenvaltioista ei käytä ydinenergiaa, osoittaa, että on olemassa vähähiilisiä vaihtoehtoja, kuten Bundesamt für Sicherheit in der nuklearen Entsorgung (liittovaltion ydinjätteen hävittämisen turvallisuudesta vastaava virasto, Saksa; jäljempänä BASE) on todennut teknisessä lausunnossaan, jossa se katsoo, että uusiutuvat energialähteet ovat teknisesti saatavilla ja taloudellisesti edullisempia.

177 Tältä osin on muistutettava, että kuten edellä 164–169 kohdasta ilmenee, edellytystä, jonka mukaan ei saa olla olemassa teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vähähiilisiä vaihtoehtoja, on arvioitava ottamalla huomioon toimitusvarmuutta koskeva vaatimus.

178 Foorumin ja BASEn yleiset väitteet, joihin Itävallan tasavalta viittaa, eivät myöskään riitä viemään uskottavuutta komission toteamukselta, jonka mukaan ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot olisi siirtymäkauden aikana otettava huomioon, jos käytettävissä ei ole teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vähähiilisiä vaihtoehtoja riittävässä mittakaavassa, jotta energian kysyntä voitaisiin kattaa jatkuvasti ja luotettavasti (ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudes perustelukappale). Itävallan tasavalta ei nimittäin osoita, että uusiutuvan energian käyttöön perustuvat vaihtoehdot ovat teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia, eikä etenkään, että energian kysyntä voitaisiin kattaa ainoastaan uusiutuvilla energialähteillä.

179 Näin ollen kyseisellä Itävallan tasavallan väitteellä ei voida osoittaa, että komissio on tehnyt näin todetessaan ilmeisen arviointivirheen.

180 Toiseksi Itävallan tasavalta katsoo, että riidanalainen asetus ei täytä luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan edellytyksiä, koska kyseisessä säännöksessä edellytetään, että taloudellista toimintaa voidaan pitää ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistävänä vain, jos se tukee

siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen noudattaen Pariisin sopimuksen (EUVL 2016, L 282, s. 4) tavoitteiden mukaisesti kehityspolkua lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 °C:seen esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin verrattuna.

181 Itävallan tasavallan mukaan riidanalaisessa asetuksessa ei oteta huomioon Pariisin sopimuksen ilmastotavoitteita, koska teknisissä arviointikriteereissä ydinenergian alalla harjoitettuja toimintoja pidetään ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistävinä, vaikka ne voivat johtaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen vain kaukaisessa tulevaisuudessa ja vaikka niillä ei voida edistää ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamista vuoteen 2030 tai 2050 mennessä. Mainittujen kriteerien ansiosta uudet voimalat, joille myönnetään rakennuslupa vuoteen 2045 saakka, ja olemassa olevat voimalat, joita muutetaan vuoteen 2040 mennessä, voisivat olla luokitusjärjestelmän mukaisia, vaikka on liian myöhäistä edistää ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamista.

182 Aluksi on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaan ”taloudellista toimintaa – – pidetään ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistävänä, kun se tukee siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen noudattaen kehityspolkua lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 °C:seen esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin verrattuna – – ”.

183 Luokitusjärjestelmäasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa ”ilmastonmuutoksen hillintä” määritetään prosessiksi, jossa ”maapallon keskilämpötilan nousu pidetään selvästi alle 2 °C:ssa ja pyritään rajoittamaan se 1,5 °C:seen suhteessa esiteolliseen aikaan, kuten Pariisin sopimuksessa määrätään”.

184 Luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa, jossa viitataan myös Pariisin sopimukseen, säädetään, että asetus ”on tärkeä askel ilmastoneutraalin unionin saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä”.

185 Luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksena on siis nimenomaan, kuten sen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa ja 10 artiklan 2 kohdassa todetaan, varmistaa sen säännöksiin sisällytettyjen Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen.

186 Lisäksi eurooppalaisen ilmastolain 1 artiklan toisessa kohdassa asetetaan ”sitova tavoite ilmastoneutraaliudesta unionissa vuoteen 2050 mennessä Pariisin sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetetun pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen mukaisesti”, mihin viitataan riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa.

187 Lisäksi Pariisin sopimus sitoo unionia, koska se on hyväksytty unionin puolesta ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta 5.10.2016 annetulla neuvoston päätöksellä (EU) 2016/1841 (EUVL 2016, L 282, s. 1). Näin ollen kyseinen sopimus on ensisijainen unionin johdetun oikeuden toimiin nähden, ja viimeksi mainittuja on kuitenkin mahdollisuuksien mukaan tulkittava sen määräysten mukaisesti. Tästä seuraa, että luokitusjärjestelmäasetusta on mahdollisuuksien mukaan tulkittava Pariisin sopimuksen mukaisesti (ks. analogisesti tuomio 27.2.2024, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, 70 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 17.10.2024, PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palm Oleo v. komissio, C-112/23 P, EU:C:2024:899, 38 kohta).

188 Tältä osin on muistutettava, että valtiosopimusoikeutta koskevan 23.5.1969 tehdyn Wienin yleissopimuksen 31 artiklan 3 kappaleen a ja b kohdan mukaan valtiosopimusta tulkittaessa tulee asiayhteyden lisäksi ottaa huomioon jokainen myöhempi osapuolten välillä tehty sopimus, joka koskee valtiosopimuksen tulkintaa tai sen määräysten soveltamista, ja jokainen myöhempi valtiosopimusta sovellettaessa noudatettu käytäntö, joka osoittaa osapuolten välisen yhteisymmärryksen valtiosopimuksen tulkinnasta. Tältä osin unionin tuomioistuimella on jo ollut tilaisuus todeta, että kansainvälisessä oikeudessa ei ole kiellettyä eikä epätavallista määrätä kansainvälisen sopimuksen osapuolten mahdollisuudesta täsmentää kyseisen sopimuksen tulkintaa sitä mukaa kuin niiden sopimuksen ulottuvuutta koskeva yhteinen tahto kehittyy. Tällaisia täsmennyksiä voivat tehdä sopimuspuolet itse tai sopimuspuolten perustama elin, jolle ne ovat antaneet itseään sitovaa päätösvaltaa. Tällaisilla tulkintatoimilla on tässä tapauksessa Wienin yleissopimuksen 31 artiklan 3 kappaleen a kohdasta johtuvat oikeusvaikutukset (tuomio 21.12.2023, Scuola europea di Varese, C-431/22, EU:C:2023:1021, 76 kohta; ks. vastaavasti myös lausunto 1/17 (EU:n ja Kanadan välinen CETA-sopimus), EU:C:2019:341, 30.4.2019 233 ja 234 kohta).

189 Pariisin sopimuksen osalta Yhdistyneiden kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen (COP 28) osapuolten 28. konferenssissa ensimmäisestä maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta annetun päätöksen 1/CMA.5 II kohdan 28 kohdan e alakohdassa Pariisin sopimuksen osapuolet korostivat, että ”kasvihuonekaasupäästöjä on vähennettävä selvästi, nopeasti ja kestävästi sellaisten kehityspolkujen mukaisesti, jotka johtavat lämpötilan nousuun 1,5 celsiusasteen verran”, ja sitoutuivat ”edistämään maailmanlaajuisia ponnisteluja”, kuten ”vauhdittamaan päästöttömän ja vähäpäästöisen teknologian, etenkin – – ydinvoiman, käyttöönottoa”.

190 Näin ollen luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan tulkinta, joka on Pariisin sopimuksen mukainen, sellaisena kuin mainitun sopimuksen osapuolet tulkitsivat sitä COP 28:ssa valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 31 artiklan 3 kappaleen a ja b kohdan mukaisesti, on omiaan vahvistamaan, että ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot voivat olla toimintoja, jotka edistävät merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää edistämällä siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen noudattaen kehityspolkua lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 °C:seen esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin verrattuna.

191 On täsmennettävä, että istunnossa osapuolilla oli unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin vastatessaan tilaisuus ottaa kantaa siihen, mitä päätelmiä tällaisesta Pariisin sopimuksen mukaisesta tulkinnasta voidaan tehdä.

192 Lisäksi on todettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdasta, jonka laillisuutta ei ole kiistetty, ilmenee, että kyseiset ilmastotavoitteet saavutetaan, kun kyseessä oleva taloudellinen toiminta tukee siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen muun muassa lopettamalla kasvihuonekaasupäästöt. On myös muistutettava, että komissio totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa kyseisen asetuksen antamismenettelyn aikana saatujen lausuntojen perusteella, että ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot ovat vähähiilisiä, että ydinenergian tuotannon kasvihuonekaasupäästöt ovat lähes nolla ja että on selvästi ja laajasti osoitettu, että ydinenergia saattaa edistää merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintätavoitteita.

193 Itävallan tasavalta ei myöskään esitä näyttöä tukeakseen väitteitään, joiden mukaan uusien ydinvoimaloiden rakentaminen ja käyttö vuosina 2023–2045 myönnettyjen rakennuslupien perusteella ei ole omiaan edistämään hiilineutraaliustavoitetta vuonna 2050 vaan vasta

kaukaisessa tulevaisuudessa. Itävallan tasavalta nimittäin vain lainaa foorumin väitettä, jonka mukaan uudet ydinvoimalaitokset, joille myönnetään rakennuslupa vuoteen 2045 mennessä, voivat olla luokitusjärjestelmän mukaisia, vaikka ne otetaan käyttöön liian myöhään, jotta niillä voitaisiin edistää ilmastonmuutoksen hillintää.

194 Ydinenergian kasvihuonekaasupäästöarvot ovat kuitenkin hyvin alhaiset, joten se voi edistää merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää rajoittamalla hiili-intensiivisten energialähteiden käyttöä.

195 Vaikka väite, jonka mukaan kyseiset toiminnot voivat johtaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen vasta kaukaisessa tulevaisuudessa eivätkä vuoteen 2050 mennessä, oletettaisiin toteen näytetyksi, se ei ole omiaan osoittamaan, että riidanalaisessa asetuksessa on ilmeinen arviointivirhe, koska toimen oletettu tehottomuus ei voi tehdä siitä lainvastaista (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 12.7.2001, Jippes ym., C-189/01, EU:C:2001:420, 84 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

196 Itävallan tasavalta lisää, että riidanalainen asetus on vastoin vuoteen 2030 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta 6.4.2022 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2022/591 (EUVL 2022, L 114, s. 22) 1 artiklan 2 kohtaa ja johdanto-osan 16 perustelukappaletta, joiden mukaan unionin on pyrittävä vihreään siirtymään ja perustettava taloutensa uusiutuvaan energiaan, koska riidanalaisesta asetuksesta johtuva ydinenergialaitosten edistäminen on pitkällä aikavälillä täysin ristiriidassa kyseisen tavoitteen kanssa.

197 Tältä osin on riittävää todeta, että ydinenergia on luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua siirtymätoimintaa.

198 Näin ollen luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut tekniset arviointikriteerit täydentävät unionin toimia uusiutuvan energian edistämiseksi.

199 Riidanalaisen asetuksen ei siis voida katsoa olevan päätöksen 2022/591 vastainen ilman, että on tarpeen pohtia kyseisen päätöksen säännösten soveltamisalaa.

200 Itävallan tasavallan väitteet, jotka koskevat tuen puuttumista siirtymiselle ilmastoneutraaliin talouteen 1,5 °C:n tavoitteen mukaisesti, on näin ollen hylättävä.

201 Kolmanneksi Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen sisällyttäminen luokitusjärjestelmään on luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan vastaista, koska ydinenergiaan liittyvät kasvihuonekaasupäästöt eivät ole sen tasoisia, että ne vastaisivat kyseisessä säännöksessä tarkoitettua alan tai toimialan eli energiantuotantoalan parasta suorituskykyä, etenkään hydrauliseen energiaan ja tuulienergiaan verrattuna.

202 Tältä osin on todettava, että Itävallan tasavalta tulkitsee luokitusjärjestelmäasetusta virheellisesti, sillä edellytystä, jonka mukaan toiminnan kasvihuonekaasupäästötasojen on vastattava alan tai toimialan parasta suorituskykyä, ei voida tulkita siten, että kyseessä täytyisi olla kyseisen alan tai toimialan vähähiilisin toiminta.

203 Luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleesta ilmenee, että taloudellisten siirtymätoimintojen olisi katsottava edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää etenkin, jos niiden kasvihuonekaasupäästöt ovat huomattavasti pienemmät kuin alalla tai toimialalla keskimäärin.

204 Itävallan tasavallan väitteillä ei näin ollen voida osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen voidaan tietyin edellytyksin katsoa vastaavan luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua alan tai toimialan parasta suorituskykyä.

205 Neljänneksi Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että riidanalainen asetus on ristiriidassa luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan kanssa, koska ydinenergiaan tehtävät sijoitukset haittaavat vähähiilisten vaihtoehtojen kehittämistä.

206 Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että useissa tutkimuksissa osoitetaan, että ydinenergia ja uusiutuvat energialähteet eivät ole toisiaan täydentäviä vaan että ne haittaavat toisiaan, ja että riidanalaisella asetuksella viedään näin ollen lyhyellä aikavälillä taloudellisia resursseja uusiutuvan energian hyödyntämiseltä.

207 Tältä osin on muistutettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa komissio katsoi, että ydinenergia tarjoaa energiantuotannon vakaan perustarjonnan, joten se helpottaa jaksottaisesti energiaa tarjoavien uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa eikä haittaa niiden kehittämistä.

208 On myös todettava, että delegoidussa asetuksessa 2021/2139 vahvistetaan tekniset arviointikriteerit, jotka kattavat useita aloja ja taloudellisia toimintoja, jotka voivat edistää ilmastonmuutoksen hillintää ja siihen sopeutumista koskevia tavoitteita, mukaan lukien uusiutuvaan energiaan liittyvät toiminnot.

209 Näin ollen ei voida katsoa, että riidanalaisella asetuksella, jota ei voida tarkastella erillään luokitusjärjestelmäasetuksen nojalla annetuista muista delegoiduista asetuksista, asetetaan ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin tehtävät sijoitukset etusijalle uusiutuvaan energiaan liittyviin sijoituksiin nähden.

210 Kyseinen riidanalaisen asetuksen tulkinta on sopusoinnussa SEUT 194 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kanssa, jonka mukaan kullakin jäsenvaltiolla on oikeus määritellä energiavarojensa hyödyntämisen ehdot, eri energialähteiden välillä tekemänsä valinnat ja energiahuoltonsa yleinen rakenne (ks. vastaavasti tuomio 22.9.2020, Itävalta v. komissio, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 48 ja 80 kohta).

211 Itävallan tasavalta väittää lisäksi lähinnä, että ydinenergia ei ole joustavaa, joten uusiutuvien energialähteiden osuuden kasvu pahentaa ydinvoimaloiden taloudellista mallia lyhentämällä niiden käyttöaikaa. On kuitenkin todettava, että kyseessä on yleinen toteamus, jonka merkityksellisyys voi vaihdella yhtäältä kunkin jäsenvaltion edellä 210 kohdassa tarkoitetun valinnan ja toisaalta sen mukaan, onko ydinvoimaloilla mahdollisuus mukauttaa toimintaansa kysynnän ja tarjonnan kehitykseen, kuten komissio ja Ranskan tasavalta ovat väittäneet.

212 Komissio on joka tapauksessa esittänyt myös tutkimuksen, jossa kyseenalaistetaan Itävallan tasavallan toimittamissa tutkimuksissa esittämä toteamus. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komissiolla on katsottava olevan laaja harkintavalta tässä arvioinnissa ja niiden

tutkimusten valinnassa, jotka asetetaan etusijalle muihin nähden, niiden aikajärjestyksestä riippumatta (tuomio 24.10.2018, Deza v. komissio, T-400/17, ei julkaistu, EU:T:2018:712, 95 kohta ja tuomio 5.7.2023, TIB Chemicals v. komissio, T-639/20, ei julkaistu, EU:T:2023:374, 34 kohta).

213 Näin ollen Itävallan tasavallan esittämät todisteet eivät riitä viemään uskottavuutta komission arvioinnilta, jonka mukaan ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot helpottavat jaksottaisesti energiaa tarjoavien uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa eivätkä haittaa niiden kehittämistä.

214 Kyseisillä todisteilla ei näin ollen osoiteta, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot helpottavat jaksottaisesti energiaa tarjoavien uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa eivätkä haittaa niiden kehittämistä.

215 Itävallan tasavalta moittii komissiota myös siitä, että se ei ole suorittanut tältä osin tutkimusta, joten riidanalaisen asetuksen perustelut ovat riittämättömät.

216 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklan mukainen unionin toimielinten toimien perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen toimen luonteen mukaan, ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimen toteuttaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut SEUT 296 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. tuomio 8.5.2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg v. EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85 ja 87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

217 Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, komissio on kuitenkin perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla arviointiaan, jonka mukaan ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot helpottavat jaksottaisesti energiaa tarjoavien uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa eivätkä haittaa niiden kehittämistä. Kyseisestä perustelukappaleesta nimittäin ilmenee, että varmistamalla energiantuotannon vakaan perustarjonnan ydinenergia helpottaa jaksottaisesti energiaa tarjoavien uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa eikä näin ollen haittaa niiden kehittämistä.

218 Komissiota ei voida myöskään moittia siitä, että se ei ole tutkinut kyseistä asiaa, koska riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa mainittu arviointi osoittaa, että se on tutkinut kyseistä kysymystä.

219 Viidenneksi Itävallan tasavalta väittää, että ydinenergian sisällyttäminen luokitusjärjestelmään rikkoo luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyä lukkiutumisvaikutuksia koskevaa kieltoa. Koska ydinenergialla on huomattavia lukkiutumisvaikutuksia, kun otetaan huomioon sen huomattavat sijoituskustannukset, rakennusaikojen pituus ja voimaloiden toiminnan kesto, ydinenergia haittaa edullisempien uusiutuvien energialähteiden kehittämistä ja lisää sen todennäköisyyttä, että hiili-intensiivisiä teknologioita käytetään uusien ydinvoimaloiden käyttöönottoon saakka.

220 Itävallan tasavalta tukeutuu kyseisen väitteen tueksi foorumin vastaukseen, jossa todetaan yhtäältä, että omaisuuserien lukkiutuminen hiili-intensiivisiin toimintoihin on mahdollista (”may occur”), jos toivotut kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ovat liian hitaita tai liian myöhäisiä, ja toisaalta, että lukkiutumisen riski on olemassa ydinvoimaloiden rakentamisen vaatiman aikataulun ja niiden käyttöiän vuoksi.

221 On muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan c alakohdassa edellytetään, että taloudellinen toiminta ei aiheuta lukkiutumista hiili-intensiivisiin omaisuuseriin, kun otetaan huomioon kyseisten omaisuuserien taloudellinen elinkaari.

222 Tästä seuraa, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan c alakohdalla pyritään välttämään lukkiutuminen eli hiili-intensiivisten omaisuuserien pysyvyys ja mainitun asetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleen mukaan se, että taloudelliset toiminnot eivät johda lukkiutumista sellaisiin omaisuuseriin, jotka ovat ristiriidassa ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa.

223 Itävallan tasavalta ei kuitenkaan selitä, miltä osin ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen omaisuuserät aiheuttaisivat merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä, joten sen väitteen tueksi ei ole esitetty näyttöä.

224 Lisäksi Itävallan tasavallan esiin tuomat foorumin vastauksessa esitetyt väitteet on muotoiltu konditionaalissa tai niiden tueksi ei ole esitetty näyttöä, joten ne eivät riitä viemään komission arvioinnilta uskottavuutta.

225 Itävallan tasavallan väitteillä ei siis voida osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot täyttävät luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyn edellytyksen.

226 Itävallan tasavalta moittii komissiota lähinnä myös siitä, ettei se tutkinut ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen lukkiutumisvaikutuksia, jotka ovat huomattavia ja haittaavat uusiutuvien energialähteiden kehittämistä, jolloin energiantuotanto hiilestä ja kaasusta on välttämätöntä, joten riidanalaisen asetuksen perustelut ovat riittämättömät.

227 Koska ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin, jotka eivät vaadi hiili-intensiivisiä omaisuuseriä, ei liity hiili-intensiivisten omaisuuserien lukkiutumisvaikutuksen riskiä, komissiota ei kuitenkaan voida arvostella siitä, että se ei tutkinut kyseisten omaisuuserien lukkiutumisvaikutuksia tai että se laiminlöi tältä osin perusteluvelvollisuutensa.

228 Kuudenneksi Itävallan tasavalta väittää, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan rikkominen merkitsee myös kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan, jossa säädetään velvollisuudesta ottaa huomioon elinkaari, mukaan lukien näyttö olemassa olevista elinkaariarvioinneista, rikkomista. Komissio ei nimittäin ole ottanut huomioon ydinvoimaloiden pitkiä suunnittelu-, lupa- ja käyttöaikoja eikä näin ollen koko elinkaarta, kun otetaan huomioon etenkin vähähiilisten vaihtoehtojen esteet ja lukkiutumisvaikutukset.

229 On kuitenkin riittävää todeta, että kyseisen kanneperusteen yhteydessä Itävallan tasavalta ainoastaan viittasi luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan rikkomista koskeviin väitteisiin. Koska viimeksi mainitut väitteet on hylätty, myös väite, jonka mukaan kyseisen säännöksen rikkomiset merkitsevät lisäksi kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan rikkomista, on näin ollen hylättävä.

230 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei Itävallan tasavalta ole osoittanut, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot täyttävät luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

231 Toisen kanneperusteen toinen osa ei näin ollen ole perusteltu.

– Toisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee toissijaisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista ja ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista

232 Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että riidanalaisessa asetuksessa säädetyillä teknisillä arviointikriteereillä rikotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohtaa, koska ne eivät perustu vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön eivätkä ennalta varautumisen periaatteeseen, eikä niiden perusteella voida tarkistaa, ovatko ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan edellytysten mukaisia.

233 Komissio kiistää Bulgarian tasavallan, Tšekin tasavallan, Unkarin, Romanian ja Suomen tasavallan tukemana kyseiset väitteet.

234 On muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaan kyseisen asetuksen 10 artiklan 3 kohdan nojalla vahvistettujen teknisten arviointikriteerien on perustuttava vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön ja SEUT 191 artiklassa vahvistettuun ennalta varautumisen periaatteeseen.

235 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee ensinnäkin, että komissio tukeutui TEG:n tieteelliseen arviointiin ja JRC:n kertomukseen sisältyvään tieteelliseen arviointiin. Kuten edellä 48 kohdassa lisäksi muistutettiin, komissio tukeutui myös Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklassa tarkoitetun asiantuntijaryhmän ja CSRSEE:n lausuntoon. Lisäksi TEG totesi 9.3.2020 päivätyn lopullisen kertomuksensa teknisessä liitteessä, että ”tiedot ydinenergian merkittävästä vaikutuksesta ilmastonmuutoksen hillintään [ovat] runsaita ja yksiselitteisiä”, ja viittasi useisiin tieteellisiin tutkimuksiin.

236 Väitteidensä tueksi Itävallan tasavalta tyytyy mainitsemaan kolme tutkimusta, jotka koskevat sitä, että ydinenergia ja uusiutuvat energialähteet haittaavat toisiaan eivätkä ole toisiaan täydentäviä, selittämättä, miltä osin ydinvoimaan liittyville toiminnoille määritetyt tekniset arviointikriteerit johtavat hiili-intensiivisten omaisuuserien lukkiutumiseen.

237 Kun otetaan huomioon komissiolla tieteellisten tutkimusten valinnassa ja arvioinnissa oleva laaja harkintavalta, joka mainittiin edellä 212 kohdassa, Itävallan tasavalta ei näin ollen osoita oikeudellisesti riittävällä tavalla, että komissio on laiminlyönyt velvollisuutensa tukeutua vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön.

238 Joka tapauksessa on niin, että kun otetaan huomioon mainittu laaja harkintavalta, pelkästään se seikka, että komission analyysi kiistetään tieteellisessä kirjallisuudessa, ei riitä kyseenalaistamaan kyseistä arviointia.

239 Toiseksi, toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, ei voida myöskään katsoa, että riidanalaisessa asetuksessa olisi ”puutteita analyysissä ja perusteluissa” sen kysymyksen osalta, täyttävätkö kyseiset kolme ydinenergiaan liittyvää merkityksellistä talouden alaa luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan edellytykset.

240 Tältä osin on muistutettava, että velvollisuus perustella päätökset on olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, joka koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta (ks. tuomio 18.4.2024, Dumitrescu ym. v. komissio ja unionin tuomioistuin, C-567/22 P–C-570/22 P, EU:C:2024:336, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). On kuitenkin todettava, että Itävallan tasavalta kyseenalaistaa väitteillään, jotka koskevat ”puutteita analyysissä ja perusteluissa”, lähinnä riidanalaisen asetuksen perustelut eikä itse asetuksen perusteltavuutta, ja näin on myös niiden kanteen tueksi esitettyjen muiden väitteiden osalta, jotka koskevat tällaisia puutteita.

241 Seuraavaksi on edellä 216 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti todettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyminen on perusteltu oikeudellisesti riittävällä tavalla riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa ja delegoidun asetuksen 2021/2139 perusteluissa, joissa viitataan komission kuulemien asiantuntijoiden lausuntoihin.

242 Kolmanneksi on todettava, että koska Itävallan tasavalta ei esitä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista koskevan väitteen tueksi erityisiä väitteitä toisen kanneperusteen nyt käsiteltävän osan yhteydessä ja koska se tyytyy mainitsemaan kyseisen periaatteen, on katsottava, että kyseinen väite on jätettävä tutkimatta työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan nojalla (ks. vastaavasti tuomio 7.11.2019, ADDE v. parlamentti, T-48/17, EU:T:2019:780, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

243 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen kolmas osa ja näin ollen toinen kanneperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.

Kolmas ja neljäs kanneperuste, jotka koskevat luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista

244 Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana kolmannen ja neljännen kanneperusteen tueksi lähinnä, että sisällyttämällä ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot siirtymätoimintoihin ja vahvistamalla kyseisten toimintojen tekniset arviointikriteerit riidanalaisessa asetuksessa on laiminlyöty ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä eli kriteeriä, jonka mukaan kyseessä oleva taloudellinen toiminta ei saa aiheuttaa merkittävää haittaa luokitusjärjestelmäasetuksella tavoitelluille ympäristötavoitteille ja josta säädetään kyseisen asetuksen 17 artiklassa ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdassa.

245 Luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:

”Sovellettaessa 3 artiklan b alakohtaa, kun otetaan huomioon taloudellisen toiminnan tuottamien tuotteiden ja palvelujen elinkaari, mukaan lukien näyttö olemassa olevista elinkaariarvioinneista, kyseisen taloudellisen toiminnan katsotaan aiheuttavan merkittävää haittaa

a) ilmastonmuutoksen hillinnälle, jos kyseinen toiminta aiheuttaa merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä;

b) ilmastonmuutokseen sopeutumiselle, jos kyseinen toiminta lisää nykyisen ilmaston ja odotettavissa olevan tulevan ilmaston haitallista vaikutusta kyseiseen toimintaan tai ihmisiin, luontoon tai omaisuuteen;

c) vesivarojen ja merten luonnonvarojen kestävälle käytölle ja suojelulle, jos kyseinen toiminta heikentää
   i) vesimuodostumien hyvää tilaa tai hyvää ekologista potentiaalia, mukaan lukien pintavedet ja pohjavedet; tai
   ii) merivesien osalta ympäristön hyvää tilaa;

d) kiertotaloudelle, mukaan lukien jätteen synnyn ehkäisy ja kierrätys, jos
   i) kyseinen toiminta aiheuttaa huomattavaa tehottomuutta materiaalien käytössä tai luonnonvarojen kuten uusiutumattomien energialähteiden, raaka-aineiden, veden ja maan suorassa tai epäsuorassa käytössä tuotteiden elinkaaren yhdessä tai useammassa vaiheessa, myös tuotteiden kestävyyden, korjattavuuden, päivitettävyyden, uudelleenkäytettävyyden tai kierrätettävyyden osalta;
   ii) kyseinen toiminta lisää merkittävästi jätteen syntymistä, polttamista tai hävittämistä, lukuun ottamatta kierrätykseen kelpaamattoman vaarallisen jätteen polttamista; tai
   iii) jätteen pitkäaikainen loppusijoitus voi aiheuttaa merkittävää ja pitkäaikaista haittaa ympäristölle;

e) ympäristön pilaantumisen ehkäisemiselle ja vähentämiselle, jos toiminta lisää merkittävästi ilmaan, veteen tai maaperään kohdistuvia epäpuhtauspäästöjä verrattuna tilanteeseen ennen toiminnan aloittamista; tai

f) biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelulle ja ennallistamiselle, jos kyseinen toiminta
   i) merkittävästi heikentää ekosysteemien hyvää tilaa ja sietokykyä; tai
   ii) heikentää luontotyyppien ja lajien suojelutilannetta, mukaan lukien unionin edun kannalta merkittävät luontotyypit ja lajit.”

246 Luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdassa puolestaan säädetään, että teknisten arviointikriteerien, jotka vahvistetaan kyseisen asetuksen 10 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 3 nojalla, on täytettävä seuraavat vaatimukset:

”a) niillä on yksilöitävä tarkoituksenmukaisimmat mahdollisuudet edistää tietyn ympäristötavoitteen saavuttamista, samalla teknologianeutraaliuden periaatetta kunnioittaen, ottaen huomioon tietyn taloudellisen toiminnan sekä lyhyen että pitkän aikavälin vaikutukset;

b) niissä on asetettava vähimmäisvaatimukset, jotka on täytettävä, jotta millekään asiaankuuluvalle ympäristötavoitteelle ei aiheudu merkittävää haittaa, ottaen huomioon tietyn taloudellisen toiminnan sekä lyhyen että pitkän aikavälin vaikutukset;

c) mahdollisuuksien mukaan niiden on oltava määrällisiä ja niissä on oltava kynnysarvoja, ja niiden on oltava muutoin laadullisia;

d) niiden on tarvittaessa perustuttava unionin merkintä- ja sertifiointijärjestelmiin, unionin menetelmiin, joilla arvioidaan ympäristöjalanjälkeä, sekä unionin tilastollisiin luokitusjärjestelmiin ja otettava huomioon asiaankuuluva voimassa oleva unionin lainsäädäntö;

e) jos mahdollista, niissä on käytettävä asetuksen – – 2019/2088 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja kestävyysindikaattoreita;

f) niiden on perustuttava vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklassa vahvistettuun ennalta varautumisen periaatteeseen;

g) niissä on otettava huomioon elinkaari, mukaan lukien näyttö olemassa olevista elinkaariarvioinneista, ottamalla huomioon sekä kyseisen taloudellisen toiminnan ympäristövaikutukset että kyseisen taloudellisen toiminnan tarjoamien tuotteiden ja palvelujen ympäristövaikutukset tarkastelemalla erityisesti kyseisten tuotteiden ja palvelujen tuotantoa, käyttöä ja käyttöiän loppua;

h) niissä on otettava huomioon taloudellisen toiminnan luonne ja laajuus, mukaan lukien seuraavat seikat:

i) onko se 16 artiklassa tarkoitettu mahdollistava toiminta; tai

ii) onko se 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu siirtymätoiminta;

i) niissä on otettava huomioon kestävämpään talouteen siirtymisen mahdolliset vaikutukset markkinoihin, mukaan lukien se riski, että tietyt omaisuuserät menettävät arvonsa tällaisen siirtymän vuoksi, ja se riski, että luodaan epäjohdonmukaisia kannustimia kestävälle sijoittamiselle;

j) niiden piiriin on kuuluttava kaikki tietyn sektorin asiaankuuluvat taloudelliset toiminnat, ja niillä on varmistettava, että kyseisiä toimintoja käsitellään samalla tavoin, jos ne edistävät yhtäläisesti tämän asetuksen 9 artiklassa vahvistettujen ympäristötavoitteiden saavuttamista, jotta vältetään kilpailun vääristyminen markkinoilla; ja

k) niitä on helppo käyttää ja ne vahvistetaan tavalla, jolla helpotetaan niiden noudattamisen tarkistamista – – ”

247 Aluksi on muistutettava, että ennalta varautumisen periaate on SEUT 11 artiklasta, SEUT 168 artiklan 1 kohdasta, SEUT 169 artiklan 1 ja 2 kohdasta ja SEUT 191 artiklan 1 ja 2 kohdasta johtuva unionin oikeuden yleinen periaate, joka velvoittaa asianomaiset viranomaiset toteuttamaan niille asiaa koskevassa lainsäädännössä annettujen toimivaltuuksien käyttämistä koskevan täsmällisen sääntelyn mukaisesti asianmukaisia toimenpiteitä tiettyjen kansanterveyteen, turvallisuuteen ja ympäristöön kohdistuvien mahdollisten vaarojen ehkäisemiseksi, jolloin näiden intressien suojeluun liittyvät vaatimukset ovat ensisijaisia taloudellisiin intresseihin nähden (ks. vastaavasti tuomio 17.5.2018, BASF Agro ym. v. komissio, T-584/13, EU:T:2018:279, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

248 Ennalta varautumisen periaatteen mukaan toimielimet voivat silloin, kun esiintyy tieteellistä epävarmuutta ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvien riskien olemassaolosta tai laajuudesta, toteuttaa suojatoimenpiteitä odottamatta, että näiden vaarojen olemassaolo ja vakavuus osoitetaan täysin tai että haitalliset terveysvaikutukset toteutuvat (ks. vastaavasti tuomio 17.5.2018, BASF Agro ym. v. komissio, T-584/13, EU:T:2018:279, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

249 Lisäksi ennalta varautumisen periaatetta ei sovelleta ainoastaan silloin, kun riskin olemassaolosta ei ole varmuutta, vaan sitä voidaan soveltaa myös silloin, kun riski on oletettu, ja komission on arvioitava, voidaanko riski hyväksyä vai ei ja kenties jopa, miten riskiin pitäisi varautua riskinhallinnan kautta (tuomio 17.5.2018, Bayer CropScience ym. v. komissio, T-429/13 ja T-451/13, EU:T:2018:280, 340 kohta).

250 Prosessissa, jonka päätteeksi toimielin toteuttaa ennalta varautumisen periaatteen nojalla asianmukaisia toimenpiteitä tiettyjen kansanterveyteen, turvallisuuteen ja ympäristöön kohdistuvien mahdollisten riskien ehkäisemiseksi, voidaan erottaa kolme perättäistä vaihetta, joista ensimmäinen on ilmiöstä johtuvien mahdollisesti kielteisten vaikutusten tunnistaminen, toinen kansanterveyteen, turvallisuuteen ja ympäristöön kohdistuvien, tähän ilmiöön liittyvien riskien arviointi ja kolmas riskinhallinta toteuttamalla asianmukaiset suojatoimenpiteet, jos tunnistetut mahdolliset riskit ylittävät sen, mikä on yhteiskunnan kannalta hyväksyttävää (tuomio 17.5.2018, BASF Agro ym. v. komissio, T-584/13, EU:T:2018:279, 59 kohta ja tuomio 21.2.2024, PAN Europe v. komissio, T-536/22, valitus vireillä, EU:T:2024:98, 74 kohta).

251 Kansanterveyteen, turvallisuuteen ja ympäristöön kohdistuvien riskien arviointi tarkoittaa, että toimielimen, jonka on ryhdyttävä jostakin ilmiöstä aiheutuvia mahdollisesti kielteisiä vaikutuksia koskeviin toimenpiteisiin, on arvioitava riskejä tieteellisesti ja määritettävä, ylittävätkö ne yhteiskunnan kannalta hyväksyttävänä pidettävän riskitason. Jotta toimielimet voisivat arvioida riskejä, niillä on siten yhtäältä oltava käytettävissään tieteellinen riskinarviointi ja toisaalta niiden on määritettävä riskitaso, jota ei pidetä hyväksyttävänä yhteiskunnan kannalta (ks. tuomio 17.5.2018, BASF Agro ym. v. komissio, T-584/13, EU:T:2018:279, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

252 Koska kyse on tieteellisestä menettelystä, toimielimen on uskottava tieteellinen riskinarviointi tieteellisille asiantuntijoille (ks. tuomio 17.5.2018, BASF Agro ym. v. komissio, T-584/13, EU:T:2018:279, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

253 Sellaisen riskitason määrittäminen, jota ei katsota mahdolliseksi hyväksyä, kuuluu sovellettavien normien noudattamisen kautta unionin toimielimille, joiden on tehtävä poliittinen valinta, jolla vahvistetaan yhteiskunnan kannalta asianmukainen suojelun taso (ks. vastaavasti tuomio 17.5.2018, BASF Agro ym. v. komissio, T-584/13, EU:T:2018:279, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

254 Kun toimielimet määrittävät riskitasoa, jota ei voida pitää yhteiskunnan kannalta hyväksyttävänä, niitä sitoo niiden velvollisuus varmistaa kansanterveyden, turvallisuuden ja ympäristön korkeatasoinen suojelu. Korkeatasoisen suojelun ei tarvitse välttämättä olla teknisesti korkein mahdollinen. Toimielimet eivät myöskään saa tarkastella riskiä puhtaasti hypoteettisena ja tehdä päätöksiään nollariskin periaatteella (ks. vastaavasti tuomio 17.5.2018, BASF Agro ym. v. komissio, T-584/13, EU:T:2018:279, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

255 Näiden periaatteiden tuomioistuinvalvonnasta on todettava, että unionin tuomioistuin on jo katsonut, että komissiolle on jätettävä laaja harkintavalta, kun se toteuttaa riskinhallintatoimenpiteitä. Tämä ala edellyttää nimittäin komissiolta muun muassa poliittisia valintoja ja monitahoisia arviointeja. Tähän alaan kuuluva toimenpide voidaan katsoa lainvastaiseksi ainoastaan, jos kyseinen toimenpide on ilmeisen soveltumaton (tuomio 9.6.2016, Pesce ym., C-78/16 ja C-79/16, EU:C:2016:428, 49 kohta).

256 Oikeuskäytännöstä ilmenee näin ollen, että ennalta varautumisen periaatetta on tarkoitus soveltaa, kun esiintyy tieteellistä epävarmuutta siitä, onko olemassa ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia riskejä, tai siitä, minkä laajuisia nämä riskit ovat, jotta toimielimet saavat toteuttaa suojatoimenpiteitä odottamatta, että riskien olemassaolo ja vakavuus osoitetaan täysin tai että terveyteen ja ympäristöön kohdistuvat haittavaikutukset toteutuvat.

257 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että ennalta varautumisen periaatteen soveltaminen edellyttää tieteellistä riskinarviointia, hyväksyttävänä pidettävän riskitason määrittämistä ja tarvittaessa asianmukaisten suojatoimenpiteiden toteuttamista.

258 Itävallan tasavallan väitteisiin on vastattava kyseisten seikkojen valossa.

– Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa ja kolmannen kanneperusteen kolmannen osan viides väite, jotka koskevat suojelun tason laiminlyöntiä

259 Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana lähinnä, että luokitusjärjestelmäasetuksen ympäristökestävyyttä koskeva tavoite ja ennalta varautumisen periaate puoltavat kyseisen asetuksen 17 artiklan mukaisesti alhaisempaa hyväksyttävää riskitasoa ja näin ollen perinteisen ydinalan lainsäädännön säännöksiin verrattuna suojelun korkeampaa tasoa. Itävallan tasavalta päättelee tästä Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana, että tekniset arviointikriteerit eivät ole riittäviä, koska niissä viitataan useimmiten Euratomin perustamissopimuksen nojalla annettuihin säännöstöihin tai yleisesti sovellettaviin unionin säädöksiin.

260 Komissio kiistää kyseiset väitteet Bulgarian tasavallan, Tšekin tasavallan, Ranskan tasavallan, Unkarin, Puolan tasavallan, Slovakian tasavallan ja Suomen tasavallan tukemana.

261 On muistutettava, että määrittäessään teknisiä arviointikriteerejä, erityisesti ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaiseen kriteeriin liittyviä arviointikriteerejä, komission on luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti otettava huomioon ennalta varautumisen periaate.

262 Ennalta varautumisen periaate ei kuitenkaan sellaisenaan määritä erityistä suojelun tasoa, vaan se on menetelmä, jonka avulla toimivaltaiset toimielimet voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä, vaikka riskin olemassaolosta tai laajuudesta on tieteellisiä epäilyjä (ks. vastaavasti tuomio 17.5.2018, BASF Agro ym. v. komissio, T-584/13, EU:T:2018:279, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

263 Lisäksi väitteestä, jonka mukaan luokitusjärjestelmäasetuksen ympäristökestävyyttä koskeva tavoite puoltaa kyseisen asetuksen 17 artiklan vaativaa tulkintaa, on muistutettava, että kyseisen asetuksen johdanto-osan 40 perustelukappaleen mukaan ”taloudellista toimintaa ei olisi pidettävä ympäristön kannalta kestävänä, jos se aiheuttaa ympäristölle enemmän haittaa kuin hyötyä”, ja ”teknisissä arviointikriteereissä olisi määritettävä vähimmäisvaatimukset, joita tarvitaan sen välttämiseksi, että muille tavoitteille aiheutuisi merkittävää haittaa, myös hyödyntämällä mitä tahansa unionin oikeuden nojalla vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia”.

264 On todettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 40 perustelukappaleen kyseinen kohta osoittaa, että unionin lainsäätäjä on katsonut, että teknisillä arviointikriteereillä voidaan saavuttaa ympäristökestävyyttä koskeva tavoite ja noudattaa ennalta varautumisen periaatetta viittaamalla asiaa koskevassa lainsäädännössä säädettyjen vähimmäisvaatimusten noudattamiseen.

265 Kyseinen unionin lainsäätäjän tarkoitus vahvistetaan lisäksi luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan d alakohdassa, jossa edellytetään, että komissio ottaa teknisiä arviointikriteerejä vahvistaessaan huomioon ”asiaankuuluvan voimassa olevan unionin lainsäädännön”, ja kyseisen asetuksen johdanto-osan 43 ja 44 perustelukappaleessa.

266 Vaikka luokitusjärjestelmäasetuksessa ei edellytetä, että komissio vahvistaa suojaavampia kriteerejä, jotka ylittävät muista unionin oikeussäännöistä johtuvat vähimmäisvaatimukset, se ei myöskään ole sille esteenä.

267 Itävallan tasavalta ei kuitenkaan osoita, että riidanalaisessa asetuksessa vain toistetaan ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin osalta muista unionin oikeuden säännöistä johtuvat vaatimukset. Se myöntää jopa kannekirjelmän 145 kohdassa, että on otettu käyttöön lisäkriteerejä.

268 Näin ollen ei voida katsoa, että komissio olisi riidanalaisessa asetuksessa laiminlyönyt ympäristökestävyyttä koskevaa tavoitetta, luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklaa, mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohtaa tai ennalta varautumisen periaatetta viitatessaan unionin oikeuden asiaa koskevien sääntöjen noudattamiseen.

269 Näin ollen kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa ja kolmannen kanneperusteen kolmannen osan viides väite eivät ole perusteltuja.

– Kolmannen kanneperusteen toinen osa, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista

270 Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana lähinnä, että ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen sisällyttäminen riidanalaiseen asetukseen aiheutuu luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklasta ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdasta johtuvien näyttöä koskevien vaatimusten noudattamatta jättämisestä, kun kyseisiä vaatimuksia tulkitaan ennalta varautumisen periaatteen valossa. Itävallan tasavalta väittää erityisesti ensinnäkin, että toteamus siitä, että ydinvoima vastaa ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä, perustuu JRC:n toteamukseen siitä, että ”arvioinneissa ei ole tullut esiin tieteellistä näyttöä siitä, että ydinenergia olisi haitallisempaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle kuin muut sähköntuotantoteknologiat, jotka jo sisältyvät luokitusjärjestelmään ilmastonmuutoksen hillintää edistävänä toimintana”. Tässä on kyse lähestymistavasta, jossa ydinenergiaa vertaillaan muihin energiamuotoihin ja josta ei säädetä kyseisessä 17 artiklassa. Toiseksi ennalta varautumisen periaatteen noudattamisen tarkistamisen yhteydessä merkittävää haittaa koskevan tieteellisen näytön puuttuminen ei ole merkityksellinen kriteeri, vaan merkitystä on ainoastaan sillä, voidaanko perusteltu epäily tällaisesta haitasta sulkea kokonaan pois. Kolmanneksi Itävallan tasavalta kyseenalaistaa JRC:n kertomuksen todistusvoiman sillä perusteella, että se on puutteellinen ja epätäydellinen ja että siinä on perustavanlaatuisia ristiriitaisuuksia muiden tieteellisten tutkimusten kanssa ja että JRC on komission sisäinen elin. Se kyseenalaistaa myös JRC:n kertomuksen tukeutumalla CSRSEE:n lausuntoon sisältyvään arvosteluun.

271 Komissio kiistää kyseiset väitteet Puolan tasavallan tukemana.

272 Ensinnäkin on todettava, että Itävallan tasavallan arvostelemassa JRC:n lähestymistavassa otettiin huomioon muiden toimintojen osalta jo ennen asetuksen 2021/2139 antamista tehtyjen tutkimusten tulokset. Kuten komissio perustellusti korostaa, tällainen lähestymistapa on edellä 112 kohdassa mainitun teknologianeutraaliuden periaatteen mukainen ja mahdollistaa riskien arvioinnin johdonmukaisesti kyseisten muiden toimintojen osalta tehdyn arvioinnin kanssa.

273 Toiseksi menestyä ei voi myöskään arvostelu, joka koskee virhettä sovellettavan näyttökynnyksen arvioinnissa siltä osin kuin JRC:n kertomus perustuu siihen, ettei merkittävää haittaa koskevaa tieteellistä näyttöä ole, eikä siihen, ettei ole olemassa perusteltua epäilyä merkittävän haitan olemassaolosta.

274 Oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että ennalta varautumisen periaate ei edellytä, että kaikki perustellut tieteelliset epäilyt ympäristölle aiheutuneen haitan olemassaolosta suljetaan pois, sillä se merkitsisi sitä, että komissiolle asetetaan oikeuskäytännön vastaisesti nollariskitaso (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 11.9.2002, Pfizer Animal Health v. neuvosto, T-13/99, EU:T:2002:209, 145 kohta).

275 Lisäksi on todettava, että huomioon otettu kriteeri on yhdenmukainen luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan kanssa, jossa edellytetään ainoastaan, että komissio tukeutuu vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön.

276 Kolmanneksi JRC:n kertomusta koskevan muun arvostelun osalta on muistutettava, kuten edellä 212 kohdassa on jo todettu, että komissiolla on laaja harkintavalta sekä tieteellisten tutkimusten valinnassa että niiden arvioinnissa. On kuitenkin todettava, ettei Itävallan tasavalta ole osoittanut, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen tukeutuessaan kyseiseen kertomukseen.

277 Näin ollen on ensinnäkin todettava, että Itävallan tasavalta viittaa yleisesti BASEn tekniseen lausuntoon, joka koskee JRC:n kertomusta, Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklassa tarkoitetussa asiantuntijaryhmässä ilmaistuun eriävään mielipiteeseen ja ”muissa kanneperusteissa esitettyihin eri viittauksiin”. Tältä osin on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole asettua asianosaisten tilalle ja yrittää etsiä merkityksellisiä tekijöitä asiakirjoista, joihin ne viittaavat (ks. vastaavasti tuomio 25.6.2020, Siberia Oriental v. OCVV (Siberia), T-737/18, EU:T:2020:289, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Koska seikkoja, jotka voisivat tukea Itävallan tasavallan väitteitä, ei ole yksilöity riittävän tarkasti, niitä ei siis voida ottaa huomioon.

278 Toiseksi viittauksesta CSRSEE:n analyysiin on todettava, ettei sillä ole Itävallan tasavallan sille antamaa merkitystä. Vaikka CSRSEE korosti näkemystään, jonka mukaan toimivaan sääntelykehykseen tukeutuminen ei aina ole riittävää, se kuitenkin totesi, että se ”on yleisesti ottaen samaa mieltä JRC:n päätelmästä”, jonka mukaan ydinvoimaloiden toiminta ei aiheuta väistämättömiä haittoja ihmisten terveydelle tai ympäristölle, jos niihin liittyvät teolliset toiminnot täyttävät asianmukaiset tekniset arviointikriteerit.

279 Kolmanneksi pelkästään siitä, että CSRSEE on arvostellut JRC:n kertomusta joiltakin osin, ei missään tapauksessa voida päätellä, että komissio on ennalta varautumisen periaatteen vastaisesti tukeutunut näyttöön, joka ei ole vakuuttavaa. Ottaen huomioon CSRSEE:n ilmaisemat huolet

toimivan sääntelykehyksen riittämättömyydestä komissio sisällytti riidanalaisen asetuksen liitteeseen I lisäkriteerejä, jotka ylittävät voimassa olevissa unionin oikeuden oikeussäännöissä vahvistetun tason.

280 Neljänneksi Itävallan tasavalta katsoo, että JRC:n kertomusta ei voida pitää muita tieteellisiä tutkimuksia todistusvoimaisempana, koska kyse on komission sisäisestä eikä riippumattomasta elimestä.

281 On kuitenkin riittävää todeta, että Itävallan tasavalta ei perustele väitettään, jonka mukaan JRC:n kertomusta olisi pidetty muita tieteellisesti tunnustettujen asiantuntijoiden tutkimuksia todistusvoimaisempana.

282 Itävallan tasavalta ei myöskään väitä eikä osoita, ettei JRC:n kertomuksen arviointeja voida pitää luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuna vakuuttavana tieteellisenä näyttönä.

283 Itävallan tasavallan väitteillä ei näin ollen voida osoittaa, että komissio on jättänyt noudattamatta luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklasta ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdasta johtuvia ennalta varautumisen periaatteen valossa tulkittuja näyttöä koskevia vaatimuksia.

284 Edellä esitetyn perusteella kolmannen kanneperusteen toinen osa ei ole perusteltu.

– Kolmannen kanneperusteen kolmannen osan muut väitteet ja neljännen kanneperusteen toinen osa, jotka koskevat reaktorin vakaviin vahinkoihin liittyvien vaarojen huomiotta jättämistä

285 Kolmannen kanneperusteen kolmannessa osassa Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana, että ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen sisällyttäminen luokitusjärjestelmään perustuu reaktorin vakaviin vahinkoihin liittyvien vaarojen huomiotta jättämiseen ja aiheuttaa näin ollen merkittävää haittaa luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdassa tarkoitetuille ympäristötavoitteille, jotka koskevat vesivarojen ja merten luonnonvarojen suojelua, ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä ja vähentämistä sekä biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelua ja ennallistamista. Itävallan tasavalta väittää, ettei ole mahdollista sulkea pois niitä seurauksia, joita reaktorin vakavilla vahingoilla voi olla kyseisille ympäristötavoitteille. Itävallan tasavalta katsoo myös, että riidanalaisen asetuksen analyysissä ja perusteluissa on tältä osin puutteita. Itävallan tasavalta väittää vielä, ettei komissio voi väittää, että unionin lainsäätäjä on siirtänyt sille toimivallan määrittää yhteiskunnan kannalta hyväksyttävä riski, ja ettei komissiolla ole lainkaan harkintavaltaa ennalta varautumisen periaatteen soveltamisessa.

286 Neljännen kanneperusteen toisessa osassa Itävallan tasavalta väittää, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I asetettujen teknisten arviointikriteerien perusteella ei voida olemassa oleviin ydinturvallisuussäännöksiin ja -määräyksiin viitaten sulkea pois reaktorin vakaviin vahinkoihin liittyvistä vaaroista aiheutuvan merkittävää haittaa erityisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdassa tarkoitetuille ympäristötavoitteille (vesivarojen ja merten luonnonvarojen suojelu, pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen, biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelu ja ennallistaminen). Siltä osin kuin teknisissä arviointikriteereissä toisinaan säädetään lisäkriteereistä, Itävallan tasavalta katsoo, että ne ovat epämääräisiä tai että niillä siirretään lainvastaisesti sääntelyvalta kansallisille valvontaviranomaisille.

287 Komissio kiistää kyseiset väitteet Tšekin tasavallan, Ranskan tasavallan, Unkarin, Puolan tasavallan, Romanian, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan tukemana.

288 Aluksi on täsmennettävä, että ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin noudattamista ei voida tarkistaa abstraktisti vaan riidanalaisessa asetuksessa vahvistettujen teknisten arviointikriteerien perusteella.

289 Ensinnäkin on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 3 artiklan b alakohdassa säädetään, että taloudellista toimintaa on pidettävä ympäristön kannalta kestävänä muun muassa, jos kyseinen taloudellinen toiminta ei aiheuta 17 artiklan mukaista merkittävää haittaa jollekin kyseisen asetuksen 9 artiklassa asetetuista ympäristötavoitteista.

290 Erityisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdasta sekä johdanto-osan 34 ja 40 perustelukappaleesta seuraa, että jotta tiettyä taloudellista toimintaa voidaan pitää ympäristön kannalta kestävänä, se ei saa aiheuttaa luokitusjärjestelmäasetuksessa määritellyille ympäristötavoitteille merkittävää haittaa eli haittaa, joka on suurempi kuin kyseisen toiminnan ympäristötavoitetta edistävä vaikutus.

291 Lisäksi kullekin toiminnalle määritellyillä teknisillä arviointikriteereillä on voitava varmistaa, ettei kyseinen toiminta aiheuta merkittävää haittaa jollekin luokitusjärjestelmäasetuksessa määritellyistä ympäristötavoitteista.

292 Kuten edellä 263–265 kohdasta ilmenee, teknisissä arviointikriteereissä on tätä varten määriteltävä tarvittavat vähimmäisvaatimukset muun muassa tukeutumalla kaikkiin unionin oikeudessa, johon kuuluu erityisesti ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehyksen perustamisesta 25.6.2009 annettu neuvoston direktiivi 2009/71/Euratom (EUVL 2009, L 172, s. 18), vahvistettuihin vähimmäisvaatimuksiin ilman, että niitä estetään ylittämästä kyseisiä vaatimuksia.

293 Viittaus merkittävään haittaan merkitsee lisäksi sitä, että ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin noudattamisella pyritään estämään haitat, jotka ovat luonteeltaan jokseenkin vakavia ja jotka ovat kyseessä olevan toiminnan ilmastonmuutosta hillitsevää vaikutusta suurempia.

294 Kyseinen viittaus merkitsee myös, että jos tarkasteltava merkittävä ympäristöhaitta johtuu onnettomuusriskistä, kyseinen riski on jossain määrin todennäköinen.

295 Itävallan tasavallan väitteisiin vastaamiseksi on siis tutkittava, ovatko ne omiaan osoittamaan, että sisällyttäessään ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot luokitusjärjestelmään komissio jätti huomiotta reaktorin vakaviin vahinkoihin liittyvän vaaran ja aiheutti siten merkittävää haittaa Itävallan tasavallan yksilöimille ympäristötavoitteille, ja onko niin, että vahvistaessaan tekniset arviointikriteerit kyseisen vaaran ehkäisemiseksi komissio ei määritellyt vähimmäisvaatimuksia, joita tarvitaan sen välttämiseksi, että kyseisille tavoitteille aiheutuisi merkittävää haittaa.

296 Toiseksi asianosaiset ovat yhtä mieltä siitä, että vaikka reaktorin mahdollisen vahingon seurausten vakavuudesta on vähäistä epävarmuutta, tällaisen vahingon todennäköisyydestä on merkittävää epävarmuutta. Edellä 248 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti ennalta varautumisen periaatetta on siis tarkoitus soveltaa reaktorin vakavan vahingon todennäköisyyttä koskevan epävarmuuden osalta.

297 Tältä osin on katsottu, että ennalta ehkäisevän toimenpiteen toteuttaminen tai päinvastoin sen peruuttaminen tai lieventäminen ei voi edellyttää näyttöä siitä, että minkäänlaista riskiä ei ole, koska tällaista näyttöä on yleensä mahdotonta esittää tieteellisestä näkökulmasta, kun ”nollariskiä” ei käytännössä ole olemassa (tuomio 12.4.2013, Du Pont de Nemours (Ranska) ym. v. komissio, T-31/07, ei julkaistu, EU:T:2013:167, 140 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 21.10.2003, Solvay Pharmaceuticals v. neuvosto (T-392/02, EU:T:2003:277, 130 kohta).

298 Tässä tilanteessa on tärkeää, että tieteelliset asiantuntijat toteuttavat jäljelle jäävästä tieteellisestä epävarmuudesta huolimatta tieteellisen riskinarvioinnin, jotta toimivaltaisella viranomaisella on käytettävissään riittävästi luotettavaa ja vakuuttavaa tietoa, jonka avulla se voi käsittää esitetyn tieteellisen kysymyksen koko laajuudessaan ja määritellä politiikkansa asian täysin tuntien (tuomio 9.9.2011, Ranska v. komissio, T-257/07, EU:T:2011:444, 77 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 11.9.2002, Pfizer Animal Health v. neuvosto, T-13/99, EU:T:2002:209, 160–163 kohta ja tuomio 11.9.2002, Alpharma v. neuvosto, T-70/99, EU:T:2002:210, 173–176 kohta).

299 Edellä 255 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti on siis tarkistettava, voidaanko Itävallan tasavallan väitteillä osoittaa, että ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen sisällyttäminen ja teknisten arviointikriteerien määrittäminen oli ilmeisen virheellistä, kun otetaan huomioon reaktorin vakavan vahingon vaara.

300 Itävallan tasavalta vetoaa ensinnäkin ennalta varautumisen periaatteesta 2.2.2000 annettuun komission tiedonantoon COM(2000) 1 final ja väittää, että ennalta varautumisen periaatteeseen perustuva riskinarviointi ei voi perustua pelkästään tapahtuman ilmenemisen todennäköisyyteen, vaan siinä on otettava huomioon myös sen seurausten vakavuus, jotka ovat reaktorin vahingoissa poikkeuksellisia.

301 Tältä osin on todettava, että ihmisille ja ympäristölle aiheutuvien vakavien seurausten ja Itävallan tasavallan yksilöimien vahinkojen olemassaolo riippuu väistämättä reaktorin vakavan vahingon todennäköisyydestä.

302 Kyseistä tulkintaa ei aseteta kyseenalaiseksi tiedonannossa COM(2000) 1 final, koska kyseisessä tiedonannossa edellytetään myös riskin ilmenemisen todennäköisyyden huomioon ottamista kyseisen riskin arvioimiseksi.

303 Vakavan onnettomuuden riskin arviointi edellyttää siis, että otetaan huomioon sekä sen ilmenemisen epätodennäköisyys, jonka Itävallan tasavalta on myöntänyt kannekirjelmän 98 kohdassa, että tällaisen onnettomuuden mahdollisten seurausten huomattava vakavuus.

304 Toiseksi Itävallan tasavalta katsoo, että JRC:n raportissa ei mennä tarpeeksi pitkälle, koska siinä oletetaan, että 30 000 ihmisen kuolemaan johtavan reaktorin hypoteettisen vakavan vahingon todennäköisyys on erittäin pieni, vaikka uudemmassa tilastollisessa tutkimuksessa (Wheatley, S., Sovacool, B. ja Sornette, D., ”Reassessing the safety of nuclear power”, *Energy Research & Social Science*, Elsevier, 2016, osa 15, s. 96–100, etenkin s. 99), jota JRC ei mainitse, todetaan, että kaikista turvallisuusmääräysten parannuksista huolimatta reaktorin vakavan vahingon todennäköisyys 60–150 vuoden välein on 50 prosenttia ja että jos seurausten laajuus otetaan huomioon, ydinvoiman yhteiskunnallinen kokonaisriski on edelleen suuri. Se päättelee tästä, että asiasta on edelleen suurta epävarmuutta.

305 Reaktorin vahingon todennäköisyyden määrittämisen osalta JRC totesi kertomuksessaan seuraavaa:

”Vakavia sydämen sulamisonnettomuuksia on tapahtunut ydinvoimalaitoksissa, ja yleisö on erittäin tietoinen kolmen suuronnettomuuden seurauksista Three Mile Islandilla (1979, USA), Tšernobylissä (1986, Neuvostoliitto) ja Fukushimassa (2011, Japani). Kyseisiin onnettomuuksiin osalliset ydinvoimalat olivat erityyppisiä – –, ja myös kyseisiin tapahtumiin johtaneet olosuhteet olivat hyvin erilaiset. Vakavat onnettomuudet ovat erittäin epätodennäköisiä, mutta niillä voi olla vakavia seurauksia, eikä niitä voida sulkea pois sataprosenttisella varmuudella.”

306 JRC katsoi myös, että vakava onnettomuus III-sukupolven ydinvoimalassa on erittäin epätodennäköinen.

307 Se, että kyseinen todennäköisyys kyseenalaistetaan Itävallan tasavallan esittämässä tutkimuksessa, ei sellaisenaan riitä osoittamaan ilmeistä arviointivirhettä, koska edellä 212 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan komissiolla on laaja harkintavalta tieteellisten tutkimusten arvioinnissa.

308 Näin on etenkin, koska Itävallan tasavallan mainitsemassa tutkimuksessa kuvatussa skenaariossa lähtökohtana on oletus, joka ei ole verrattavissa JRC:n kertomuksessa esitettyyn oletukseen, jonka mukaan 388 reaktoria on toiminnassa, eikä mitään parannuksia ole tehty Fukushiman onnettomuuden jälkeen.

309 Itävallan tasavalta ei myöskään osoita, että komissio on ylittänyt harkintavaltansa määrittäessään yhteiskunnan kannalta hyväksyttävänä pidettävän riskitason.

310 Lisäksi Itävallan tasavalta arvostelee JRC:n kertomusta siitä, että siinä viitataan vertailuun padon murtumisen riskin ja ilmansaasteiden, tupakoinnin tai tieliikenteen uhrien kanssa ja että siinä ei käsitellä reaktorin vahinkojen ihmiselämälle aiheuttamia pitkän aikavälin vaikutuksia.

311 Kuten JRC:n kertomuksesta ilmenee, kyseisten vertailujen tarkoituksena on kuitenkin saattaa uhrien lukumäärä suhteeseen muun ihmisen toiminnan kanssa, jotta voidaan korostaa eroja riskejä koskevissa käsityksissä. Lisäksi JRC täsmensi, että pitkän aikavälin vaikutuksia ihmiselämään on vaikea mitata, mutta tunnusti niiden merkityksen.

312 Itävallan tasavalta arvostelee JRC:n kertomusta myös siitä, ettei siinä oteta riittävästi huomioon ympäristövaikutuksia, vaikka ne olisi otettava huomioon luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan nojalla. JRC:n kertomuksessa ei näin ollen tutkittu ratkaisevia näkökohtia eli Fukushiman kaltaisen reaktorin vahinkojen ympäristövaikutusten tutkintaa.

313 JRC viittasi kuitenkin kertomuksensa sivuilla 105 ja 121 Yhdistyneiden Kansakuntien atomisäteilyn vaikutuksia tutkivan tieteellisen komitean raporttiin (”Levels and effects of radiation exposure due to the accident at the Fukushima Daiichi Nuclear Power Station: implications of information published since the UNSCEAR 2013 Report”, *Sources, Effects and Risks of Ionizing Radiation, UNSCEAR 2020 Report*, 2021, osa II, liite B), jossa käsitellään Fukushiman onnettomuuden ympäristövaikutuksia ja joka otettiin huomioon JRC:n analyysissä.

314 JRC:n kertomusta ei näin ollen voida pitää tältä osin puutteellisena.

315 Lisäksi on todettava, että ydinenergiaan liittyviä taloudellisia toimintoja säännellään tiukasti unionin oikeudessa, jonka tarkoituksena on vähentää reaktorin vakavien vahinkojen todennäköisyyttä ja tällaisten vahinkojen vakavuutta ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

316 Tältä osin teknisissä arviointikriteereissä viitataan nimenomaisesti kaikkiin unionin ydinturvallisuutta koskeviin sääntöihin sekä Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) ja Länsi-Euroopan ydinalan sääntelyviranomaisten järjestön (WENRA) viimeisimpiin kansainvälisiin ohjeisiin.

317 Itävallan tasavalta ei myöskään esitä tarkempia väitteitä osoittaakseen, että ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot ovat haitallisia vesimuodostumien tai merivesien hyvän ekologisen tilan kannalta, lisäävät merkittävästi ilmaan, veteen tai maaperään kohdistuvia epäpuhtauspäästöjä tai heikentävät ekosysteemien hyvää tilaa ja häiriönsietokykyä tai luontotyyppien tai lajien suojelutilannetta luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

318 Itävallan tasavallan väitteillä ei näin ollen voida näyttää toteen, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että riidanalaisessa asetuksessa mainittujen unionin ydinturvallisuutta koskevien sääntöjen yhteydessä noudatettiin ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä, eikä etenkään, ettei ollut osoitettu, että ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot heikentävät vesimuodostumien tai merivesien hyvää ekologista tilaa, lisäävät merkittävästi ilmaan, veteen tai maaperään kohdistuvia epäpuhtauspäästöjä tai heikentävät ekosysteemien hyvää tilaa ja häiriönsietokykyä tai luontotyyppien tai lajien suojelutilannetta luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, e ja f kohdassa tarkoitetulla tavalla.

319 Kolmanneksi Itävallan tasavalta katsoo väitetyistä ”puutteista analyysissä ja perusteluissa” ja JRC:n kertomuksesta esitetystä arvostelusta, että kyseisessä kertomuksessa olisi pitänyt arvioida reaktorin vakavien vahinkojen ympäristötavoitteille aiheuttamia vahinkoja ja niistä terveydelle aiheutuvia seurauksia erityisesti ottamalla huomioon nykyiset onnettomuuksien todennäköisyyttä koskevat kriittiset tutkimukset, koska ne ovat luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan kannalta ratkaisevia näkökohtia. Itävallan tasavalta päättelee tästä, että riidanalainen asetus on puutteellisesti perusteltu.

320 Itävallan tasavalta arvostelee CSRSEE:n kertomukseen tukeutuen erityisesti sitä, että JRC ei ole ottanut riittävästi huomioon radioaktiivisen säteilyn ympäristövaikutuksia siinä tapauksessa, että tällaista säteilyä vapautuu suurina annoksina reaktorin vahingon jälkeen.

321 Tältä osin on todettava, kuten Itävallan tasavalta korostaa kannekirjelmän 100 kohdassa, että JRC on kertomuksessaan nimenomaisesti myöntänyt, että reaktorin vakavalla vahingolla olisi vakavia seurauksia ihmisille ja ympäristölle.

322 JRC:n kertomusta ei näin ollen voida pitää virheellisenä tai epätäydellisenä siltä osin kuin on kyse reaktorin vakavan vahingon ympäristövaikutuksista.

323 Lisäksi se, että JRC:n määrittämä reaktorin vahingon todennäköisyysaste ei ole sama kuin Itävallan tasavallan mainitsemissa tutkimuksissa arvioitu vahingon todennäköisyysaste, ei riitä osoittamaan, että kyseinen kertomus on puutteellinen tai virheellinen.

324 Tästä seuraa, ettei voida katsoa, että kertomus, johon komissio tukeutui, on tältä osin puutteellinen tai virheellinen.

325 Lisäksi, kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan seitsemännestä perustelukappaleesta ja siinä olevasta viittauksesta JRC:n kertomukseen, joka on siten osa riidanalaisen asetuksen perusteluja edellä 216 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, ilmenee, komissio on perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla arviotaan, jonka mukaan ydinenergia ei aiheuta merkittävää haittaa luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tavoitteille reaktorin vakavien vahinkojen vaaran osalta. Tältä osin Itävallan tasavallan väite, jonka mukaan riidanalaisessa asetuksessa on ”puutteita analyysissä ja perusteluissa” siltä osin kuin JRC:n kertomuksessa on arvioitu reaktorin vakavien vahinkojen seurauksia keskittämällä sen analyysi ihmiskuolemiin ja sulkemalla pois muita vaikeammin arvioitavissa olevia välittömiä ja välillisiä seurauksia, erityisesti ympäristövaikutuksia, on hylättävä edellä 313 kohdassa mainitusta syystä.

326 Neljänneksi teknisistä arviointikriteereistä on todettava, että Itävallan tasavalta ei ole osoittanut, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että tukeutumalla unionin terveyttä ja ympäristönsuojelua koskeviin normeihin, joilla pyritään suojelun korkeaan tasoon, voidaan täyttää luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdassa asetetut edellytykset ja siten sulkea pois kyseisessä 17 artiklassa tarkoitetut ympäristötavoitteille aiheutuvat merkittävät haitat.

327 Itävallan tasavalta mainitsee lisäksi esimerkkinä kehittyneiden teknologioiden esikaupallisiin vaiheisiin sovellettavat tekniset arviointikriteerit, joissa säädetään muun muassa, että hankkeesta on täytynyt ilmoittaa komissiolle ja että komission on annettava siitä lausuntonsa, jotta teknisiä arviointikriteerejä ”säännellään tyydyttävästi”. Se katsoo, että kyseinen vaatimus on liian epämääräinen.

328 Kuten komissio väittää, kyseistä teknistä arviointikriteeriä ei kuitenkaan voida arvioida erillään kaikista muista arviointikriteereistä. Sen tarkoituksena on sitä vastoin nimenomaan antaa komissiolle mahdollisuus arvioida kaikkien teknisten arviointikriteerien noudattamista, joten sitä ei voida pitää liian epämääräisenä.

329 Itävallan tasavalta toteaa tämän jälkeen, että uusien laitosten osalta onnettomuusriskien kannalta erityisen merkityksellinen arviointikriteeri on määritelty riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.27 jakson 2 kohdassa seuraavasti: ”hankkeessa sovelletaan kaikilta osin parhaita käytettävissä olevia tekniikoita ja vuodesta 2025 alkaen onnettomuuden kestäviä polttoaineita. Tekniikat on sertifioinut ja hyväksynyt kansallinen turvallisuusviranomainen”. Se katsoo, että kyseisen sanamuodon perusteella ei voida sulkea pois ympäristötavoitteille aiheutuvaa merkittävää haittaa.

330 Itävallan tasavalta väittää ensinnäkin, että ”parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden” käsitettä ei ole määritelty, joten se on liian epämääräinen.

331 Tältä osin on katsottava, kuten komissio korostaa, että parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskevalla kriteerillä on se etu, että se mahdollistaa uuden tieteellisen ja teknologisen kehityksen sisällyttämisen teknologiseen avoimuuteen perustuvan lähestymistavan mukaisesti. Riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.27 jakson 5 kohdan mukaisesti komissio tarkastelee vuodesta 2025 alkaen vähintään 10 vuoden välein parhaita käytettävissä olevia tekniikoita vastaavia teknisiä parametreja.

332 On myös todettava, että toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, parhaan käytettävissä olevan tekniikan käsite on riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.27 jakson johdantokappaleessa määritelty tekniikoiksi, jotka täyttävät kaikki direktiivin 2009/71 vaatimukset ja ovat kaikilta osin IAEA:n standardien uusimpien teknisten parametrien sekä WENRAn turvallisuustavoitteiden ja viitearvojen mukaiset.

333 Toiseksi Itävallan tasavalta väittää toisesta edellytyksestä, joka koskee onnettomuuden kestävien polttoaineiden (Accident Tolerant Fuel, jäljempänä ATF) pakollista käyttöä vuodesta 2025 alkaen, että riidanalainen asetus on itsessään ristiriitainen siltä osin kuin ATF:iä vaaditaan ainoastaan uusien ja olemassa olevien laitosten osalta vuodesta 2025 alkaen mutta ei esikaupallisten laitosten osalta (riidanalaisen asetuksen liitteessä I ja II oleva 4.26 jakso). Näin ollen siltä osin kuin komissio myöntää, että ATF on välttämätön uusille laitoksille ydinonnettomuuksista aiheutuvien merkittävien haittojen ehkäisemiseksi, sen pitäisi vaatia samaa polttoainetta myös olemassa olevilta laitoksilta ennen vuotta 2025 sekä esikaupallisilta laitoksilta.

334 On kuitenkin täsmennettävä, että se, että kyseisestä kriteeristä ei ole säädetty riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevassa 4.26 jaksossa tarkoitetun taloudellisen toiminnan osalta, ei ole ristiriitaista. Siltä osin kuin kyseinen jakso koskee innovatiivisten sähköntuotantolaitosten ei-kaupallisia (”esikaupallisia”) tutkimus- ja kehittämistoimintoja, joiden tavoitteena on tutkia tähän asti tuntemattomia teknologioita, komissio ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä päättäessään olla asettamatta polttoaineen käyttöä koskevia vaatimuksia.

335 Kolmanneksi Itävallan tasavalta korostaa, että ATF:n käsite on liian epämääräinen, koska onnettomuuden kestäviä polttoaineita kehitetään parhaillaan, eikä niiden määrittelemiseksi ole olemassa kansainvälisesti tai unionin tasolla hyväksyttyjä kriteereitä tai normeja. Koska ATF:iä ei ole määritelty, ei ole mahdollista hahmottaa teknisesti niiden merkitystä turvallisuuden kannalta, varsinkaan kun ei ole mitään viitteitä myöskään ATF:ien mahdollisista vähimmäiskriteereistä. eikä yleisesti ole olemassa yhteisymmärrystä ATF:ien määritelmästä kansallisella tasolla, joten ei ole mahdollista ennustaa, ovatko ne saatavilla vuoteen 2025 mennessä ja ovatko ne kansallisten sääntelyviranomaisten sertifioimia ja hyväksymiä. Arviointikriteerit on lisäksi jätetty jäsenvaltioiden harkintavaltaan, ja tällaisten polttoaineiden käyttö voi vain vähentää radioaktiivisten päästöjen riskiä onnettomuuden sattuessa eikä poistaa sitä huolimatta harhaanjohtavasta sanamuodosta, jonka mukaan polttoaineet ovat ”onnettomuuden kestäviä”.

336 Väite, jonka mukaan ATF-kriteeri on epämääräinen, on kuitenkin hylättävä, koska kuten komissio väittää, ATF:n käsite viittaa erikoisaloilla tunnettuun polttoaineluokkaan.

337 Neljänneksi Itävallan tasavalta väittää, että on ristiriitaista luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan kanssa tunnistaa lopullisesti turvallisuusriskit ja vaatia niiden poistamista tulevaisuudessa (käyttämällä ATF:iä), jos ne luokitellaan jo nyt ympäristön kannalta kestäviksi kyseisessä asetuksessa tarkoitetulla tavalla.

338 Unionin yleinen tuomioistuin on tältä osin jo todennut, että komissio voi laajan harkintavallan puitteissa säätää delegoidussa säädöksessä siirtymäkausista (ks. vastaavasti tuomio 20.12.2023, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, 231–233 kohta). Näin ollen, koska komissiolla on laaja harkintavalta teknisten arviointikriteerien vahvistamisessa, se saattoi säätää, että kyseistä vaatimusta sovelletaan vasta vuonna 2025, jotta kansallisille viranomaisille ja taloudellisille toimijoille annetaan tarvittava aika sopeutua kyseiseen perusteeseen, etenkin koska yhtään ATF:ää ei ole vielä hyväksytty. Näin ollen se ei tehnyt tältä osin ilmeistä arviointivirhettä.

339 Viidenneksi Itävallan tasavalta väittää, että luokitusjärjestelmäasetuksessa ja komissiolle annetussa tehtävässä määritellä tekniset arviointikriteerit ei sallita sitä, että komissio antaa kansallisille viranomaisille tehtäväksi hyväksyä ja sertifioida ATF:t määrittelemättä yhtenäisiä standardeja unionin tasolla, koska luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa, 11 artiklan 3 kohdassa ja 23 artiklassa delegoitujen asetusten antamista varten annettujen toimivaltasäännösten mukaan sertifiointikriteerien määrittelyä ei voida siirtää kansallisille valvontaviranomaisille.

340 Kyseinen väite, joka koskee viittausta kansallisten viranomaisten toimivaltaan sertifioinnin ja hyväksymisen osalta, on hylättävä, koska riidanalaisessa asetuksessa ainoastaan sovelletaan voimassa olevia toimivaltasääntöjä polttoaineita koskevien lupien osalta.

341 Itävallan tasavalta muistuttaa olemassa olevien laitosten osalta, että onnettomuusriskien kannalta merkityksellinen tekninen arviointikriteeri on määritelty seuraavasti: ”Päivitetyllä hankkeella pannaan täytäntöön kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat turvallisuuden parannustoimet ja hyödynnetään vuodesta 2025 alkaen [ATF:iä]. Tekniikat on sertifioinut ja hyväksynyt kansallinen turvallisuusviranomainen”.

342 Itävallan tasavalta arvostelee yhtäältä sitä, että olemassa olevien laitosten turvallisuusvaatimukset ovat lievemmät verrattuna uusiin laitoksiin, koska olemassa olevien laitosten osalta säädetään ainoastaan, että ”uudistetulla hankkeella toteutetaan kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat turvallisuuden parannustoimet”, ja toisaalta sitä, että teknisissä arviointikriteereissä ei käsitellä olemassa olevan laitoksen sijaintiolosuhteita, jotka ovat tärkeitä ilmastonmuutoksen kannalta. Itävallan tasavalta päättelee tästä, että olemassa olevien laitosten osalta tekniset arviointikriteerit ovat puutteellisia, eikä niillä voida ehkäistä merkittävää haittaa.

343 Tältä osin ja edellä 263–265 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä on muistutettava, että teknisissä arviointikriteereissä on määritettävä vähimmäisvaatimukset, jotka ovat tarpeen muille tavoitteille aiheutuvan merkittävän haitan välttämiseksi, muun muassa tukeutumalla kaikkiin unionin oikeuden mukaisesti vahvistettuihin vähimmäisvaatimuksiin. Siltä osin kuin ”kohtuudella toteutettavissa olevien turvallisuuden parannustoimien” kriteeriä edellytetään jo käytössä olevissa laitoksissa ydinenergian avulla tapahtuvassa sähköntuotannossa ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehyksen perustamisesta annetun direktiivin 2009/71, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.2014 annetulla neuvoston direktiivillä 2014/87/Euratom (EUVL 2014, L 219, s. 42), 6 artiklan c alakohdassa ja 8 a artiklan 2 kohdan b alakohdassa, saman kriteerin käyttöä riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.28 jakson 2 kohdassa ei voida pitää luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdan vastaisena olemassa olevien laitosten osalta.

344 Tästä ei myöskään voida päätellä, että olemassa olevien laitosten osalta teknisillä arviointikriteereillä ei voida ehkäistä merkittävää haittaa, koska kyseisessä kriteerissä asetetaan sama vaatimus kuin direktiivissä 2009/71.

345 Itävallan tasavallan esittämillä väitteillä ei näin ollen voida osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I esitettyjen teknisten arviointikriteerien perusteella voidaan olemassa oleviin turvallisuussäännöksiin ja -määräyksiin viitaten sulkea pois reaktorin vakavien vahinkojen vaarasta ympäristötavoitteille aiheutuva merkittävä haitta.

346 Edellä esitetyn perusteella kolmannen kanneperusteen kolmas osa ja neljännen kanneperusteen toinen osa eivät ole perusteltuja.

– Kolmannen kanneperusteen neljäs osa ja neljännen kanneperusteen kolmas osa, jotka koskevat korkea-aktiivisiin ydinjätteisiin liittyvien riskien huomiotta jättämistä

347 Kolmannen kanneperusteen neljännessä osassa Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunta tukemana, että ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen sisällyttäminen luokitusjärjestelmään perustuu sellaisten korkea-aktiivisista ydinjätteistä aiheutuvien riskien huomiotta jättämiseen, jotka haittaavat vakavasti luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja ympäristötavoitteita. Itävallan tasavalta väittää myös, että riidanalaisen asetuksen rasitteena ovat tältä osin ”riittämätön analyysi” ja perustelut.

348 Neljännen kanneperusteen kolmannessa osassa Itävallan tasavalta väittää, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I mainitut tekniset arviointikriteerit eivät riitä estämään sitä, että korkea-aktiivisten ydinjätteiden loppusijoitus aiheuttaa merkittävää haittaa luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuille ympäristötavoitteille.

349 Komissio kiistää kyseiset väitteet Tšekin tasavallan, Ranskan tasavallan, Unkarin, Puolan tasavallan, Romanian, Slovakian tasavallan ja Suomen tasavallan tukemana.

350 On muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan d alakohdasta ilmenee, että kun otetaan huomioon taloudellisen toiminnan tuottamien tuotteiden ja palvelujen elinkaari, mukaan lukien näyttö olemassa olevista elinkaariarvioinneista, kyseisen taloudellisen toiminnan katsotaan aiheuttavan merkittävää haittaa kiertotaloudelle, mukaan lukien jätteen syntymisen ehkäiseminen ja kierrätys, jos:

”i) kyseinen toiminta aiheuttaa huomattavaa tehottomuutta materiaalien käytössä tai luonnonvarojen kuten uusiutumattomien energialähteiden, raaka-aineiden, veden ja maan suorassa tai epäsuorassa käytössä tuotteiden elinkaaren yhdessä tai useammassa vaiheessa, myös tuotteiden kestävyyden, korjattavuuden, päivitettävyyden, uudelleenkäytettävyyden tai kierrätettävyyden osalta;

ii) kyseinen toiminta lisää merkittävästi jätteen syntymistä, polttamista tai hävittämistä, lukuun ottamatta kierrätykseen kelpaamattoman vaarallisen jätteen polttamista; tai

iii) jätteen pitkäaikainen loppusijoitus voi aiheuttaa merkittävää ja pitkäaikaista haittaa ympäristölle”.

351 Tältä osin olisi selvennettävä, että ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen yhteensopivuutta ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin kanssa on arvioitava ydinjätteistä aiheutuvan riskin torjumista varten vahvistettujen teknisten arviointikriteerien perusteella.

352 On myös todettava, että kuvailtuaan ja analysoituaan muun muassa pitkälle edenneitä syvällä maaperässä sijaitsevien loppusijoituspaikkojen (jäljempänä DGP) kehittämishankkeita Ruotsissa, Suomessa ja Ranskassa JRC totesi kertomuksessaan seuraavaa:

”Tieteellisessä yhteisössä vallitsee laaja yksimielisyys siitä, että syvällä maaperässä sijaitsevat loppusijoituspaikat ovat turvallisin pitkän aikavälin ratkaisu käytetylle ydinpolttoaineelle ja erittäin radioaktiiviselle jätteelle. DGP:t perustuvat useiden esteiden yhdistelmään, joka koostuu sekä keinotekoisista että luonnollisista esteistä. Geologiseen varastointiin tarkoitettujen laitosten turvallinen toiminta varmistetaan teknisillä järjestelmillä ja aktiivisilla operatiivisilla tarkastuksilla. Loppusijoituslaitokset on suunniteltava passiivisesti turvallisiksi niiden sulkemisen jälkeen. DGP:t on suunniteltu varmistamaan, että kaukana tulevaisuudessa mahdollisesti tapahtuvat radioaktiiviset päästöt jäävät huomattavasti alle asianomaisessa lainsäädännössä vahvistetun suurimman sallitun annosrajan, joka puolestaan on suuruusluokkaa alhaisempi kuin luonnollinen tausta-annostaso ja jolla taataan, että varastointi ei aiheuta ihmisille merkittävää vahinkoa. Tällä hetkellä DGP:itä ei ole käytössä, mutta neljän vuosikymmenen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen jälkeen suunnitteilla on useiden loppusijoituspaikkojen rakentaminen ja hyödyntäminen kuluvalla vuosikymmenellä.”

353 Ensinnäkin, todettuaan, että riidanalaiseen asetukseen sisältyvät ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot tuottavat huomattavia määriä korkea-aktiivisia ydinjätteitä, joiden säteilymyrkyllisyyden väheneminen hyväksyttävälle tasolle saattaa kestää satoja tuhansia vuosia, Itävallan tasavalta väittää lähinnä, ettei ole poissuljettua, että väliaikaisen varastointikapasiteetin käytön lisääntyminen voi vahingoittaa vakavasti ympäristöä, koska sen käyttö alun perin suunnitellun keston jälkeen aiheuttaa turvallisuusongelmia, joita ei ole vielä ratkaistu, kuten JRC on kertomuksessaan todennut. Itävallan tasavalta väittää lähinnä myös, että vaikka DGP:itä olisi riittävästi käytettävissä, korkea-aktiivisten ydinjätteiden varastointi voi silti aiheuttaa merkittävää haittaa ympäristölle.

354 Tältä osin on muistutettava, että yhteisön kehyksen perustamisesta käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen vastuullista ja turvallista huoltoa varten 19.7.2011 annetulla neuvoston direktiivillä 2011/70/Euratom (EUVL 2011, L 199, s. 48) perustetaan sen 1 artiklan 1 kohdan mukaan unionin oikeuden tasolla kehys käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen vastuullisen ja turvallisen huollon varmistamiseksi, jotta vältetään kohtuuttomien rasitteiden jättäminen tuleville sukupolville. Lisäksi kyseisen direktiivin 1 artiklan 2 kohdan mukaan sillä varmistetaan, että jäsenvaltiot huolehtivat asianmukaisista kansallisista järjestelyistä, joilla turvataan käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen huollon korkea turvallisuustaso työntekijöiden ja väestön suojelemiseksi ionisoivan säteilyn aiheuttamilta vaaroilta.

355 On myös todettava, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I vahvistetuissa teknisissä arviointikriteereissä, joita sovelletaan ydinenergiaan liittyviin taloudellisiin toimintoihin, viitataan direktiiviin 2011/70.

356 On erityisesti muistutettava, kuten komissio korostaa, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I säädettyjen ilmastonmuutoksen hillintätoimenpiteiden osalta edellytetään riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevissa 4.26, 4.27 ja 4.28 jaksossa asetettujen teknisten arviointikriteerien, jotka koskevat ilmastonmuutoksen hillinnän merkittävää edistämistä, 1 kohdan e ja f alakohdassa, että jäsenvaltiolla on yhtäältä kaikelle hyvin matala-aktiiviselle, matala-aktiiviselle ja keskiaktiiviselle jätteelle, eli yli 99 prosentille radioaktiivisesta jätteestä, loppusijoituslaitokset,, ja toisaalta dokumentoitu suunnitelma, jossa esitetään yksityiskohtaiset vaiheet korkea-aktiivisen jätteen loppusijoituslaitoksen käyttöönottamiseksi vuoteen 2050 mennessä.

357 Näin ollen Itävallan tasavallan väitteellä, jonka mukaan ei ole poissuljettua, että väliaikaisen varastointikapasiteetin käytön lisääntyminen voi vahingoittaa vakavasti ympäristöä, ei voida osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, koska riidanalaisessa asetuksessa säädetään toimenpiteistä, joilla pyritään erityisesti ratkaisemaan Itävallan tasavallan esiin tuomiin ympäristöriskeihin liittyvät ongelmat.

358 Itävallan tasavalta arvostelee lisäksi JRC:n kertomusta siltä osin kuin siinä ei ole analysoitu tarkemmin DGP:iden teknologian riittävyydestä esitettyjä eriäviä näkemyksiä, vaikka empiiriset tiedot herättävät epäilyjä niiden ekologisesta kestävyydestä. Itävallan tasavalta väittää myös, että riidanalaisessa asetuksessa on ilmeinen arviointivirhe, koska se perustuu JRC:n kertomukseen, vaikka kyseisestä kertomuksesta ei ilmene, että tieteellisesti ei ole epäilystäkään siitä, että korkea-aktiivisten ydinjätteiden loppusijoitus ei olennaisesti vahingoita luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja ympäristötavoitteita. Itävallan tasavalta katsoo myös, että teknisillä arviointikriteereillä ei voida korjata ydinjätteeseen liittyvää merkittävää haittaa, koska niillä ei voida taata minkäänlaista turvallisuutta.

359 Komission ei kuitenkaan voida edellyttää tukeutuvan sellaisiin tieteellisiin seikkoihin, joista ei ole mitään epäilystä, koska se merkitsisi, että sille asetetaan oikeuskäytännön vastainen nollariskitaso (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 11.9.2002, Pfizer Animal Health v. neuvosto, T-13/99, EU:T:2002:209, 144–147 kohta).

360 Näin ollen kyseisillä Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että komission arviointiin siitä, ettei ydinenergiaan liittyvästä jätehuollosta aiheudu ympäristölle merkittävää haittaa, liittyy ilmeinen virhe.

361 Toissijaisesti Itävallan tasavalta moittii komissiota siitä, ettei se ole analysoinut perusteellisemmin riskejä, joita aiheutuu siitä, että DGP:iden kapasiteetti on riittämätön, ja siitä, ettei se tutkinut asiantuntijalausuntoja, joiden mukaan tällä hetkellä käytettävissä oleva teknologia ei riitä sulkemaan pois ympäristöhaittoja. Kyseistä väitettä voidaan tulkita siten, että siinä väitetään komission tehneen ilmeisen arviointivirheen ja loukanneen hyvän hallinnon periaatetta laiminlyödessään huolellisuusvelvollisuutensa.

362 JRC:n raportista käy kuitenkin selvästi ilmi, että on olemassa laaja tieteellinen yksimielisyys siitä, että DGP:t ovat turvallisin pitkän aikavälin ratkaisu polttoaineiden ja korkea-aktiivisten ydinjätteiden huoltoon. Lisäksi Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklassa tarkoitettu asiantuntijaryhmä yhtyi tältä osin JRC:n näkemykseen. Näin ollen komissio ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä eikä laiminlyönyt huolellisuusvelvoitettaan jättäessään muut asiantuntijalausunnot tutkimatta.

363 Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan seitsemännestä perustelukappaleesta lisäksi ilmenee, komissio tukeutui JRC:n kertomukseen, jonka 5.2.5 kohdassa todetaan, että DGP:t ovat turvallisin ratkaisu. Kuten kyseisen kertomuksen 5.3 kohdasta ilmenee, kyseinen toteamus perustuu suureen määrään kirjallisuusviittauksia. Itävallan tasavalta ei siis voi arvostella komissiota siitä, ettei se ole noudattanut hyvän hallinnon periaatteeseen perustuvaa velvollisuuttaan tutkia kaikki merkitykselliset seikat huolellisesti ja puolueettomasti.

364 Itävallan tasavalta väittää lopuksi, että riidanalaista asetusta ei ole perusteltu riittävästi niiden syiden osalta, joiden vuoksi komissio katsoo, että kyseisistä riskeistä ja asiantuntijalausunnoista huolimatta on varmaa, että korkea-aktiivisista ydinjätteistä ei aiheudu pitkällä aikavälillä merkittävää haittaa ympäristölle.

365 Kuten kuitenkin ilmenee yhtäältä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan seitsemännestä perustelukappaleesta ja siinä olevasta viittauksesta JRC:n kertomukseen, joka on näin ollen osa kyseisen asetuksen perusteluja edellä 216 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, sekä toisaalta kyseisen asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleesta, arvio, jonka mukaan ydinenergiasta ei aiheudu merkittävää haittaa luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tavoitteille, kun otetaan huomioon ydinjätteiden huoltoa koskevat nykyiset ja tulevat ratkaisut, on oikeudellisesti riittävästi perusteltu.

366 Toiseksi teknisten arviointikriteerien osalta on muistutettava, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.26–4.29 jakson johdantokappaleiden mukaan taloudellinen toiminta on luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toimintaa, jos se täyttää mainituissa jaksoissa määritellyt tekniset arviointikriteerit.

367 Riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.26–4.28 jakson 1 kohdan f alakohdassa esitetty kriteeri, joka koskee ilmastonmuutoksen hillinnän merkittävää edistämistä ja ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä, kuuluu seuraavasti:

”Taloudelliseen toimintaan liittyvä hanke, jäljempänä ’hanke’, toteutetaan jäsenvaltiossa, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

– –

f) jäsenvaltiolla on dokumentoitu suunnitelma, jossa esitetään yksityiskohtaisesti vaiheet korkea-aktiivisen jätteen loppusijoituslaitoksen käyttöön ottamiseksi vuoteen 2050 mennessä ja jossa kuvataan kaikki seuraavat seikat:
   i) konseptit tai suunnitelmat ja tekniset ratkaisut käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen huoltoa varten jätteen syntymisestä sen loppusijoitukseen;
   ii) loppusijoituslaitoksen eliniän jälkeisen sulkemisen jälkeistä aikaa koskevat konseptit tai suunnitelmat, mukaan lukien ajanjakso, jolloin asiaankuuluvaa valvontaa jatketaan, sekä keinot, joiden avulla kyseessä olevaa laitosta koskeva tietämys säilytetään pidemmällä aikavälillä;
   iii) suunnitelman toteuttamista koskeva vastuu ja tärkeimmät suorituskykyindikaattorit sen edistymisen seuraamiseksi;
   iv) kustannusarviot ja rahoitusjärjestelyt.

Edellä olevan f alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat hyödyntää suunnitelmia, jotka on laadittu osana direktiivin [2011/70] 11 ja 12 artiklassa edellytettyä kansallista ohjelmaa.”

368 Itävallan tasavalta väittää ensinnäkin, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.26–4.29 jakson 1 kohdan f alakohdassa säädetyt tekniset arviointikriteerit rajoittuvat viittaukseen, joka koskee yleistä oikeudellista kehystä, jota joka tapauksessa sovelletaan direktiivin 2011/70 nojalla ja jolla ei ole tähän mennessä pystytty ratkaisemaan korkea-aktiivisiin ydinjätteisiin liittyviä ongelmia. Itävallan tasavalta katsoo lisäksi, että kun komissio tyytyy asettamaan loppusijoituksen käyttöönottoa ”vuoteen 2050 mennessä” koskevan ”suunnitelman” edellytykseksi ydinenergian luokittelemiselle ympäristön kannalta kestäväksi, se ei muuta

mitenkään sitä, ettei DGP:iden riittävän ennakoitava saatavuus ole taattu. Lisäksi tekniset arviointikriteerit on muotoiltu liian joustavasti ja epätäsmällisesti, jotta voidaan taata lähitulevaisuudessa, että loppusijoituslaitokset otetaan käyttöön, ja poistaa turvallisuusriskit ja niistä aiheutuvat epävarmuustekijät.

369 On todettava, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.26–4.29 jakson 1 kohdan f alakohdassa säädetyissä teknisissä arviointikriteereissä edellytetään toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan korkea-aktiivisen jätteen varastointiratkaisujen käyttöönotto vuoteen 2050 mennessä.

370 Kuten komissio väittää, lopullista varastointia koskevaa suunnitelmaa on vaadittu riidanalaisen asetuksen voimaantulopäivästä lähtien.

371 Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleesta ilmenee, korkea-aktiivista jätettä koskevilla teknisillä arviointikriteereillä pyritään lisäksi direktiivin 2011/70 tavoin mahdollistamaan realististen ratkaisujen käyttöönotto kyseisen jätetyypin käsittelyssä.

372 Tältä osin, kuten direktiivin 2011/70 johdanto-osan 23 perustelukappaleesta ilmenee, jäsenvaltioilla on vastuu käytetyn ydinpolttoaineensa sekä matala-, keski- ja korkea-aktiivisen radioaktiivisen jätteensä huoltoa koskevista politiikoistaan, ja niiden olisi sisällytettävä loppusijoitusvaihtoehtojen suunnittelu ja toteuttaminen kansallisiin politiikkoihinsa. Kyseisessä johdanto-osan perustelukappaleessa täsmennetään, että koska loppusijoituslaitoksen toteuttaminen ja kehittäminen tapahtuu usean vuosikymmenen aikana, useissa ohjelmissa todetaan tarve pysyä joustavana ja mukautuvana, jotta esimerkiksi voidaan ottaa huomioon uusi tietämys paikan olosuhteista tai loppusijoitusjärjestelmän mahdollinen kehittyminen.

373 Tässä yhteydessä Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että korkea-aktiivisen jätteen varastointiratkaisun käyttöönotto vuoteen 2050 mennessä mahdollistaa ympäristötavoitteisiin kohdistuvan merkittävän haitan poissulkemisen.

374 Vuoteen 2050 asti komissio ei anna jäsenvaltioille vapautta suunnitella siirtymistä DGP:iden käyttöön vaan vaatii niitä laatimaan suunnitelmia, jotka saattavat olla samoja kuin direktiivissä 2011/70 tarkoitetut ohjelmat. Kuten direktiivin 2011/70 12 artiklassa säädetään, kyseisillä ohjelmilla on tarkka sisältö, ja niistä on kyseisen direktiivin 13 artiklan mukaisesti ilmoitettava komissiolle. Tässä yhteydessä varastointitilojen käyttöönottoa koskeva siirtymäkausi ei aiheuta riskiä ympäristölle.

375 Näin on etenkin, koska kyseinen lähestymistapa vastaa lähestymistapaa, jota unionin lainsäätäjä on jo noudattanut direktiivissä 2011/70, joten komissiota ei voida moittia siitä, että se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen valitessaan lähestymistavan, joka on samankaltainen kuin lainsäätäjän lähestymistapa.

376 Toiseksi Itävallan tasavalta väittää, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.28 jakson 1 kohdan f alakohdassa säädettyä kriteeriä, joka koskee ”dokumentoitua suunnitelmaa, jossa esitetään yksityiskohtaiset vaiheet loppusijoituslaitoksen käyttöönottamiseksi vuoteen 2050 mennessä”, sovelletaan ainoastaan ”vuoden 2025 jälkeen hyväksyttyihin hankkeisiin”, joten tällaista suunnitelmaa ei edellytetä olemassa olevilta laitoksilta Itävallan tasavalta väittää, että kyseinen poikkeus ei ole perusteltu. Jos komissio katsoo, että ydinlaitoksia

varten tarvitaan jätehuoltosuunnitelma luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklassa tarkoitetun merkittävän haitan poissulkemiseksi, sellainen pitäisi olla etenkin olemassa olevien laitosten osalta riippumatta siitä, milloin kyseiset hankkeet on hyväksytty.

377 Komissio toteaa, että vuoden 2025 voimaantulopäivä otettiin käyttöön, jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi aikaa hyväksyä dokumentoitu yksityiskohtainen suunnitelma, jotta vältytään siltä, että tällä välin minkään uudenaikaistamishankkeen ei voida katsoa olevan luokitusjärjestelmän mukainen, jotta voidaan saavuttaa luokitusjärjestelmäasetuksen toimien toteuttamatta jättämisen tai viivästymisen välttämistä koskeva tavoite.

378 On muistutettava, että vuotta 2025 vanhempiin laitoksiin sovelletaan edelleen muita riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.28 jakson 1 kohdan a–e alakohdasta johtuvia velvoitteita. Kun komissio jätti huomiotta kriteerin, jonka seurauksena kyseiset laitokset olisi jätetty luokitusjärjestelmäasetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, ja näin ollen rajoitti kannustinta toteuttaa nykyisten laitosten uudenaikaistamishankkeita, se toimi kyseisen asetuksen tavoitteen mukaisesti eli pyrki välttämään toimien toteuttamatta jättämistä tai viivästymistä. Näin ollen ei voida katsoa, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen.

379 Näin ollen komissio ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä päättäessään, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.28 jakson 1 kohdan f alakohdassa säädettyä kriteeriä, joka koskee ”dokumentoitua suunnitelmaa, jossa esitetään yksityiskohtaiset vaiheet loppusijoituslaitoksen käyttöönottamiseksi vuoteen 2050 mennessä”, sovelletaan vain osittain jo olemassa oleviin laitoksiin eli ”vuoden 2025 jälkeen hyväksyttyihin hankkeisiin”.

380 Kolmanneksi Itävallan tasavalta katsoo, että vaikka oletettaisiin, että DGP-kapasiteettia on ajoissa saatavilla riittävästi, ei voida sulkea pois sitä, että korkea-aktiivisten ydinjätteiden loppusijoituksella voi olla luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan d alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja merkittäviä pitkän aikavälin haitallisia ympäristövaikutuksia. Tekniset arviointikriteerit eivät myöskään sisällä mitään säännöstä, jolla kyseinen tilanne voitaisiin korjata.

381 Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleesta käy kuitenkin ilmi, DGP:t ovat tällä hetkellä turvallisin ja kestävin vaihtoehto. Itävallan tasavalta ei kuitenkaan kiistä kyseistä toteamusta.

382 Lisäksi riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevissa teknisissä arviointikriteereissä viitataan direktiiviin 2011/70. Kuten edellä 263–265 kohdasta ilmenee, unionin lainsäätäjä katsoi, että teknisillä arviointikriteereillä voidaan saavuttaa ympäristökestävyyttä koskeva tavoite ja että ne voivat olla ennalta varautumisen periaatteen mukaisia viittaamalla asiaa koskevassa lainsäädännössä säädettyjen vähimmäisvaatimusten noudattamiseen.

383 Näin ollen Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että korkea-aktiivisten ydinjätteiden loppusijoittaminen DGP:eihin oli omiaan estämään ympäristötavoitteille aiheutuvat merkittävät haitat.

384 Edellä esitetyn perusteella kolmannen kanneperusteen neljäs osa ja neljännen kanneperusteen kolmas osa eivät ole perusteltuja.

– Neljännen kanneperusteen neljäs osa, joka koskee ydinvoimalaitosten normaaliin toimintaan liittyvien riskien huomiotta jättämistä

385 Itävallan tasavalta väittää, että jopa normaalina toiminta-aikana ydinvoimalat tuottavat säteilyä, joka pieninäkin annoksina lisää syöpäriskiä ja jonka vaikutuksia ei missään tapauksessa ole dokumentoitu hyvin eikä niitä ole tutkittu komission hyväksymissä raporteissa. Itävallan tasavallan mukaan tästä seuraa luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkominen ja ennalta varautumisen periaatteen loukkaaminen.

386 Komissio kiistää tällaiset perustelut.

387 Tältä osin on riittävää todeta, että JRC:n kertomuksen 3.4 ja 4.3 kohdassa esitetään perusteellinen analyysi radioaktiivisuuden vaikutuksista.

388 JRC:n kertomuksesta ilmenee erityisesti, että ydinenergian avulla tapahtuvasta sähköntuotannosta aiheutuviin vaikutuksiin liittyvä yleisön keskimääräinen vuotuinen altistuminen on noin 0,2 mikrosievertiä (μSv), mikä on neljä kertaa vähemmän kuin vuotuinen luonnollinen tausta-annostaso keskimäärin.

389 Itävallan tasavalta ei kuitenkaan osoita, että kyseiseen kertomukseen perustuvat komission toteamukset eivät ole uskottavia, koska se tyytyy viittaamaan tutkimukseen väittääkseen, että pienten säteilyannosten vaikutuksia ei ole dokumentoitu hyvin.

390 Kuten komissio lisäksi korostaa, Euratomin säännöstössä asetetaan tiukat säteilysuojelua koskevat vaatimukset. Euratomin perustamissopimuksen 2 artiklan b alakohdassa nimittäin määrätään yhtenäisten turvallisuusmääräysten laatimisesta väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemiseksi, ja sen 30 artiklassa määritellään ”perusnormit” väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemiseksi ionisoivan säteilyn aiheuttamilta vaaroilta. Tässä yhteydessä turvallisuutta koskevien perusnormien vahvistamisesta ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta suojelemiseksi ja direktiivien 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom ja 2003/122/Euratom kumoamisesta 5.12.2013 annetussa neuvoston direktiivissä 2013/59/Euratom (EUVL 2014, L 13, s. 1) vahvistetaan yhdenmukaiset perusnormit työperäisen ja lääketieteellisen altistuksen sekä väestön altistuksen tilanteissa säteilylle altistuvien henkilöiden terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta.

391 Riidanalaisessa asetuksessa ydinenergiaan liittyvien toimintojen osalta vahvistetuissa teknisissä arviointikriteereissä viitataan nimenomaisesti kyseiseen direktiiviin.

392 Itävallan tasavallan väitteet eivät näin ollen osoita, että komissio ei ole perustanut ydinvoimalaitosten normaalin toiminnan aikana pienten säteilyannosten riskejä koskevaa arviointiaan vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön.

393 Kyseisistä syistä neljännen kanneperusteen neljäs osa ei ole perusteltu.

– Kolmannen kanneperusteen viides osa ja neljännen kanneperusteen viides osa, jotka koskevat ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan tavoitteen loukkaamista

394 Kolmannen kanneperusteen viidennessä osassa Itävallan tasavalta väittää, että riidanalaisella asetuksella rikotaan ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun

ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan tavoitteen kannalta, koska kuivuusjaksojen tiheys ja kesto ovat lisääntyneet merkittävästi viimeisten 20 vuoden aikana ilmastonmuutoksen vuoksi ja koska myönnetään, että ilmastonmuutoksen vaikutuksilla on nyt ja tulevaisuudessa yhä enemmän kielteisiä vaikutuksia ydinenergiaan.

395 Neljännen kanneperusteen viidennessä osassa Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että riidanalainen asetus on luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdan vastainen, koska tekniset arviointikriteerit ovat yhtäältä riittämättömiä, eikä niiden perusteella voida varmuudella sulkea pois jäähdytysveden tarpeeseen liittyviä erityisiä riskejä ja koska ne eivät toisaalta perustu vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön.

396 Itävallan tasavalta korostaa erityisesti, että ydinvoimaloiden merkittävä vedentarve aiheuttaa helteiden ja kuivuuden aikana vikoja, mikä osoittaa, että toiminta pahentaa myös ilmaston nykyisiä ja odotettavissa olevia kielteisiä vaikutuksia Itävaltaan, koska toiminnan jatkuvuutta ei voida enää taata tällaisissa olosuhteissa.

397 Komissio kiistää kyseiset väitteet Ranskan tasavallan, Puolan tasavallan ja Romanian tukemana.

398 Tältä osin on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan toiminnan katsotaan aiheuttavan merkittävää haittaa ilmastonmuutokseen sopeutumiselle, jos kyseinen toiminta lisää nykyisen ilmaston ja odotettavissa olevan tulevan ilmaston haitallista vaikutusta kyseiseen toimintaan tai ihmisiin, luontoon tai omaisuuteen.

399 Tällaisen haitan ehkäisemiseksi riidanalaisen asetuksen liitteissä I ja II, joiden otsikko on ”Vesivarojen ja merten tarjoamien luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojelu”, säädetään vesivarojen ja merten tarjoamien luonnonvarojen osalta teknisistä arviointikriteereistä, jotka koskevat periaatetta, jonka mukaan vesivaroille ja merten tarjoamille luonnonvaroille ei saa aiheuttaa merkittävää haittaa, ja jotka kuuluvat seuraavasti:

”Ympäristön tilan heikkenemisen riskit, jotka liittyvät veden laadun säilyttämiseen ja vesistressin välttämiseen, määritetään ja niihin puututaan yhteistyössä asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa laaditun vedenkäytön ja vesiensuojelun hallintasuunnitelman mukaisesti.

Jotta voidaan rajoittaa lämpötilapoikkeamia, jotka liittyvät hukkalämmön johtamiseen vesistöön, joesta tai järvestä tapahtuvaan vedenottoon perustuvaa läpivirtausjäähdytystä käyttävien sisämaassa sijaitsevien ydinvoimaloiden haltijat säätelevät

a) vastaanottavan makean veden alueen enimmäislämpötilaa sekoittamisen jälkeen ja

b) vesistöön päästetyn jäähdytysveden ja vastaanottavan makean veden alueen välistä suurinta lämpötilaeroa.

Lämpötilan säätely toteutetaan tapauksen mukaan asianomaista toimintaa koskevien yksilöllisten lupaehtojen tai unionin lainsäädännössä vahvistettujen kynnysarvojen mukaisesti [taikka unionin sääntelykehyksessä vahvistettujen kynnysarvojen mukaisesti]. ”

400 Itävallan tasavalta ei kiistä sitä, että kyseisillä teknisillä arviointikriteereillä voidaan taata, että ydinenergiaan liittyvät toiminnot eivät lisää nykyisen ilmaston ja odotettavissa olevan tulevan ilmaston haitallista vaikutusta kyseisiin toimintoihin tai ihmisiin, luontoon tai omaisuuteen

17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, eikä sitä, että ne eivät etenkään lisää kuivuuden riskiä. Se nimittäin väittää, että mainittujen kriteerien perusteella ei voida varmuudella sulkea pois jäähdytysveden tarpeeseen liittyviä erityisiä riskejä.

401 Itävallan tasavallan väitteestä, jonka mukaan ydinenergia menettäisi osan hyödyllisyydestään useammin ilmenevän ja yhä akuutimman kuivuuden skenaariossa, on todettava, että se on liian spekulatiivinen, jotta sillä voidaan osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen. Vaikka tällaisesta kuivuudesta voidaan katsoa olevan tieteellinen yksimielisyys, sen mahdollisten vaikutusten laajuus ydinvoimaloiden toiminnalle kaikilla unionin maantieteellisillä alueilla on puolestaan pelkkä oletus.

402 Näin ollen väite, jonka mukaan ydinenergiaan liittyvät toiminnot aiheuttavat merkittävää haittaa ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevalle tavoitteelle, on hylättävä.

403 Teknisten arviointikriteerien tarkoituksena on, kuten luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, määrittää edellytykset, joiden täyttyessä tietyn taloudellisen toiminnan katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää. Kuten mainitun asetuksen 10 artiklan 3 kohdan b alakohdasta ilmenee, kyseisten kriteerien tarkoituksena on myös määrittää kunkin merkityksellisen ympäristötavoitteen osalta, aiheuttaako taloudellinen toiminta, jota varten tekniset arviointikriteerit on vahvistettu, merkittävää haittaa yhdelle tai useammalle kyseisistä tavoitteista.

404 Näin ollen luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdan noudattamista ei voida arvioida ottamatta huomioon teknisiä arviointikriteerejä, jotka on otettu käyttöön nimenomaan kyseisen säännöksen täytäntöönpanemiseksi.

405 Itävallan tasavallan väitteillä ei siis voida osoittaa, että riidanalaista asetusta rasittaa ilmeinen arviointivirhe luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen osalta.

406 Itävallan tasavalta väittää toissijaisesti, että riidanalaisessa asetuksessa on puutteita ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan ympäristötavoitteen arvioinnissa ja että sen perustelut ovat riittämättömät, koska komissio tai sen asiantuntijat eivät ole tarkistaneet, aiheuttaako ydinenergia haittaa kyseiselle ympäristötavoitteelle.

407 Kuten ilmenee riidanalaisen asetuksen johdanto-osan seitsemännestä perustelukappaleesta, jossa viitataan JRC:n kertomukseen, joka on näin ollen osa kyseisen asetuksen perusteluja edellä 216 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, komissio on kuitenkin perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla arvionsa, jonka mukaan ydinenergia ei aiheuta merkittävää haittaa luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tavoitteille.

408 Itävallan tasavalta väittää teknisten arviointikriteerien osalta ensinnäkin, että riidanalainen asetus on ristiriidassa luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan kanssa ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan ympäristötavoitteen kannalta, koska yhtäältä ei ole selvää, missä määrin riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevat tekniset arviointikriteerit perustuvat ydinenergiaa koskevaan vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön, ja koska toisaalta ydinenergiasta saatavilla olevissa lausunnoissa ei missään tapauksessa oteta kantaa kyseiseen kysymykseen.

409 Tältä osin on todettava, että JRC totesi kertomuksensa sivulla 357 olevan taulukon, jonka otsikko on ”Ilmastonmuutokseen sopeutuminen”, rivillä seuraavaa:

”Toiminta täyttää tämän liitteen lisäyksessä E esitetyt vaatimukset.

1. Olemassa olevien ydinvoimaloiden käyttöajan pidentäminen

Noudattamalla olemassa olevia reaktoreita koskevia WENRA-turvallisuusviitearvoja [ja direktiiviä 2009/71] varmistetaan, että olemassa oleva laitos pystyy selviytymään äärimmäisistä luonnonuhkista (kuten tulvista ja äärimmäisistä sääoloista), jotka saattavat aiheutua tulevasta ilmastonmuutoksesta.

[Unionin] stressitestien yhteydessä on osoitettu [unionin] ydinvoimaloiden kyky selviytyä äärimmäisistä luonnonuhkista (mukaan lukien maanjäristykset).

2. Uusien ydinvoimaloiden rakentaminen ja toiminta

Noudattamalla uusia ydinvoimaloita koskevia WENRAn turvallisuustavoitteita [ja direktiiviä 2009/71] taataan, että uusi laitos pystyy selviytymään äärimmäisistä luonnonuhkista (kuten tulvista ja äärimmäisistä sääolosuhteista), jotka saattavat aiheutua tulevasta ilmastonmuutoksesta.”

410 JRC-raportin sivulla 369 olevassa lisäyksessä E on yksityiskohtaisia tietoja ilmastoriskien ja haavoittuvuuden arvioinnista, mukaan lukien ilmastoriskien typologia.

411 Tästä seuraa, että JRC on tehnyt arvioinnin ilmastonmuutokseen sopeutumiseen liittyvistä riskeistä.

412 Näin ollen väite, jonka mukaan ei ole selvää, missä määrin riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevat tekniset arviointikriteerit perustuvat ydinenergian alalla ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan kriteerin kannalta vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön, ja väite, jonka mukaan saatavilla olevissa lausunnoissa ei oteta kantaa kyseiseen kysymykseen, eivät voi menestyä.

413 Toiseksi Itävallan tasavalta arvostelee sitä, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I esitetyt tekniset arviointikriteerit rajoittuvat ydinenergian osalta ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevalle tavoitteelle aiheutuvien merkittävien haittojen ehkäisemiseksi viittaukseen delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteen I lisäykseen A sekä direktiiviin 2009/71 ja IAEA:n ja WENRAn äärimmäisiä luonnonuhkia koskeviin suuntaviivoihin. Näin ollen ei olisi mahdollista käsitellä riittävästi, saati sitten sulkea varmuudella pois jäähdytysveden tarpeeseen ja käyttöön liittyviä erityisiä riskejä, joilla olisi luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkittävää haitallista vaikutusta ydinenergiaan.

414 Itävallan tasavallan mukaan delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteessä I oleva lisäys A sisältää lisäksi menettelyyn liittyvän velvollisuuden suorittaa ilmastoriskien ja haavoittuvuuden arviointi. Itävallan tasavalta katsoo tältä osin, että koska lisäyksessä A velvoitetaan myös talouden toimijat kehittämään ja panemaan täytäntöön ”sopeutumisratkaisuja”, kyseinen velvoite on epämääräinen ja joka tapauksessa rajoitettu ”tärkeimpien ilmastoriskien merkittävään vähentämiseen”. Itävallan tasavallan mukaan näin voidaan lieventää ydinenergian vaikutusta ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaan ympäristötavoitteeseen, vaikka näin merkittävä vaikutus olisi suljettava

kokonaan pois. Itävallan tasavalta väittää, että kriteereillä ”olisi” myös varmistettava, että ”mahdollisten tappioiden tai toiminnan jatkuvuuteen kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi tai välttämiseksi toteutetaan sopeutumisratkaisuja”, kuten delegoidun asetuksen 2021/2139 johdanto-osan 51 perustelukappaleesta ilmenee, ja että kyseisen asetuksen lisäyksessä A esitetyt velvoitteet eivät riitä etenkään ilmastonmuutoksen erityisten seurausten huomioon ottamiseen.

415 Tältä osin on riittävää todeta, että kuten Itävallan tasavalta myöntää, kyseisillä teknisillä arviointikriteereillä voidaan lieventää sitä, miten ydinenergia vaikuttaa ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaan ympäristötavoitteeseen.

416 Lisäksi on hylättävä väite, jonka mukaan olisi tarpeen sulkea kokonaan pois näin merkittävä vaikutus, koska se merkitsisi sitä, että komissiolle asetetaan oikeuskäytännön vastaisesti ”nollariskilähestymistapa” (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 11.9.2002, Pfizer Animal Health v. neuvosto, T-13/99, EU:T:2002:209, 144–147 kohta).

417 Lisäksi väite, jonka mukaan viittaus direktiiviin 2009/71 sekä IAEA:n ja WENRAn suuntaviivoihin ei mahdollista kielteisten vaikutusten poissulkemista, ei ole omiaan osoittamaan, että riidanalaisessa asetuksessa on ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin sitä ei ole riittävästi perusteltu, koska komissio on noudattanut luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklassa säädettyä lähestymistapaa, sellaisena kuin sitä tulkitaan kyseisen asetuksen johdanto-osan 40 perustelukappaleen valossa (ks. edellä 263–265 kohta). Edellä 401 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä väite, jonka mukaan tulevaa jäähdytysveden tarvetta ei ole otettu huomioon, ei myöskään voi menestyä.

418 Itävallan tasavalta lisää, että edellä mainittujen säännösten mukaan olemassa olevien laitosten turvallisuuteen vaaditaan parannuksia vain, jos niiden katsotaan olevan kohtuudella toteutettavissa, mikä on epämääräistä eikä riittävän kunnianhimoista. Laitosten turvallisuutta uhkaavat sijaintitekijät eivät etenkään sulje pois niiden luokituskelpoisuutta, sillä kyseisiä tekijöitä, kuten kuivumisvaarassa olevien jokien sijaintia, ei voida ”kohtuudella” muuttaa.

419 Koska riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.28 jakson 2 kohdassa käytettyä ”kohtuudella toteutettavissa olevia parannustoimia” koskevaa kriteeriä edellytetään direktiivissä 2009/71 olemassa olevien laitosten osalta, sen käyttö riidanalaisessa asetuksessa ei kuitenkaan osoita komission ilmeistä arviointivirhettä edellä 263–265 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä.

420 Itävallan tasavalta väittää lopuksi, että sopeutumisratkaisujen toteuttamisen ja turvallisuusmääräyksien parantamisen perusteella ei voida päätellä, ettei luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kielteisiä vaikutuksia ole. Ilmastonmuutokseen sopeutumista koskeva ympäristötavoite ei nimittäin rajoitu ihmisten ja luonnon turvallisuuden takaamiseen, vaan se kattaa myös muita toissijaisia tavoitteita, kuten energia- ja vesihuollon saatavuuden ja vakauden. Itävallan tasavallan mukaan kyseisiä tavoitteita kuitenkin kyseenalaistetaan huomattavasti silloin, kun ydinvoimaloiden toiminta keskeytetään helteen tai kuivuuden vuoksi, kun syötetyn jäähdytysveden sallittua lämpötilaa nostetaan tai kun on toteutettava kalliita sopeutumisratkaisuja, vaikka ne olisivatkin mahdollisia.

421 Kuten edellä 401 kohdassa on jo esitetty, on kuitenkin katsottava, että Itävallan tasavallan esittämä skenaario, jonka mukaan ilmaston lämpenemisellä on voimalaitosten toimintaan sellaisia vaikutuksia, että ne menettävät tehonsa energianlähteenä, on liian spekulatiivinen osoittamaan, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

422 Tältä osin se seikka, että komission analyysi on kiistetty tieteellisessä kirjallisuudessa, ei sellaisenaan riitä kyseenalaistamaan kyseistä päätelmää, kun otetaan huomioon, että edellä 212 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan komissiolla on laaja harkintavalta sekä tieteellisten tutkimusten arvioinnissa että niiden tutkimusten valinnassa, jotka on asetettava etusijalle muihin nähden.

423 Edellä esitetyn perusteella Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että riidanalaisella asetuksella rikotaan ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan tavoitteen kannalta.

424 Kolmannen kanneperusteen viides osa ja neljännen kanneperusteen viides osa on näin ollen hylättävä.

– Kolmannen kanneperusteen kuudes osa, joka koskee elinkaariarviointia koskevan vaatimuksen rikkomista

425 Itävallan tasavalta katsoo Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana, että riidanalaisella asetuksella rikotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 2 kohtaa ja 19 artiklan 1 kohdan g alakohtaa, koska se perustuu lähinnä arviointiin, jossa ei oteta riittävästi huomioon ydinenergian koko elinkaarta eli uraanimalmin louhintaa ja käsittelyä, jalostusta, uraanin muuntamista, rikastamista, polttoaineiden kokoamista, kuljetusta ja mahdollisia aseellisia konflikteja.

426 Itävallan tasavalta väittää erityisesti, että komissio on nimenomaisesti jättänyt sisällyttämättä uraanin louhinnan ja muuntamisen riidanalaiseen asetukseen CSRSEE:n arvostelun johdosta ja siten hyväksynyt elinkaarianalyysin, jonka mukaan unionin ympäristömääräyksiä olennaisilta osin vastaavien ympäristömääräysten noudattamista ei voida taata kyseisten toimintojen osalta. Itävallan tasavalta korostaa tältä osin, että myös JRC:n kertomuksessa todettiin ainakin kohonnut riski siitä, että useille ympäristötavoitteille aiheutuu merkittäviä vahinkoja, ja katsottiin, että kyseinen riski olisi suljettava pois viittaamalla unionin oikeuden vaatimuksiin teknisissä arviointikriteereissä. Koska komissio ei noudattanut kyseistä JRC:n lausuntoa, Itävallan tasavalta katsoo, että se on näin ollen implisiittisesti myöntänyt riidanalaisessa asetuksessa, että uraanin louhinta- ja käsittelyvaiheessa on aiheutunut merkittävää vahinkoa ympäristötavoitteille, ja että riidanalaista asetusta rasittaa näin ollen ilmeinen arviointivirhe.

427 Komissio kiistää kyseiset väitteet Ranskan tasavallan, Unkarin, Puolan tasavallan ja Romanian tukemana.

428 Tältä osin on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaan arvioitaessa taloudellista toimintaa ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin perusteella on otettava huomioon sekä kyseisen toiminnan ympäristövaikutukset että kyseisen toiminnan tuottamien tuotteiden ja palvelujen ympäristövaikutukset niiden koko elinkaaren ajan, erityisesti ottamalla huomioon kyseisten tuotteiden ja palvelujen tuotanto, käyttö ja käyttöiän loppu.

429 Luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaan teknisissä arviointikriteereissä on otettava huomioon elinkaari, mukaan lukien näyttö olemassa olevista elinkaariarvioinneista, ottamalla huomioon sekä kyseisen taloudellisen toiminnan

ympäristövaikutukset että kyseisen taloudellisen toiminnan tarjoamien tuotteiden ja palvelujen ympäristövaikutukset tarkastelemalla erityisesti kyseisten tuotteiden ja palvelujen tuotantoa, käyttöä ja käyttöiän loppua.

430 On myös todettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 40 perustelukappaleen mukaan ”[v]ahvistaessaan ja päivittäessään teknisiä arviointikriteerejä komission olisi varmistettava, että kyseiset kriteerit perustuvat saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön, että niitä kehitetään ottaen huomioon elinkaarinäkökohdat, mukaan lukien olemassa olevat elinkaariarvioinnit, ja että niitä päivitetään säännöllisesti”.

431 Lisäksi saman asetuksen johdanto-osan 47 perustelukappaleessa todetaan, että ”tekniset arviointikriteerit voisivat edellyttää elinkaariarvioinnin tekemistä silloin, kun se on riittävän käytännöllistä, ja silloin, kun se on tarpeellista”.

432 Näin ollen sekä luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 2 kohta että 19 artiklan 1 kohdan g alakohta koskevat erityisesti tiettyä taloudellista toimintaa sekä kyseisestä toiminnasta saatavia tuotteita tai palveluja, joille vahvistetaan tekniset arviointikriteerit.

433 Luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 2 kohdassa ja 19 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ei myöskään edellytetä, että komissio arvioi kaikkien taloudellisten toimintojen elinkaarta, vaan ainoastaan, että elinkaari otetaan huomioon.

434 Kuten komissio väittää, luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan sanamuodosta ilmenee näin ollen, että vaatimus toiminnan elinkaaren huomioon ottamisesta ei välttämättä ulotu toimintoihin, jotka suoritetaan ennen kyseistä taloudellista toimintaa tai sen jälkeen.

435 Kyseistä tulkintaa ei kyseenalaista se, että riidanalaisessa asetuksessa mainitun yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen 9.4.2013 annetun komission suosituksen 2013/179/EU (EUVL 2013, L 124, s. 1) mukaan ympäristöjalanjälkeä laskettaessa on otettava huomioon kaikki toiminnot raaka-aineiden hankinnasta jalostukseen, jakeluun, varastointiin, käyttöön ja hävittämiseen tai kierrättämiseen.

436 Kyseisen suosituksen tarkoituksena ei nimittäin ole arvioida toiminnan ilmastonmuutoksen hillintää edistävää vaikutusta tai kyseisestä toiminnasta mahdollisesti aiheutuvia haittoja luokitusjärjestelmäasetuksessa määriteltyjen ympäristötavoitteiden kannalta.

437 Lisäksi on todettava, että komission riidanalaisessa asetuksessa noudattama lähestymistapa ei koske ainoastaan ydinenergiaa, vaan sitä on sovellettu muihin luokitusjärjestelmän kattamiin toimintoihin, erityisesti uusiutuvista energialähteistä tuotettavan sähkön tuotantolaitoksiin, joiden toimintaan kuuluu myös raaka-aineiden tai harvinaisten maametallien louhinta niiden rakentamista ja ylläpitoa varten.

438 Tästä seuraa, että komissio ei ole rikkonut luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 2 kohtaa ja 19 artiklan 1 kohdan g alakohtaa, kun se ei ole teknisiä arviointikriteerejä vahvistaessaan ottanut huomioon taloudellisten toimintojen elinkaareen liittyviä näkökohtia, kuten uraanimalmin louhintaa ja käsittelyä, jalostusta, muuntamista, uraanin rikastamista, polttoaineiden kokoamista ja kuljetusta, jotka ovat riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettuja ydinenergiaan liittyviä toimintoja edeltäviä tai seuraavia toimintoja.

439 On myös todettava, että komissio on ottanut huomioon ydinjätteiden ja käytetyn ydinpolttoaineen käytöstä poiston ja hävittämisen vaikutukset arvioidessaan ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä, kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kolmannesta ja seitsemännestä perustelukappaleesta ilmenee.

440 Näin ollen seikat, joihin Itävallan tasavalta vetoaa ja joista ilmenee ensinnäkin, että komissio ei ole sisällyttänyt kyseisiä toimintoja luokitusjärjestelmään CSRSEE:n ja JRC:n kertomusten johdosta, toiseksi, että polttoaineiden käsittelyä, muuntamista, rikastamista ja kokoamista harjoittavat pääasiassa kolmannet valtiot, ja kolmanneksi, että komissio on implisiittisesti jopa myöntänyt kyseisistä toiminnoista ympäristölle aiheutuneen haitan, eivät yksinään ole omiaan osoittamaan, että riidanalaisessa asetuksessa on ilmeinen arviointivirhe.

441 Luokitusjärjestelmäasetuksen 17 ja 19 artikla, siltä osin kuin ne koskevat tiettyjä toimintoja, jotka komission on määriteltävä, eivät estä komissiota pitämästä Itävallan tasavallan yksilöimiä toimintoja itsenäisinä riidanalaisen asetuksen kohteena olevaan ydinenergian tuotantotoimintaan nähden.

442 Toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, komissio ei myöskään ollut velvollinen ottamaan siviilikäyttöön tarkoitetun ydinenergian käytön elinkaariarvioinnissa huomioon aseellisten konfliktien, sabotaasin sekä siviili- ja sotilaskäyttöön tarkoitettujen sovellusten väärinkäytön ja leviämisen vaaraa arvioidessaan ympäristötavoitteille aiheutunutta merkittävää haittaa.

443 Luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan sanamuodosta tai mistään muustakaan kyseisen asetuksen säännöksestä ei nimittäin ilmene, että kyseiset seikat olisi otettava huomioon teknisiä arviointikriteerejä laadittaessa.

444 Lopuksi Itävallan tasavalta väittää, että riidanalaista asetusta rasittavat ”puutteet analyysissä ja perusteluissa”, jotka liittyvät kaikkiin ydinenergian elinkaaren huomioon ottamiseen liittyviin näkökohtiin.

445 Koska komissiolla ei ollut velvollisuutta ottaa huomioon ydinenergiaan liittyviä taloudellisia toimintoja edeltävien tai seuraavien toimintojen elinkaarta, sitä ei kuitenkaan voida moittia siitä, ettei se perustellut riittävästi kyseisiä seikkoja, joiden se ei katsonut kuuluvan kyseisten toimintojen elinkaareen.

446 Kolmannen kanneperusteen kuudes osa ei siis ole perusteltu.

– Neljännen kanneperusteen kuudes osa, joka koskee reaktorin vakavista vahingoista ja erittäin radioaktiivisten jätteiden loppusijoituksesta aiheutuvien merkittävien haittojen ehkäisemistä koskevan riidanalaisen asetuksen liitteen II säännösten ristiriitaisuutta ja riittämättömyyttä

447 Itävallan tasavalta väittää, että riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevat säännökset, jotka koskevat reaktorin vakavista vahingoista ja erittäin radioaktiivisen jätteen loppusijoituksesta aiheutuvien merkittävien haittojen ehkäisemistä, ovat ristiriitaisia ja riittämättömiä riidanalaisen asetuksen liitteessä I vahvistettuihin ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisiin kriteereihin nähden. Riidanalaisen asetuksen liite II sisältää nimittäin Itävallan tasavallan mukaan ympäristötavoitteille aiheutuvien merkittävien haittojen ehkäisemiseen tähtäävinä kriteereinä ainoastaan ne, jotka on mainittu riidanalaisen asetuksen liitteessä I otsikolla ”Lisäkriteerit, jotka koskevat ’ei merkittävää haittaa’ -periaatetta”. Itävallan tasavalta viittaa tältä osin kolmannen kanneperusteen ensimmäisessä osassa, neljännen kanneperusteen ensimmäisessä osassa,

kolmannen kanneperusteen kolmannessa osassa, neljännen kanneperusteen toisessa osassa, kolmannen kanneperusteen neljännessä osassa ja neljännen kanneperusteen kolmannessa osassa esitettyihin väitteisiin, jotka koskevat suojelun tasoa ja reaktorin vakavien vahinkojen ja erittäin radioaktiivisen jätteen loppusijoituksen riskejä. Itävallan tasavalta päättelee tästä, että edellä esiin tuodut lainvastaisuudet rasittavat riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevia säännöksiä ja niihin viittaavia kyseisen asetuksen säännöksiä siltä osin kuin ne ovat yhteneväisiä riidanalaisen asetuksen liitteen I kanssa.

448 Itävallan tasavalta lisää, että riidanalaisen asetuksen liite II ei sisällä mitään kyseisen asetuksen liitteen I alussa ”yleisissä kriteereissä” luetelluista kriteereistä. Näin ollen niitä muutamia kriteerejä, jotka menevät voimassa olevia lakisääteisiä vaatimuksia pidemmälle ja jotka vielä sisältyvät kyseisen asetuksen liitteeseen I, ei riidanalaisen asetuksen liitteen II mukaan ei voida edes soveltaa.

449 Itävallan tasavalta väittää vielä, että riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevilla säännöksillä rikotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja loukataan ennalta varautumisen periaatetta pelkästään siitä syystä, että kyseinen liite ei sisällä ”yleisiä kriteerejä”, vaikka tällaisia yleisiä perusteita on pidetty tarpeellisina ja vaikka ne on lisätty riidanalaisen asetuksen liitteeseen I.

450 Komissio kiistää tällaiset perustelut.

451 Siltä osin kuin Itävallan tasavalta ei ole osoittanut, että ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaiseen kriteeriin liittyviin lisäkriteereihin, jotka koskevat suojelun tasoa (edellä 261–269 kohta), reaktorin vakaviin vahinkoihin liittyvää vaaraa (edellä 288–346 kohta) ja erittäin radioaktiivisen jätteen loppusijoitusta (edellä 350–384 kohta), liittyy ilmeinen arviointivirhe, kyseinen väite ei ole riittävän täsmennyksen puuttuessa omiaan osoittamaan riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevien säännösten ristiriitaisuutta ja riittämättömyyttä.

452 Lisäksi on muistutettava, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I vahvistetaan luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan mukaisesti tekniset arviointikriteerit niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden täyttyessä taloudellisen toiminnan katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää ja vahvistetaan, aiheuttaako taloudellinen toiminta merkittävää haittaa jollekin muulle luokitusjärjestelmäasetuksen 9 artiklassa säädetylle ympäristötavoitteelle.

453 Riidanalaisen asetuksen liitteessä II puolestaan vahvistetaan luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan perusteella tekniset arviointikriteerit niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden täyttyessä taloudellisen toiminnan katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista ja vahvistetaan, aiheuttaako taloudellinen toiminta merkittävää haittaa jollekin muulle luokitusjärjestelmäasetuksen 9 artiklassa säädetylle ympäristötavoitteelle.

454 Luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa, joka pannaan täytäntöön riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevilla teknisillä arviointikriteereillä, ei kuitenkaan sovelleta luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä alan tai toimialan parasta suorituskykyä koskevaa kriteeriä.

455 Ilmastonmuutokseen sopeutumista merkittävästi edistäväksi luokittelua varten komissio ei siis, toisin kuin riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevassa luokittelussa ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistäväksi, edellyttänyt tiukempien ehtojen noudattamista loppusijoituslaitosten osalta.

456 Tästä seuraa, että riidanalaisen asetuksen liitteen I ja liitteen II väliset erot, joihin Itävallan tasavalta vetoaa, eivät yksinään osoita ilmeistä arviointivirhettä tai luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista. Lisäksi on niin, että koska mainitut erot johtuvat luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdasta ja 11 artiklan 1 kohdasta, ne eivät myöskään voi osoittaa perustelujen puutteellisuutta.

457 Edellä esitetyn perusteella neljännen kanneperusteen kuudes osa ei ole perusteltu.

– Neljännen kanneperusteen seitsemäs osa, joka koskee toissijaisesti ”puutteita analyysissä ja perusteluissa”

458 Itävallan tasavalta vetoaa teknisten arviointikriteerien osalta ”puutteisiin analyysissä ja perusteluissa”, jotka koskevat muun muassa reaktorin vakavia vahinkoja, korkea-aktiivisten ydinjätteiden loppusijoitusta, ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaa ympäristötavoitetta sekä riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevaa ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä koskevia yleisiän kriteerejä, ja viittaa neljännen kanneperusteen muiden osien yhteydessä esitettyihin väitteisiin.

459 Komissio kiistää kyseiset väitteet Bulgarian tasavallan tukemana.

460 Koska edellä 325, 365 ja 407 kohdassa on jo hylätty väitteet, jotka koskevat ”puutteita analyysissä ja perusteluissa”, jotka koskevat reaktorin vakavia vahinkoja, korkea-aktiivisten ydinjätteiden loppusijoitusta, ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaa ympäristötavoitetta ja liitteessä II olevia ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä koskevia yleisiä kriteerejä, myös neljännen kanneperusteen seitsemäs osa on hylättävä samoista syistä.

461 Edellä esitetyn perusteella Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että riidanalaisessa asetuksessa on jätetty huomiotta ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukainen kriteeri, sellaisena kuin siitä säädetään luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklassa ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdassa, tai ennalta varautumisen periaate, sisällyttämällä ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot siirtymätoimintoihin ja vahvistamalla kyseisten toimintojen tekniset arviointikriteerit.

462 Kolmas ja neljäs kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Viides kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista

463 Itävallan tasavalta väittää, että riidanalaisella asetuksella rikotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklaa ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohtaa sekä loukataan ennalta varautumisen periaatetta, koska ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot luokitellaan siinä ilmastonmuutokseen sopeutumista merkittävästi edistäviksi.

464 Komissio kiistää kyseiset väitteet Bulgarian tasavallan ja Romanian tukemana.

465 Tältä osin on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Taloudellista toimintaa pidetään ilmastonmuutokseen sopeutumista merkittävästi edistävänä, jos

a) kyseiseen toimintaan sisältyy sopeutumisratkaisuja, joilla joko vähennetään merkittävästi nykyisen ilmaston ja odotetun tulevan ilmaston haitallisen vaikutuksen riskiä kyseiseen taloudelliseen toimintaan tai vähennetään merkittävästi kyseistä haitallista vaikutusta ilman, että lisätään riskiä haitallisesta vaikutuksesta ihmisiin, luontoon tai omaisuuteen; tai

b) kyseisessä toiminnassa esitetään sopeutumisratkaisuja, joilla, sen lisäksi että ne täyttävät 16 artiklassa säädetyt edellytykset, edistetään merkittävästi nykyisen ilmaston ja odotetun tulevan ilmaston haitallisen vaikutuksen riskin ehkäisemistä tai vähentämistä ihmisiin, luontoon tai omaisuuteen ilman, että lisätään riskiä haitallisesta vaikutuksesta muihin ihmisiin, luontoon tai omaisuuteen.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sopeutumisratkaisut on arvioitava ja asetettava tärkeysjärjestykseen käyttäen parhaita saatavilla olevia ilmastoennusteita, ja niillä on vähintään ehkäistävä tai vähennettävä

a) ilmastonmuutoksen taloudelliselle toiminnalle tietyssä paikassa ja tietyssä yhteydessä aiheuttamaa haitallista vaikutusta; tai

b) mahdollista ilmastonmuutoksen haitallista vaikutusta ympäristöön, jossa taloudellinen toiminta tapahtuu.”

466 Lisäksi luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään, että teknisten arviointikriteerien on perustuttava vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön ja ennalta varautumisen periaatteeseen.

467 On myös todettava, että riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevan otsikon ”Ilmastonmuutokseen sopeutumisen merkittävä edistäminen” 4.26–4.28 jakson soveltamisalaan kuuluvien toimintojen osalta todetaan lähinnä, että kyseisillä taloudellisilla toiminnoilla on täytynyt toteuttaa fyysisiä ja muita kuin fyysisiä ratkaisuja (”sopeutumisratkaisut”), joilla vähennetään merkittävästi tärkeimpiä kyseiseen toimintaan olennaisesti liittyviä fyysisiä ilmastoriskejä. Lisäksi täsmennetään, että kyseisten toimintojen kannalta merkittävät fyysiset ilmastoriskit on yksilöity delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteessä II olevassa lisäyksessä A, johon lisättiin riidanalaisella asetuksella 4.26–4.31 jakso, arvioimalla tarkasti ilmastoon liittyviä riskejä ja haavoittuvuutta.

468 Itävallan tasavalta väittää ensinnäkin, että koska riidanalaisessa asetuksessa tarkoitetuilla ydinenergiaan liittyvillä taloudellisilla toiminnoilla on luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu haitallinen vaikutus ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaan ympäristötavoitteeseen, ne eivät voi edistää merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaa ympäristötavoitetta. Itävallan tasavalta viittaa tältä osin kolmannen kanneperusteen viidennessä osassa ja neljännen kanneperusteen viidennessä osassa esittämiinsä väitteisiin.

469 Koska Itävallan tasavallan väitteet eivät kuitenkaan olleet omiaan osoittamaan, että komissio on tehnyt ilmeisen virheen arvioidessaan ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä kolmannen kanneperusteen viidennessä osassa ja neljännen kanneperusteen viidennessä osassa, pelkästään toistamalla kyseiset väitteet käsiteltävän kanneperusteen yhteydessä ei voida osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot edistävät merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaa tavoitetta.

470 Toiseksi Itävallan tasavalta korostaa, että toteamusta, jonka mukaan ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot eivät edistä merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista, ei voida kyseenalaistaa riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevan otsikon ”Ilmastonmuutokseen sopeutumisen merkittävä edistäminen” alla olevilla sanamuodoilla. Luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa oleva sana ”sisältyy” nimittäin edellyttää ilmastonmuutokseen sopeutumisen ”merkittävää” edistämistä, joten ei voida tyytyä minkäänlaisiin sopeutumistoimenpiteisiin. Lisäksi tämä edellytys koskee merkittävää edistämistä eli merkittäviä fyysisiä sopeutumistoimenpiteitä, joiden on oltava sellaisinaan erottamaton osa taloudellista toimintaa. Tällaisia toimenpiteitä ei kuitenkaan ole määritelty riidanalaisen asetuksen liitteessä II, koska kyseisessä liitteessä II asetetut kriteerit vastaavat suurelta osin liitteessä I olevia kriteerejä ja ovat pääasiassa luonteeltaan puhtaasti menettelyllisiä. Itävallan tasavallan mukaan niiden sanamuodon epätarkkuuden vuoksi ei ole mahdollista määrittää, käsittävätkö ne fyysisiä sopeutumisratkaisuja ja missä määrin.

471 Kuten edellä 467 kohdasta ilmenee, riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevan otsikon ”Ilmastonmuutokseen sopeutumisen merkittävä edistäminen” alla eri teknisten arviointikriteerien 1 kohdassa edellytetään 4.26–4.28 jakson soveltamisalaan kuuluvien toimintojen osalta sellaisten fyysisten ja muiden kuin fyysisten ratkaisujen käyttöönottoa, joilla vähennetään merkittävästi kyseiseen toimintaan olennaisesti liittyviä tärkeimpiä fyysisiä ilmastoriskejä. Kuten kyseisen otsikon alla olevassa 2 kohdassa todetaan, kyseisen toimintaan liittyvät olennaiset fyysiset ilmastoriskit on määritetty delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteen II lisäyksessä A lueteltujen riskien joukosta suorittamalla perusteellinen ilmastoriskin ja haavoittuvuuden arviointi, joka sisältää kyseisessä 2 kohdassa yksityiskohtaisesti esitetyt vaiheet. Kyseisen otsikon alla olevassa 5 ja 6 kohdassa viitataan asiaankuuluvaan Euratomin säännöstöön.

472 Itävallan tasavallan väite, joka koskee fyysisen ratkaisun puuttumista ja liitteessä II olevien vaatimusten menettelyllistä ja epämääräistä luonnetta, on näin ollen hylättävä.

473 Kolmanneksi Itävallan tasavalta toteaa, että riidanalaisen asetuksen liitteessä II säädetyissä teknisissä arviointikriteereissä ei käsitellä lämpö- ja kylmyysaaltojen vaikutuksia reaktoreiden turvallisuuteen tai energiantoimituksiin, jotka ovat välttämättömiä kyseisen turvallisuuden kannalta. Itävallan tasavalta lisää, että kyseisissä teknisissä arviointikriteereissä ei myöskään mainita erityisiä ongelmia, joita ilmasto aiheuttaa ainoastaan ydinenergialle ja jotka johtuvat odotettavissa olevista lisääntyvistä eturistiriidoista, joita voi syntyä vedenkäytön osalta energiantoimitusten ja vesiensuojelun välillä tai energiavarmuuden alalla.

474 Kuten edellä 467 kohdasta ilmenee, riidanalaisen asetuksen liitteessä II viitataan tältä osin delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteen II lisäykseen A. Kyseiseen lisäykseen sisältyy ilmastoon liittyvien vaarojen, kuten etenkin lämpöaaltojen, kylmyysaaltojen ja veteen liittyvistä vaaroista vesistressin, luokittelu. Lisäksi edellä 401 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä väite, jonka mukaan ilmastosta ydinenergialle tulevaisuudessa aiheutuvia erityisiä ongelmia ei ole otettu huomioon, on liian spekulatiivinen menestyäkseen.

475 Väite, jonka mukaan kyseisissä teknisissä arviointikriteereissä ei käsitellä näitä ilmastoriskejä, on näin ollen hylättävä.

476 Neljänneksi Itävallan tasavalta väittää, että luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä, luettuna yhdessä sen 11 artiklan 3 kohdan kanssa, edellytetään myös kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetyn kriteerin ja ennalta varautumisen periaatteen soveltamista teknisiin arviointikriteereihin, joilla pyritään takaamaan mainitun

asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen edellytysten noudattaminen. Se väittää, että komissio ei kerännyt asiantuntijatietoa siitä, voivatko ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot edistää merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista ja missä määrin. Kun otetaan huomioon erityisesti ilmastonmuutoksen odotettavissa olevat seuraukset, kuten lisääntyvä kuivuus, jokien kuivuminen ja veden lämpötilan nousu, erityisistä turvallisuusriskeistä ja mahdollisista eturistiriidoista, joille ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot altistaisivat vedenkäytön (kyseisillä kolmella säännellyllä talouden alalla), ei käyty minkäänlaista keskustelua. Itävallan tasavalta päättelee tästä yhtäältä, että merkityksellisten asiantuntijalausuntojen puuttuessa on poissuljettua, että tekniset arviointikriteerit perustuvat tältä osin vakuuttavaan tieteelliseen tietoon, ja toisaalta, että ennalta varautumisen periaatetta ei ole voitu ottaa huomioon, koska sen soveltaminen edellyttää täydellisiä, täsmällisiä ja lopullisia toteamuksia ja koska sitä lähtökohtaisesti sovelletaan myös tällaisiin toteamuksiin liittyvään tieteelliseen epävarmuuteen.

477 Toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, JRC analysoi kuitenkin kertomuksensa sivulla 357, miten ydinenergiaan liittyvillä taloudellisilla toiminnoilla edistetään ilmastonmuutokseen sopeutumista. Näin ollen ei voida väittää, että komissio ei ole kerännyt asiantuntijatietoa siitä, voiko ydinenergia edistää merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista, ja jos voi, missä määrin. Lisäksi JRC:n raportin sivulla 358 todetaan vesivarojen ja merten luonnonvarojen kestävän käytön ja suojelun osalta, että veden laadun säilyttämiseen ja vesistressin ehkäisemiseen liittyvät ympäristön tilan heikkenemisen riskit tunnistetaan ja niihin puututaan asianomaisia sidosryhmiä kuullen laaditun vedenkäytön ja vesiensuojelun hallintasuunnitelman mukaisesti. Lisäksi viitataan yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

478 Toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, ei siis voida katsoa, etteivät tekniset arviointikriteerit perustu tältä osin vakuuttavaan tieteelliseen tietoon ja ettei ennalta varautumisen periaatetta ole voitu ottaa huomioon.

479 Edellä esitetyn perusteella Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että riidanalainen asetus on annettu luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan sekä ennalta varautumisen periaatteen vastaisesti siltä osin kuin ydinenergia luokitellaan siinä ilmastonmuutokseen sopeutumista merkittävästi edistäväksi.

480 Viides kanneperuste on siis hylättävä.

Kuudes kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohdan rikkomista

481 Itävallan tasavalta väittää, että tekniset arviointikriteerit eivät täytä luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohdan vaatimuksia, koska niihin sisältyy määrittelemättömiä oikeudellisia käsitteitä ja edellytyksiä, joiden täytäntöönpano on varmistettava vasta tulevaisuudessa, esimerkiksi suunniteltaessa ATF:n loppusijoitusta ja käyttöä vuodesta 2025 lähtien.

482 Komissio kiistää kyseiset väitteet Bulgarian tasavallan ja Romanian tukemana.

483 On todettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaan kyseisen asetuksen 10 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan nojalla vahvistettuja teknisiä arviointikriteerejä on helppo käyttää, ja ne on vahvistettu tavalla, jolla helpotetaan niiden noudattamisen tarkistamista.

484 On riittävää todeta, että se, että tekniset arviointikriteerit perustuvat määrittelemättömiin oikeudellisiin käsitteisiin ja vasta tulevaisuudessa noudatettaviin edellytyksiin, ei sellaisenaan riitä osoittamaan, että niitä ei ole helppo käyttää tai että niitä ei ole vahvistettu tavalla, jolla helpotetaan niiden noudattamisen tarkistamista luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Mikään vaatimus ei missään tapauksessa ole esteenä sille, että unionin toimielin käyttää antamansa oikeussäännön yhteydessä abstraktia oikeudellista käsitettä, eikä myöskään sille, että ne edellyttävät, että tällaisessa abstraktissa oikeussäännössä mainitaan ne eri konkreettiset tilanteet, joissa sitä voidaan soveltaa, koska toimielin ei voi määrittää etukäteen kaikkia tällaisia tilanteita (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2022, Puola v. parlamentti ja neuvosto, C-157/21, EU:C:2022:98, 320 kohta).

485 Siltä osin kuin Itävallan tasavalta pyrkii väitteillään vetoamaan siihen, että oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu, voidaan lisäksi muistuttaa, että unionin säädökseen sisältyvä säännös ei ole oikeusvarmuuden periaatteen vastainen sen vuoksi, että se on epäselvä, vaan ainoastaan siinä tapauksessa, että siihen liittyy sellaista epäselvyyttä, etteivät oikeussubjektit voi selvittää riittävällä varmuudella mahdollisia epäselvyyksiä säännöksen merkityksen tai ulottuvuuden osalta (tuomio 24.1.2024, Volkskreditbank v. SRB, T-348/21, ei julkaistu, EU:T:2024:32, 70 kohta).

486 Nyt käsiteltävässä asiassa Itävallan tasavalta ei osoita, että teknisiin arviointikriteereihin liittyy sellaista epäselvyyttä, etteivät oikeussubjektit voi selvittää riittävällä varmuudella mahdollisia epäselvyyksiä kyseisten kriteerien merkityksen tai ulottuvuuden osalta.

487 Kyseisistä syistä kuudes kanneperuste hylätään.

Seitsemäs kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksen ja tehokkaan vaikutuksen loukkaamista markkinoiden pirstaloitumisen vaaran vuoksi

488 Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana, että ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen luokitteleminen kestäviksi voi yleisesti johtaa markkinoiden pirstaloitumiseen luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksen ja sen tehokkaan vaikutuksen säilyttämistä koskevan velvollisuuden vastaisesti.

489 Itävallan tasavallan mukaan erityiset julkistamisvelvoitteet, jotka koskevat etenkin sijoituksia ydinenergian tuotantoon, johtavat siihen, että ”parhaan” ja ”huonomman” ympäristökestävyyden välille tehdään ero luokitusjärjestelmäasetuksen hengen ja tavoitteen vastaisesti. Kyseisellä asetuksella pyritään varmistamaan avoimuus vahvistamalla yhdenmukaiset unionin laajuiset kriteerit ympäristön kannalta kestäville toiminnoille.

490 Kyseinen tavoite kuitenkin kyseenalaistetaan sillä, että ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnat luokitellaan kestäviksi, koska siitä lähtien, kun komissio ilmoitti aikomuksestaan luokitella kyseiset toiminnot kestäviksi, markkinoilla on esiintynyt pirstaloitumista, jota unionin lainsäätäjä juuri pyrkii välttämään. Itävallan tasavalta toteaa, että sijoittajat mainostavat kohdennetusti ”vihreitä”, ”muita kuin ydinvoimaan liittyviä” rahoitustuotteita, että institutionaaliset sijoittajat ovat jo ilmoittaneet, että ne eivät halua investoida ydinvoimaan liittyviin rahoitustuotteisiin, tai ne ovat ilmaisseet tämänsuuntaisia näkemyksiä, ja että

suurimmassa osassa Euroopan kansallisista kestävän rahoituksen merkinnöistä suljetaan nimenomaisesti pois ydinenergiaan liittyvien toimintojen kelpoisuus sisältyä kyseisten merkintöjen kriteereihin

491 Komissio kiistää kyseiset väitteet Bulgarian tasavallan, Ranskan tasavallan ja Romanian tukemana.

492 On muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleen mukaan on niin, että jotta vältettäisiin markkinoiden pirstoutuminen ja kuluttajien ja sijoittajien etuihin kohdistuvat haitat, jotka johtuvat keskenään erilaisista ympäristön kannalta kestävien taloudellisten toimintojen käsitteistä, kansallisten vaatimusten, joita finanssimarkkinatoimijoiden tai liikkeeseenlaskijoiden on noudatettava voidakseen markkinoida rahoitustuotteita tai yritysjoukkovelkakirjalainoja ympäristön kannalta kestävinä, olisi perustuttava ympäristön kannalta kestäviä taloudellisia toimintoja koskeviin yhdenmukaisiin kriteereihin.

493 Ensinnäkin on todettava, että erityisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa pyritään määrittelemään edellytykset, joiden täyttyessä tiettyjä taloudellisia toimintoja voidaan pitää ympäristön kannalta kestävinä, ja että komissio ei näin ollen tehnyt perusteetonta erottelua taloudellisten toimintojen välillä luokitellessaan tietyt ydinenergiaan liittyvät taloudelliset toiminnot kestäviksi kyseisen säännöksen 2 kohdan nojalla.

494 Toiseksi Itävallan tasavallan väite, jonka mukaan ydinenergiaan liittyvien taloudellisten toimintojen luokittelu siirtymätoimintojen luokkaan on johtanut markkinoilla toimijoiden tuen menettämiseen tai ”muiden kuin ydinvoimaan liittyvien” kestävien rahoitustuotteiden tai investointien pirstaloitumiseen, ei ole omiaan tekemään riidanalaisesta asetuksesta lainvastaista.

495 Unionin säädöksen lainmukaisuus ei voi riippua sen tehokkuusasteesta, talouden toimijoiden väitetystä käytöksestä eikä siitä, miten kyseistä säädöstä sovelletaan käytännössä (ks. vastaavasti tuomio 25.6.1998, British Airways ym. v. komissio, T-371/94 ja T-394/94, EU:T:1998:140, 291 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ja tuomio 29.11.2006, Campoli v. komissio, T-135/05, EU:T:2006:366, 124 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

496 Kyseisistä syistä myös seitsemäs kanneperuste on hylättävä.

Kanneperusteet kymmenennestä kuudenteentoista, jotka koskevat fossiilisen kaasun alaan liittyviä taloudellisia toimintoja

497 Riidanalaisessa asetuksessa määritellään fossiilisen kaasun alan osalta kolme erityyppistä toimintoa:

– sähköntuotanto fossiilisista kaasumaisista polttoaineista (delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteissä I ja II oleva uusi 4.29 jakso, joka on lisätty mainittuihin liitteisiin riidanalaisella asetuksella)

– lämmön tai jäähdytyksen ja sähkön tehokas yhteistuotanto fossiilisista kaasumaisista polttoaineista (delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteissä I ja II oleva uusi 4.30 jakso, joka on lisätty mainittuihin liitteisiin riidanalaisella asetuksella)

– lämmön tai jäähdytyksen tuotanto fossiilisilla kaasumaisilla polttoaineilla tehokkaassa kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmässä (delegoidun asetuksen 2021/2139 liitteissä I ja II

oleva uusi 4.31 jakso, joka on lisätty mainittuihin liitteisiin riidanalaisella asetuksella) (jäljempänä yhdessä fossiiliseen kaasuun liittyvät taloudelliset toiminnot).

498 Riidanalaisen asetuksen liitteessä I vahvistetaan kunkin tällaisen toiminnon osalta tekniset arviointikriteerit, joiden perusteella voidaan määrittää edellytykset, joiden täyttyessä taloudellisen toiminnan katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää, ja määrittää, aiheuttaako taloudellinen toiminta merkittävää haittaa jollekin muulle luokitusjärjestelmäasetuksen 9 artiklassa vahvistetulle ympäristötavoitteelle. Riidanalaisen asetuksen liitteessä II puolestaan vahvistetaan tekniset arviointikriteerit, joiden perusteella voidaan määrittää edellytykset, joiden täyttyessä taloudellisen toiminnan katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista, ja määrittää, aiheuttaako taloudellinen toiminta merkittävää haittaa jollekin muulle luokitusjärjestelmäasetuksen 9 artiklassa vahvistetulle ympäristötavoitteelle.

Kymmenes kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista

499 Itävallan tasavalta väittää Luxemburgin suurherttuakunnan tukemana lähinnä, että riidanalaisella asetuksella rikotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohtaa ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohtaa sekä loukataan ennalta varautumisen periaatetta, koska siinä säädetään fossiiliseen kaasuun liittyvien taloudellisten toimintojen osalta kynnysarvosta 270 g CO_2e/kWh ja 20 vuoden keskimääräisistä kynnysarvosta 550 kg CO_2e/kW.

500 Itävallan tasavalta väittää, että fossiilisen kaasun alaan liittyvät taloudelliset toiminnot eivät merkittävästi edistä ilmastonmuutoksen hillintää ainakaan siltä osin kuin ne ovat sallittuja kynnysarvon 100 g CO_2e/kWh ylittyessä edes kynnysarvojen 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2 e/kW osalta.

501 Komissio kiistää kyseiset väitteet Unkarin, Puolan tasavallan ja Romanian tukemana.

502 Kyseinen kanneperuste jakautuu kahdeksaan osaan, joista ensimmäinen koskee vähähiilisten vaihtoehtojen olemassaoloa, toinen sitä, että hiilineutraaliin talouteen tapahtuvaan siirtymään ei myötävaikuteta 1,5 °C:een tavoitteen mukaisesti, kolmas elinkaariarviointia koskevan vaatimuksen noudattamatta jättämistä, neljäs alan tai toimialan parhaan suorituskyvyn viivästymistä, viides vähähiilisiä vaihtoehtoja koskevaa estettä, kuudes lukkiutumisvaikutusten kiellon rikkomista ja seitsemäs luokitusjärjestelmän 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan rikkomista sekä kahdeksas toissijaisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista, ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista ja ”puutteita analyysissä ja perusteluissa”.

– Kymmenennen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee vähähiilisten ratkaisujen olemassaoloa

503 Itävallan tasavalta väittää, että edellytys, jonka mukaan vähähiilistä ratkaisua ei saa olla olemassa, ei täyty, koska uusiutuvat energialähteet, älykkäät verkot sekä energianvarastointi- ja kulutuksenvähentämistekniikat ovat kaikki saatavilla olevia, fossiiliseen liittyville kaasuun liittyville taloudellisille toiminnoille vaihtoehtoisia vähähiilisiä ratkaisuja.

504 Itävallan tasavalta lisää, että katsomalla, että vähähiilisiä vaihtoehtoja ei ehkä ”vielä ole kaupallisesti saatavilla”, kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan neljännessä ja kuudennessa perustelukappaleessa todetaan, komissio perustaa kyseisen asetuksen luokitusjärjestelmän 10 artiklan 2 kohdan ”laajennukseen”, joka on ristiriidassa kyseisen säännöksen sanamuodon, systematiikan ja tarkoituksen kanssa toisen kanneperusteen tueksi esitetyistä syistä.

505 Itävallan tasavalta väittää lisäksi, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevien 4.29 jakson 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa ja 4.30–4.31 jakson 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa säädetty vaatimus, jonka mukaan korvattavaa sähköä ja/tai lämpöä tai jäähdytystä ei voida tuottaa uusiutuvista energialähteistä, perustuen vertailevaan arviointiin samaan kapasiteettiin kykenevän, kustannustehokkaimman ja teknisesti toteutuskelpoisimman uusiutuvan vaihtoehdon kanssa, johtaa luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalan lainvastaiseen laajentamiseen. Itävallan tasavalta katsoo, että viimeksi mainitussa säännöksessä edellytetään vertailua paitsi ”kustannustehokkaimman” vaihtoehdon myös kaikkien ”taloudellisesti toteuttamiskelpoisten” vaihtoehtojen kanssa ja että kyseisessä säännöksessä suljetaan pois ympäristön kannalta kestäväksi luokitteleminen paitsi silloin, kun ”sama kapasiteetti” voidaan saavuttaa vaihtoehtoisilla lähteillä, mutta myös silloin, kun vaihtoehtoisia lähteitä on olemassa.

506 Komissio kiistää kyseiset väitteet Unkarin, Puolan tasavallan ja Romanian tukemana.

507 Ensinnäkin on muistutettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta ilmenee, että komissio katsoi, että vihreä siirtymä edellyttää kasvihuonekaasupäästöjen merkittävää vähentämistä aloilla, joilla vähähiiliset ratkaisut eivät ole toteuttamiskelpoisia, koska niiden avulla ei voida taata tarvittavia energiantoimituksia.

508 Tätä varten komissio katsoi lähinnä, että fossiiliseen kaasuun liittyville taloudellisille toiminnoille oli tarpeen vahvistaa tekniset arviointikriteerit silloin, kun kyseisten toimintojen aiheuttamat kasvihuonekaasupäästöt alittavat asianmukaisen kynnysarvon, mutta myös silloin, kun kyseiset tuotantotyypit eivät vielä ole kyseisen asianmukaisen kynnysarvon mukaisia.

509 Komissio katsoi myös, että on aiheellista säätää muusta lähestymistavasta kuin kasvihuonekaasupäästöjen suorasta rajoittamisesta. Kyseisessä muussa lähestymistavassa, jonka pitäisi tuottaa samanlaisia tuloksia 20 vuoden aikana, laitokset voivat saavuttaa tällaisia tuloksia rajoittamalla käyttötuntien määrää tai aikaistamalla siirtymistä uusiutuviin tai vähähiilisiin kaasuihin. Toisaalta fossiilisen kaasun käytön teknisillä arviointikriteereillä olisi myös varmistettava, että saatavilla on vankkaa näyttöä, jonka mukaan samaa energiakapasiteettia ei voida tuottaa uusiutuvista lähteistä, ja että kutakin laitosta varten laaditaan alan parhaan suorituskyvyn mukaisesti tehokkaita suunnitelmia siirtyä kokonaan uusiutuviin energialähteisiin tai vähähiilisiin kaasuihin tiettyyn ajankohtaan mennessä.

510 Toiseksi, kuten edellä 164–169 kohdasta ilmenee, luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytys, jonka mukaan teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vähähiilisiä vaihtoehtoja ei ole olemassa, edellyttää toimitusvarmuuteen liittyvien näkökohtien huomioon ottamista.

511 Kolmanneksi tästä seuraa, että on hylättävä väite, jonka mukaan luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa suljetaan pois luokittelu ympäristön kannalta kestäväksi paitsi silloin, kun ”sama kapasiteetti” voidaan saavuttaa vaihtoehtoisilla lähteillä, mutta myös heti, kun vaihtoehtoisia lähteitä on olemassa.

512 Itse asiassa, kuten edellä 164–169 kohdasta käy ilmi, luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytys, jonka mukaan ei ole olemassa teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista vähähiilistä vaihtoehtoa, merkitsee, että toimitusvarmuuteen liittyvät näkökohdat on otettava huomioon. Itävallan tasavallan omaksumassa tulkinnassa ei kuitenkaan oteta huomioon toimitusvarmuutta koskevaa vaatimusta.

513 Neljänneksi, toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.29 jakson 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa ja 4.30–4.31 jakson 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa säädetty vaatimus, jonka mukaan korvattavaa energiaa ei voida tuottaa uusiutuvista energialähteistä, perustuen vertailevaan arviointiin samaan kapasiteettiin kykenevän, kustannustehokkaimman ja teknisesti toteutuskelpoisimman uusiutuvan vaihtoehdon kanssa, ei ole lainvastainen, koska se johtaisi luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalan laajentamiseen siten, että siihen voidaan sisällyttää toimitusvarmuutta koskeva vaatimus.

514 Ensin mainitulla vaatimuksella pyritään nimittäin myös varmistamaan toimitusvarmuutta koskevan vaatimuksen noudattaminen edellä 164–169 kohdasta ilmenevän tulkinnan mukaisesti ja varmistamaan samalla, että on olemassa seikkoja, jotka osoittavat selvästi, ettei samaa kapasiteettia voida tuottaa uusiutuvista lähteistä edellä 509 kohdassa kuvatun komission lähestymistavan mukaisesti. Kyseisellä vaatimuksella ei siis laajenneta luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalaa.

515 Viidenneksi on todettava, että komission mallien mukaan, jotka perustuvat 17.9.2020 annettuun komission tiedonantoon COM(2020)562 final, jonka otsikkona on ”EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi” liitettyyn vaikutustenarviointiin, kaasuvoimaloita tarvitaan siirtymä- ja varakapasiteettina nykyisissä teknologia- ja markkinaolosuhteissa, sillä EU tarvitsee 23–31 gigawattia (GW) uutta kaasukapasiteettia vuosina 2020–2030.

516 Foorumin väitteisiin perustuvilla Itävallan tasavallan väitteillä ei kuitenkaan voida osoittaa, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että vähähiilisiä vaihtoehtoja ei ehkä ole vielä kaupallisesti saatavilla ja että niillä ei voida taata toimitusvarmuutta.

517 Pelkkä väite, jonka mukaan uusiutuviin energialähteisiin perustuvia toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja on olemassa, ei nimittäin riitä viemään uskottavuutta komission arvioinnilta.

518 Itävallan tasavallan väitteillä ei siis voida osoittaa, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytys, jonka mukaan vähähiilistä vaihtoehtoa ei saa olla olemassa, ei täyty.

519 Kyseisistä syistä kymmenennen kanneperusteen ensimmäinen osa ei ole perusteltu.

– Kymmenennen kanneperusteen toinen osa, joka koskee 1,5 °C:n tavoitteen mukaiseen hiilineutraaliin talouteen tapahtuvaan siirtymään myötävaikuttamatta jättämistä

520 Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I käytetyt kynnysarvot 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW eivät ole Pariisin sopimuksessa asetetun 1,5 °C:n tavoitteen ja EU:n vastaavien vuosien 2030 ja 2050 alatavoitteiden mukaisia ja että muiden teknisten arviointikriteerien perusteella ei voida edistää ilmastonmuutoksen hillintää.

521 Komissio kiistää kyseiset väitteet Romanian ja Puolan tasavallan tukemana.

522 On muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että kyseessä olevalla taloudellisella toiminnalla edistetään muun muassa siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen noudattaen kehityspolkua lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 °C:een esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin verrattuna, myös lopettamalla asteittain kasvihuonekaasupäästöt, erityisesti päästöt kiinteistä fossiilisista polttoaineista.

523 Luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleesta ilmenee myös, että kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvilla toiminnoilla on edistettävä uskottavasti siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen noudattaen kehityspolkua lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 °C:een esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin verrattuna, myös lopettamalla asteittain kasvihuonekaasupäästöt.

524 Luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että komissio varmistaa, että kyseisen säännöksen soveltamisalaan kuuluva taloudellinen toiminta edistää siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen ja että sen tavoitteena on rajoittaa lämpötila 1,5 °C:een esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin verrattuna, myös lopettamalla asteittain kasvihuonekaasupäästöt.

525 Luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdasta seuraa, että komission arvioinneilta viedään uskottavuus ja että niihin liittyy ilmeinen arviointivirhe, jos Itävallan tasavalta osoittaa, että toisin kuin komissio on katsonut riidanalaisessa asetuksessa, tekniset arviointikriteerit eivät sovellu kasvihuonekaasupäästöjen asteittaiseen lopettamiseen tai vähentämiseen.

526 Siltä osin kuin on kyse sähköntuotannosta fossiilisilla kaasumaisilla polttoaineilla (riidanalaisen asetuksen liitteessä I oleva 4.29 jakso), riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.29 jakson 1 kohdan b alakohdassa säädetään ilmastonmuutoksen hillinnän merkittävää edistämistä koskevana teknisenä arviointikriteerinä seuraavaa:

”Laitokset, joiden rakennuslupa on myönnetty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030, täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

i) toiminnan suorat kasvihuonekaasupäästöt ovat alle 270 g CO_2e/kWh energiatuotosta, tai toiminnan vuotuisten suorien kasvihuonekaasupäästöjen keskiarvo on enintään 550 kg CO_2 e/kW laitoksen kapasiteetin osalta 20 vuoden aikana;

ii) korvattavaa sähköä ei voida tuottaa uusiutuvista energialähteistä, perustuen vertailevaan arviointiin samaan kapasiteettiin kykenevän, kustannustehokkaimman ja teknisesti toteutuskelpoisimman uusiutuvan vaihtoehdon kanssa; vertailevan arvioinnin tulokset julkaistaan ja niistä järjestetään sidosryhmien kuuleminen;

iii) toiminta korvaa olemassa olevan suuripäästöisen sähköntuotannon, jossa käytetään kiinteitä tai nestemäisiä fossiilisia polttoaineita;

iv) uusi tuotantokapasiteetti on enintään 15 prosenttia suurempi kuin korvatun laitoksen kapasiteetti;

v) laitos on suunniteltu ja rakennettu käyttämään uusiutuvia ja/tai vähähiilisiä kaasumaisia polttoaineita, siirtyminen uusiutuvien ja/tai vähähiilisten kaasumaisten polttoaineiden täysimääräiseen käyttöön tapahtuu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2035, ja yrityksen hallintoelin on antanut sitoumuksen ja hyväksynyt todennettavissa olevan suunnitelman;

vi) korvaaminen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 55 prosenttia uuden tuotantokapasiteetin toiminta-aikana;

vii) jos toiminta tapahtuu sellaisen jäsenvaltion alueella, jossa käytetään hiiltä energiantuotantoon, jäsenvaltio on sitoutunut luopumaan asteittain hiileen perustuvasta energiantuotannosta – –”

527 Tuotetun energian kynnysarvoa 270 g CO_2e/kWh käytetään myös teknisissä arviointikriteereissä, jotka koskevat lämmön tai jäähdytyksen ja sähkön tehokasta yhteistuotantoa fossiilisista kaasumaisista polttoaineista (riidanalaisen asetuksen liitteessä I oleva 4.30 jakso) ja lämmön tai jäähdytyksen tuotantoa fossiilisilla kaasumaisilla polttoaineilla tehokkaassa kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmässä (riidanalaisen asetuksen liitteessä I oleva 4.31 jakso).

528 Itävallan tasavalta toteaa ensinnäkin, että TEG katsoo, että kynnysarvo 100 g CO_2e/kWh tukee tieteellisesti ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisen edistämistä koskevan edellytyksen noudattamista ja että kynnysarvoa olisi alennettava joka viides vuosi, ja muistuttaa samalla, että TEG on myös todennut, että kyseistä kynnysarvoa ei voida noudattaa perinteisissä kaasuvoimalaitoksissa vaan ainoastaan hiilidioksidin talteenotto- ja sitomisteknologiaa käyttävissä laitoksissa. Itävallan tasavalta korostaa myös, että foorumi katsoi, että kynnysarvot 270 g CO_2 e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW eivät ole unionin ilmastotavoitteiden ja Pariisin sopimuksen mukaisia ja että komissio piti kynnysarvoa 100 g CO_2e/kWh sitovana etenkin sellaisten muiden toimintojen kohdalla, joita pidetään ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistävinä delegoidussa asetuksessa 2021/2139.

529 Ensinnäkin on todettava, että TEG:n lopullisessa kertomuksessa todettiin kynnysarvosta 100 g CO_2e/kWh seuraavaa:

”Sähköntuotannolle, lämmöntuotannolle sekä lämmön ja sähkön yhteistuotannolle ehdotetaan yleiseksi ja teknologianeutraaliksi päästömäärän kynnysarvoksi 100 g CO_2[e]/kWh. Kynnysarvoa alennetaan viiden vuoden välein nollanettopäästöjen saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevien poliittisten tavoitteiden mukaisesti. – –

Päästömäärän kynnysarvon valintamenetelmä

[Unionin] sähköalan vuotuisessa kehityskulussa on saavutettava nollanettopäästöt vuoteen 2050 mennessä Pariisin sopimuksen – – ja muiden ilmasto- ja energiapoliittisten sitoumusten mukaisesti.

Kynnysarvon 100 g CO_2e/kWh laskenta perustuu sähköalan sallittuja tulevia päästöjä koskeviin poliittisiin tavoitteisiin jaettuna sähkön kysynnän odotetulla kehityksellä.

Kaikkien uusien sähköntuotantoon tehtävien investointien osalta vahvistetaan yksi kynnysarvo, kunnes se tarkistetaan myöhemmin. Sitä sovelletaan myös lämmön tai jäähdytyksen tuotantoon sekä lämmön ja sähkön yhteistuotantoon.

Jotta tietty investointi tai toiminta sopii yhteen kyseisen kehityskulun kanssa, sen fyysisen elinkaaren tai 40 vuoden (sen mukaan, kumpi on lyhyempi) keskimääräisten päästöjen on oltava alle kynnysarvon.

– –

Kynnysarvo määritettiin seuraavasti:

– Sähköalan päästöjä ja sähkön kysyntää koskevat aiemmat tiedot ovat unionin 28 jäsenvaltion osalta peräisin Eurostatilta.

– Tulevat päästöt ovat [unionin] [päästöoikeuksien kauppajärjestelmää] koskevien poliittisten sitoumusten mukaisia (-43 % vuoteen 2030 mennessä), minkä jälkeen ne vähenevät lineaarisesti nollaan vuoteen 2050 mennessä. Sähkön tulevan kysynnän (nettotuotanto) odotetaan kasvavan unionin PRIMES 2016 -viiteskenaarion mukaisesti.

– Jakamalla ennustetut sähköalan päästöt ennustetulla sähkönkysynnällä saadaan ennustetut vuotuiset arvot, jotka ovat johdonmukaisia [unionin] sähköalan päästökertoimia koskevien politiikkojen kanssa.

– Tietyn sähköntuottajan katsotaan täyttävän kyseiset poliittiset tavoitteet, jos sen päästöt alittavat kyseisten vuotuisten päästökerrointen keskiarvon sen elinkaaren aikana.

– Jotta voidaan määrittää yksi ainoa teknologianeutraali kynnysarvo, joka kattaa kaikki teknologiat, menetelmässä on otettava huomioon keskimääräiset vuotuiset päästökertoimet 40 vuoden ajanjaksolla käyttöönotosta lähtien.”

530 Kynnysarvo 100 g CO_2e/kWh saavutettiin jakamalla sähköalan ennustetut päästöt (ottaen huomioon nollanettopäästötavoite vuoteen 2050 mennessä) ennustetulla sähkönkysynnällä.

531 Kynnysarvo 100 g CO_2e/kWh edustaa TEG:n mukaan päästöjen keskiarvoa, johon sähköntuotannossa olisi pyrittävä vuosina 2020–2050, jotta unioni voi saavuttaa nollanettopäästötavoitteen vuoteen 2050 mennessä.

532 Kyseinen kynnysarvo perustuu arvioitujen kokonaispäästöjen, joita ei saa ylittää vuoteen 2050 mennessä ja joilla pyritään kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseen tai lopettamiseen, ja vuoteen 2050 mennessä arvioidun sähkönkysynnän arvon väliseen suhteeseen.

533 Toisin sanoen kynnysarvolla 100 g CO_2e/kWh määritetään hiilidioksidiekvivalentteina kilowattituntia kohti hypoteettinen tuotettujen hiilidioksidipäästöjen arvo, jota ei saa ylittää, jotta kasvihuonekaasupäästöjä voitaisiin rajoittaa tai ne voitaisiin lopettaa, yhdenmukaisesti sen tavoitteen kanssa, että lämpötilan nousua rajoitetaan 1,5 °C:een esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin verrattuna vuoteen 2050 mennessä.

534 Toiseksi on kuitenkin todettava, että TEG:n vahvistama kynnys ei sellaisenaan ole riidanalaisessa asetuksessa vahvistettujen teknisten arviointikriteerien laillisuuden arvioinnissa käytettävä peruste, koska komissio voi ottaa huomioon useita seikkoja.

535 Tältä osin on todettava, että kuten komissio on vastineessaan huomauttanut ilman, että sitä olisi kiistetty, kynnysarvoa 100 g CO_2e/kWh ei tällä hetkellä voida toteuttaa kaasuvoimaloissa, joissa ei ole hiilidioksidin talteenottojärjestelmää. Komission lähestymistavassa lähinnä sovelletaan kyseisiin laitoksiin kynnysarvoa 270 g CO_2e/kWh siten, että ne kuuluvat riidanalaisen asetuksen soveltamisalaan ja että niihin sovelletaan muita teknisiä arviointikriteerejä. On todettava, että tällainen lähestymistapa vastaa jo edellä 377 kohdassa mainittua luokitusjärjestelmäasetuksen tavoitetta välttää toimien toteuttamatta jättäminen tai viivästyminen.

536 Näin ollen Itävallan tasavallan väitteet, jotka perustuvat siihen, että kynnysarvoa 100 g CO_2e/kWh ei ole noudatettu, eivät yksinään riitä osoittamaan, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että teknisillä arviointikriteereillä voidaan edistää kasvihuonekaasujen vähentämistä tai lopettamista ja siten siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen noudattaen kehityspolkua lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 °C:een.

537 Kolmanneksi Itävallan tasavallan väitteillä ei myöskään voida osoittaa, että tekniset arviointikriteerit eivät sovellu edistämään eurooppalaisen ilmastolain 4 artiklan 1 kohdassa säädettyä vuoden 2030 välitavoitetta, jonka mukaan kasvihuonekaasujen nettopäästöjä (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähennetään unionissa vähintään 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä.

538 On nimittäin todettava, että Itävallan tasavalta kiistää väitteillään lähinnä sen, että kyseiset kriteerit ovat riittävän vaativia tai kunnianhimoisia, mutta se ei kyseenalaista niiden kykyä poistaa tai vähentää asteittain kasvihuonekaasupäästöjä. Edellä 523–525 kohdassa jo selitetyistä syistä kyseisellä väitteellä ei näin ollen voida osoittaa, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen pannessaan täytäntöön luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohtaa. Lisäksi ja edellä 378 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä on muistutettava, että komission päätös suosia mahdollisesti lievempiä kriteerejä voi liittyä tavoitteeseen välttää toimien toteuttamatta jättäminen tai viivästyminen mahdollistamalla riidanalaisen asetuksen ja kaikkien siihen sisältyvien kriteerien laajempi soveltamisala.

539 Näin on etenkin, koska kyseessä olevilla toiminnoilla on myös korvattava olemassa oleva suuripäästöinen sähköntuotanto, jossa käytetään kiinteitä tai nestemäisiä fossiilisia polttoaineita, ja vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 55 prosenttia uuden tuotantokapasiteetin toiminta-aikana, ja koska jäsenvaltion on sitouduttava luopumaan asteittain hiileen perustuvasta energiantuotannosta (riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.29 jakson 1 kohdan b, ii, vi ja vii alakohta ja riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.30 ja 4.31 jakson 1 kohdan b, iv, vii ja ix alakohta).

540 Itävallan tasavallan väitteessä ei myöskään oteta huomioon sitä, että fossiiliseen kaasuun liittyvien taloudellisten toimintojen osalta noudatetaan asteittaista lähestymistapaa, jonka tarkoituksena on vähentää fossiiliseen kaasuun liittyvää energiantuotantoa vaiheittain samalla, kun varmistetaan toimitusvarmuus, kuten ilmenee etenkin riidanalaisen asetuksen johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta. Kuten komissio väittää, laitokset voivat siten joko rajoittaa käyttötuntien määrän vakaalle tasolle tai siirtyä nopeasti uusiutuvien ja/tai vähähiilisten polttoaineiden täysimääräiseen käyttöön sen jälkeen, kun hiilibudjetti on käytetty loppuun. Jos ne näin ollen käyttävät suuremman osan hiilibudjetistaan ensimmäisinä vuosina, niiden on

kompensoitava seuraavina vuosina vähentämällä käyttötuntien määrää tai aikaistamalla siirtymistä uusiutuviin tai vähähiilisiin kaasuihin. Kyseinen lähestymistapa vastaa unionin lainsäätäjän tarkoitusta olla sisällyttämättä luokitusjärjestelmään ainoastaan sellaisia taloudellisia toimintoja, joilla varmistetaan, että ilmastonmuutoksen hillintää koskevaa tavoitetta edistetään mahdollisimman merkittävästi ja jotka joko eivät aiheuta muille ympäristötavoitteille haittaa tai joiden muille ympäristötavoitteille aiheuttama haitta on mahdollisimman vähäistä.

541 Toiseksi Itävallan tasavalta väittää ensinnäkin, että myöskään teknisillä arviointikriteereillä ei taata kyseisten tavoitteiden saavuttamista. Erityisesti ehto, jonka mukaan uusiutuvien ja/tai vähähiilisten kaasumaisten polttoaineiden täysimääräiseen käyttöön on siirryttävä 31.12.2035 mennessä, ei voi edistää vuoden 2030 välitavoitteen, joka on eurooppalaisen ilmastolain 4 artiklan 1 kohdan nojalla sitova, saavuttamista.

542 Itävallan tasavalta väittää, että vaadittava polttoaineen vaihtaminen ei riitä takaamaan unionin ilmastotavoitteiden noudattamisen riittävää edistämistä, sillä niissä edellytetään, että energia-ala muuttuu lähes ilmastoneutraaliksi jo vuoteen 2040 mennessä (ja joka tapauksessa vuoteen 2050 mennessä), eikä siitä näin ollen enää aiheudu merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä.

543 Itävallan tasavallan esittämän kyseisen väitteen mukaan polttoaineen vaihtamiseen liittyvä tekninen arviointikriteeri ei riitä takaamaan unionin ilmastotavoitteiden noudattamisen riittävää edistämistä.

544 On kuitenkin todettava, ettei Itävallan tasavalta osoita eikä edes väitä, ettei vaadittava polttoaineen vaihtaminen sovellu kasvihuonekaasupäästöjen asteittaiseen lopettamiseen tai vähentämiseen. Edellä 538 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä tällainen väite ei näin ollen voi menestyä.

545 Toiseksi Itävallan tasavalta väittää, että teknisten arviointikriteerien avulla on mahdollista tarkastella merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttavia laitoksia pitkään vuoden 2040 (ja jopa vuoden 2050) jälkeenkin. Se nimittäin korostaa, että teknisten arviointikriteerien mukaan uusia laitoksia voidaan pitää ympäristön kannalta kestävinä, jos ne on hyväksytty ennen 31.12.2030 ja jos muut riidanalaisen asetuksen edellytykset täyttyvät. Itävallan tasavallan mukaan kyseisten laitosten keskimääräinen käyttöikä on 25–30 vuotta. Teknisissä arviointikriteereissä ei kuitenkaan edes 1.1.2036 lähtien säädetä nimenomaan uusiutuvien polttoaineiden yksinomaisesta käytöstä vaan ainoastaan vähähiilisten polttoaineiden käytöstä, jolla ei ole mitään yhteyttä kynnysarvoon 270 g CO_2e/kWh, eikä niissä myöskään säädetä mistään erityisestä vähennyksestä kyseiseen kynnysarvoon tai mihinkään muuhun kynnysarvoon nähden.

546 Itävallan tasavallan mukaan on niin, että vaikka katsottaisiin, että vähähiilisten polttoaineiden käyttöä koskeva velvoite edellyttää 70 prosentin vähennystä verrattuna fossiilisten polttoaineiden viitearvoon uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä 11.12.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 (EUVL 2018, L 328, s. 82) mukaisesti, tästä seuraisi, että sallittu päästötaso alenisi vain hieman alle 200 grammaan CO_2 e/kWh. Itävallan tasavalta päättelee tästä, että vielä vuoden 2035 jälkeen, ja kun otetaan huomioon laitosten käyttöikä, kasvihuonekaasupäästöt olisivat edelleen sallittuja pitkään vuosien 2040 ja 2050 jälkeenkin tasolla, joka ylittää huomattavasti kynnysarvon 100 g CO_2e/kWh, jota on noudatettava ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi.

547 On kuitenkin todettava, ettei Itävallan tasavalta osoita eikä edes väitä, ettei vähähiilisten polttoaineiden käyttöä koskeva velvollisuus sovellu kasvihuonekaasupäästöjen asteittaiseen lopettamiseen tai vähentämiseen. Edellä 538 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä tällainen väite ei näin ollen voi menestyä.

548 Kolmanneksi Itävallan tasavalta väittää, että 4.29 jakson 1 kohdan b alakohdan vi alakohdassa ja 4.30 ja 4.31 jakson 1 kohdan b alakohdan vii alakohdassa oleva viittaus 55 prosentin säästötavoitteeseen viittaa virheellisesti sen eurooppalaisen ilmastolain 4 artiklassa asetetun vaatimuksen täytäntöönpanoon, jonka mukaan kasvihuonekaasujen nettopäästöjä on vähennettävä Euroopassa 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä, vaikka energia-alan osuus kyseisistä päästöistä on 75 prosenttia, joten on ilmeistä, että on saatava aikaan enemmän säästöjä.

549 On kuitenkin todettava, ettei Itävallan tasavalta osoita eikä edes väitä, että tekniset arviointikriteerit, joiden mukaan olemassa olevan laitoksen korvaaminen johtaa kasvihuonekaasupäästöjen vähenemiseen vähintään 55 prosentilla uuden tuotantokapasiteetin toiminta-aikana tai vähintään 55 prosentilla kasvihuonekaasujen määrästä tuotettua energiakilowattituntia kohti, eivät sovellu kasvihuonekaasupäästöjen asteittaiseen lopettamiseen tai vähentämiseen. Edellä 538 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä tällainen väite ei näin ollen voi menestyä.

550 Neljänneksi Itävallan tasavalta katsoo, että 4.29 jakson 1 kohdan b alakohdan vi alakohdassa ja 4.30 ja 4.31 jakson 1 kohdan b alakohdan vii alakohdassa esitetyt edellytykset olemassa olevan laitoksen korvaamiseksi perustamalla uusi laitos ovat riittämättömiä. Kyseisellä taloudellisella toiminnalla on nimittäin korvattava sähköntuotantotoiminnot, joita nykyisin harjoitetaan hiili- tai ruskohiilivoimalaitoksissa, ja 4.29 jaksossa tarkoitettujen laitosten kapasiteettia voidaan jopa lisätä 15 prosentilla mainitun jakson 1 kohdan b alakohdan iv alakohdan mukaisesti. Lisäksi 4.30 ja 4.31 jakson 1 kohdan b alakohdan v alakohdassa esitetyt edellytykset vastaavat 4.29 jakson 1 kohdan b alakohdan iv alakohdassa asetettua edellytystä lukuun ottamatta sitä, että kapasiteetin lisääminen ei ole mahdollista kyseisten toimintojen osalta, eikä kapasiteetin vähentämistä vaadita aiemmin vallinneeseen tilanteeseen verrattuna.

551 Itävallan tasavallan kyseisen väitteen mukaan riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.29 jakson 1 kohdan b alakohdan vi alakohdassa ja 4.30 ja 43.1 jakson 1 kohdan b alakohdan vii alakohdassa esitetyt edellytykset olemassa olevan laitoksen korvaamiseksi uudella laitoksella ovat riittämättömiä.

552 Itävallan tasavalta ei kuitenkaan osoita eikä edes väitä, että olemassa olevan laitoksen korvaamisedellytykset eivät yhdessä muiden teknisten arviointikriteerien kanssa sovellu kasvihuonekaasupäästöjen asteittaiseen lopettamiseen tai vähentämiseen. Edellä 538 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä tällainen väite ei näin ollen voi menestyä.

553 Viidenneksi Itävallan tasavalta katsoo, että 4.29 jakson 1 kohdan b alakohdan vii alakohdassa ja 4.30 ja 4.31 jakson 1 kohdan b alakohdan ix alakohdassa esitetyt edellytykset sitovat yksinomaan jäsenvaltioita, jotka käyttävät energiantuotantoon hiiltä, mutta kyseessä ei ole olennainen edellytys, koska kyseisestä tuotannosta irtautumiselle ei ole asetettu määräaikaa ja koska ilmoitettu irtautumispäivä voi näin olla useiden vuosikymmenten päässä.

554 Tältä osin on todettava, että Itävallan tasavalta ei osoita, että tekniset arviointikriteerit, jotka velvoittavat tietyn jäsenvaltion luopumaan asteittain hiileen perustuvasta energiantuotannosta, eivät sovellu kasvihuonekaasupäästöjen asteittaiseen lopettamiseen tai vähentämiseen. Edellä 538 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä tällainen väite ei näin ollen voi menestyä.

555 Kolmanneksi Itävallan tasavalta huomauttaa ensinnäkin, että uusi tuotantokapasiteetti voi ylittää korvatun laitoksen kapasiteetin 15 prosentilla, joten fossiilisten polttoaineiden kapasiteettia voidaan jopa lisätä kyseessä olevaan aikaisempaan fossiiliseen kapasiteettiin verrattuna ilman, että se muuttaa millään tavoin sijoituksen kestävyyttä.

556 Itävallan tasavalta ei kuitenkaan osoita, että uuden tuotantokapasiteetin rajoittaminen siten, että se ylittää 15 prosentilla korvatun laitoksen kapasiteetin, ei yhdessä muiden teknisten arviointikriteerien kanssa sovellu kasvihuonekaasupäästöjen asteittaiseen lopettamiseen tai vähentämiseen. Edellä 538 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä tällainen väite ei näin ollen voi menestyä.

557 Toiseksi Itävallan tasavalta katsoo, että jonkinasteinen kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen ei nykytilanteeseen verrattuna riitä siihen, että tilapäinen toiminta täyttää edellytyksen, jonka mukaan ”kehityskulussa” on pyrittävä unionin ilmastotavoitteiden saavuttamiseen. Itävallan tasavalta päättelee tästä, että riidanalaisen asetuksen teknisiä arviointikriteerejä koskevilla lisäsäännöksillä, joilla voidaan edistää sellaisten uusien sähkövoimalaitosten luomista, jotka vähentävät päästöjä verrattuna sähkövoimalaitoksiin, jotka niillä korvataan, ei ole merkitystä luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan kannalta.

558 Kyseisellä väitteellä ei kuitenkaan voida osoittaa, että fossiiliseen kaasuun liittyviä toimintoja koskevat tekniset arviointikriteerit eivät ole omiaan lopettamaan tai vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä asteittain. Edellä 538 kohdassa esitettyjä syitä vastaavista syistä tällainen väite ei näin ollen voi menestyä.

559 Kuten edellä 538, 544, 547, 549, 552, 554, 556 ja 558 kohdasta ilmenee, Itävallan tasavallan väitteillä ei näin ollen voida osoittaa, että tekniset arviointikriteerit eivät erikseen tai yhdessä tarkasteltuina sovellu kasvihuonekaasupäästöjen asteittaiseen lopettamiseen.

560 Joka tapauksessa on todettava, että Itävallan tasavallan esittämät ennusteet eivät yksinään voi viedä uskottavuutta riidanalaisen asetuksen perustana olevilta ennusteilta.

561 Kolmanneksi Itävallan tasavalta väittää, että riidanalaisen asetuksen liitteessä 1 olevien 4.30 ja 4.31 jakson 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa esitetyissä edellytyksissä ainoastaan toistetaan määritelmä, joka annetaan energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25.10.2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/27/EU (EUVL 2012, L 315, s. 1) erittäin tehokkaalle lämmön ja sähkön yhteistuotannolle tai tehokkaalle kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen yhteistuotannolle.

562 Tällainen väitetty teknisten arviointikriteerien ja kyseisen direktiivin vastaavuus ei kuitenkaan osoita, että kyseiset kriteerit ovat lainvastaisia. Kuten edellä 263–265 kohdasta ilmenee, komissio saattoi lisäksi perustellusti tukeutua mihin tahansa unionin oikeuden mukaisesti vahvistettuun vähimmäisvaatimukseen.

563 Neljänneksi Itävallan tasavalta väittää, että kynnysarvot, jotka ylittävät ylärajan 100 g CO_2e/kWh, eivät perustu luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön, koska TEG:n tutkimus ei koske niitä ja koska ne ovat ristiriidassa tutkimuksen kanssa.

564 Kuten komissio toteaa 30.9.2024 määrättyihin prosessinjohtotoimiin antamissaan vastauksissa, kynnysarvo 270 g CO_2e/kWh saa tukea TEG:n lopullisen kertomuksen teknisestä liitteestä, jossa suositeltiin arvoa, joka on lähellä kyseistä kynnysarvoa, eli arvoa 262 g CO_2e/kWh ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin osalta.

565 Lisäksi, kuten sen 30.9.2024 määrättyihin prosessinjohtotoimiin antamista vastauksista käy ilmi, komissio laski kynnysarvon 270 g CO_2e/kWh perusteella kynnysarvoksi 550 kg CO_2e/kW. Se käytti nimittäin mallina kaasuvoimalaa, jonka suorat päästöt olivat 270 g CO_2e/kWh ja jota käytettiin 25 prosenttia vuotuisista käyttötunneista eli 2 190 tuntia vuodessa, joten tällaisen oletuksen mukaan vuotuiset kokonaispäästöt vastaavat arvoa 270 g CO_2e/kWh kerrottuna 2 190 tunnilla, tai jopa arvoa 591,3 kg CO_2e/kW. Komissio on tiukentanut kyseistä arvoa pyöristämällä sen arvoon 550 kg CO_2e/kW.

566 Näin ollen komissiota ei voida moittia siitä, että se ei ole tukeutunut käytettävissä oleviin tieteellisiin arviointeihin, joten kyseinen väite on hylättävä.

567 Edellä esitetyn perusteella Itävallan tasavalta ei ole osoittanut, että riidanalaisessa asetuksessa on ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin komissio katsoi, että kynnysarvot 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW, joita käytetään riidanalaisen asetuksen liitteessä I, ovat yhteensopivia Pariisin sopimuksessa asetetun 1,5 °C:n tavoitteen ja vuosien 2030 ja 2050 vastaavien unionin alatavoitteiden kanssa ja että muiden teknisten arviointikriteerien perusteella on mahdollista edistää ilmastonmuutoksen hillintää.

568 Kymmenennen kanneperusteen toinen osa ei siis ole perusteltu.

– *Kymmenennen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee elinkaariarviointia koskevan vaatimuksen rikkomista*

569 Itävallan tasavallan mukaan elinkaariarviointia voidaan soveltaa sekä ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin (luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 2 kohta) nojalla että kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan, luettuna yhdessä sen 10 artiklan 3 kohdan kanssa, mukaista siirtymätoiminnaksi luokittelua varten, joten kasvihuonekaasujen elinkaariarviointi olisi pitänyt ottaa huomioon.

570 Itävallan tasavalta väittää, että kummassakaan kynnysarvossa ei oteta huomioon elinkaariarviointia koskevaa vaatimusta, koska ne liittyvät nimenomaisesti ainoastaan ”toiminnasta aiheutuviin suoriin kasvihuonekaasupäästöihin” eivätkä kynnysarvon 100 g CO_2 e/kWh tavoin ”kasvihuonekaasupäästöihin koko elinkaaren ajalta”. Itävallan tasavalta lisää, että jättämällä metaanipäästöt pois komissio on ristiriidassa oman metaanipäästöjen vähentämisstrategiansa kanssa.

571 Itävallan tasavalta päättelee tästä, että parametrit, jotka ovat ristiriidassa vaadittavan elinkaariarvioinnin kanssa, asetetaan kynnysarvoiksi ja että merkittävät ja erityisen haitalliset metaanipäästöt jätetään samaan aikaan huomiotta, vaikka niitä syntyy koko toimitusketjussa, etenkin fossiilisen kaasun tuotannon ja jakelun aikana ennen polttamista.

572 Itävallan tasavallan mukaan riidanalaisessa asetuksessa ei myöskään oteta huomioon elinkaariarviointia koskevaa vaatimusta, koska teknisillä arviointikriteereillä ei taata, että uusiutuvien tai vähähiilisten polttoaineiden, joiden käyttöä vaaditaan 31.12.2035 mennessä, tuotanto on sinänsä hiilivaikutukseltaan vähäistä. Teknisissä arviointikriteereissä ei suljeta pois ”vihreän” vedyn polttamisen korvaamista sellaisen ”harmaan” vedyn polttamisella, jonka tuotannosta aiheutuu merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä.

573 Komissio kiistää kyseiset väitteet Puolan tasavallan tukemana.

574 Tältä osin on muistutettava, että sekä luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 2 kohdassa että kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetään, että teknisissä arviointikriteereissä on otettava huomioon elinkaari, mukaan lukien näyttö olemassa olevista elinkaariarvioinneista, ottamalla huomioon sekä kyseisen taloudellisen toiminnan ympäristövaikutukset että kyseisen taloudellisen toiminnan tarjoamien tuotteiden ja palvelujen ympäristövaikutukset tarkastelemalla erityisesti kyseisten tuotteiden ja palvelujen tuotantoa, käyttöä ja käyttöiän loppua.

575 Kuten edellä 428–434 kohdasta ilmenee, vaatimus toiminnan elinkaaren huomioon ottamisesta ei kuitenkaan välttämättä ulotu toimintoihin, jotka edeltävät tai seuraavat kyseistä taloudellista toimintaa.

576 Näin ollen velvollisuus ottaa huomioon kyseisten fossiiliseen kaasuun liittyvien taloudellisten toimintojen tarjoamien tuotteiden ja palvelujen tuotanto, käyttö ja käyttöiän loppu ei merkitse sitä, että otetaan huomioon fossiilisen kaasun tuotanto ja jakelu ennen polttamista, koska kyseiset toiminnot eivät sellaisinaan kuulu sähköntuotantoon.

577 Kuten edellä 4 kohdassa on todettu, luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksena on lisäksi luoda ympäristön kannalta kestävinä pidettyjen taloudellisten toimintojen yhtenäinen luokitusjärjestelmä. Tämä luokitus tai taksonomia koskee siis tiettyjä taloudellisia toimintoja. Näin ollen sillä, että komissio vahvistaa tekniset arviointikriteerit sen määrittämiseksi, voidaanko toiminnan katsoa edistävän merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää ja aiheuttaako se merkittävää haittaa ympäristötavoitteille, tarkoitetaan tapauskohtaisesti konkreettista taloudellista toimintaa.

578 Näin ollen Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ottaessaan huomioon toiminnasta aiheutuvat suorat kasvihuonekaasupäästöt eikä kasvihuonekaasupäästöjä koko elinkaaren ajalta.

579 Kymmenennen kanneperusteen kolmas osa ei siis ole perusteltu.

– Kymmenennen kanneperusteen neljäs osa, joka koskee lähinnä alan tai toimialan parasta suorituskykyä koskevan velvollisuuden noudattamatta jättämistä kynnysarvoilla 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW

580 Itävallan tasavalta väittää, että kynnysarvot 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW ovat luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan vastaisia, koska ne eivät vastaa alan tai toimialan parasta suorituskykyä.

581 Itävallan tasavallan mukaan luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on rikottu yksinomaan siksi, että fossiilisen kaasun teknisissä arviointikriteereissä vahvistetaan kolme erilaista keskimääräistä kynnysarvoa, kynnysarvot 100 g ja 270 g CO_2e/kWh sekä 20 vuoden keskimääräinen kynnysarvo 550 kg CO_2e/kW. Se korosti, että 270 g:n kynnysarvo vastaa 100 g:n kynnysarvoa alhaisempaa suorituskykyä ja 550 kg:n kynnysarvo vielä kahta muuta kynnysarvoa alhaisempaa suorituskykyä.

582 Itävallan tasavalta väittää lisäksi, että vahvistetut kynnysarvot ylittävät selvästi uusiutuvien energialähteiden ja muiden energialähteiden, erityisesti tuuli- ja vesivoiman, osalta saavutetut kynnysarvot, sillä niiden koko elinkaarensa aikana tuottamien kasvihuonekaasupäästöjen kynnysarvot ovat alle 30 g CO_2e/kWh.

583 Itävallan tasavalta väittää lisäksi, että vaikka fossiiliseen kaasuun perustuvaa energiantuotantoa olisi kohdeltava itsenäisenä alana tai toimialana, kynnysarvot 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2 e/kW eivät vastaisi alan tai toimialan parasta suorituskykyä. Hiilidioksidia talteenottavat ja hiiltä sitovat kaasuvoimalat voivat nimittäin olla paljon suorituskykyisempiä ja noudattaa kynnysarvoa 100 g CO_2e/kWh.

584 Komissio kiistää kyseiset väitteet Unkarin ja Puolan tasavallan tukemana.

585 Tältä osin on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan taloudellista toimintaa pidetään ilmastonmuutoksen hillintää merkittävästi edistävänä, kun sen kasvihuonekaasupäästötasot vastaavat alan tai toimialan parasta suorituskykyä.

586 Kuten komissio toteaa, luokitusjärjestelmäasetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleen mukaan siirtymätoiminnot täyttävät kyseisen edellytyksen, jos niiden kasvihuonekaasupäästöt ovat huomattavasti pienemmät kuin alalla tai toimialalla keskimäärin.

587 Lisäksi on niin, että koska edellä 535 kohdassa jo selitetyistä syistä kynnysarvoa 100 g CO_2q/kWh ei tällä hetkellä voida toteuttaa kaasuvoimaloissa, joissa ei ole hiilidioksidin talteenottojärjestelmää, sitä ei voida käyttää standardina sen määrittämiseksi, täyttävätkö fossiiliseen kaasuun liittyvät taloudelliset toiminnot alan tai toimialan parasta suorituskykyä koskevan edellytyksen.

588 Lisäksi pelkästään se seikka, että tietyn alan kynnysarvo ylittää kynnysarvon 100 g CO_2e/kWh tai jotain muuta alaa, kuten uusiutuvaa energiaa, koskevan kynnysarvon, ei merkitse sitä, että kyseinen kynnysarvo ei ole selvästi kyseisen alan keskiarvoa alhaisempi. Itävallan tasavallan suorittamalla tuulivoiman ja vesivoiman päästökynnysarvojen vertailulla ei näin ollen ole merkitystä.

589 Vaikka myönnettäisiin, että kynnysarvojen 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW voidaan sellaisinaan katsoa vastaavan kasvihuonekaasupäästöjen arvoa, joka on selvästi alan tai toimialan keskiarvoa alhaisempi, on lisäksi todettava, että ne on yhdistetty muihin teknisiin arviointikriteereihin, joilla pyritään asteittain vähentämään fossiiliseen kaasuun liittyvien toimintojen kasvihuonekaasupäästötasoja.

590 Itävallan tasavalta ei näin ollen osoita, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kynnysarvojen 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW avulla voidaan yhdessä muiden teknisten arviointikriteerien kanssa katsoa, että kyseisillä fossiiliseen kaasuun liittyvillä toiminnoilla on alan tai toimialan paras suorituskyky.

591 Näistä syistä kymmenennen kanneperusteen neljäs osa ei ole perusteltu.

– Kymmenennen kanneperusteen viides osa, joka koskee vähähiilisiä vaihtoehtoja koskevaa estettä

592 Itävallan tasavalta väittää, että riidanalainen asetus on luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan vastainen, koska fossiiliseen kaasuun liittyvät taloudelliset toiminnot haittaavat vähähiilisten vaihtoehtojen kehittämistä ja käyttöönottoa. Itävallan tasavalta täsmentää, että kyseistä estettä ei sulje pois se, että riidanalaisessa asetuksessa edellytetään, että korvattavaa palvelua ”ei voida tuottaa uusiutuvista energialähteistä, perustuen vertailevaan arviointiin samaan kapasiteettiin kykenevän, kustannustehokkaimman ja teknisesti toteutuskelpoisimman uusiutuvan vaihtoehdon kanssa”.

593 Komissio kiistää kyseiset väitteet Unkarin ja Puolan tasavallan tukemana.

594 Tältä osin on muistutettava, että kuten edellä 164–169 kohdasta ilmenee, luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytys, jonka mukaan ei saa olla olemassa teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista vähähiilistä vaihtoehtoa, edellyttää välttämättä, että komissio ottaa huomioon toimitusvarmuutta koskevan vaatimuksen.

595 Itävallan tasavalta ei myöskään osoita, että komission arviointiin, jonka mukaan vaihtoehtoiset ratkaisut uusiutuvia energialähteitä käyttämällä eivät olisi teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, liittyy ilmeinen arviointivirhe. Siinä nimittäin ainoastaan todetaan, että uusiutuvat energialähteet, älykkäät verkot sekä energianvarastointi- ja kulutuksenvähentämistekniikat ovat kaikki saatavilla olevia vähähiilisiä ratkaisuja, jotka voidaan korvata valituilla toiminnoilla. Näin tehdessään Itävallan tasavalta se ei esitä seikkoja, jotka osoittavat, että kyseisillä ratkaisuilla voidaan varmistaa toimitusvarmuutta koskevan vaatimuksen noudattaminen.

596 Lisäksi voidaan myös todeta, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevien 4.29, 4.30 ja 4.31 jakson 1 kohdan b alakohdan ii tai iii alakohdassa edellytetään sen osoittamista, ettei kapasiteettia voida tuottaa uusiutuvista energialähteistä, mikä on merkityksellistä sen määrittämiseksi, onko vähähiilisille vaihtoehdoille esteitä. Lisäksi kyseisten jaksojen 1 kohdan b, v tai vi alakohdassa säädetty edellytys, jonka mukaan uusiutuvien ja/tai vähähiilisten kaasumaisten polttoaineiden täysimääräiseen käyttöön on siirryttävä 31.12.2035 mennessä, edistää myös vähähiilisiä vaihtoehtoja.

597 Kyseisistä syistä kymmenennen kanneperusteen viides osa ei ole perusteltu.

– Kymmenennen kanneperusteen kuudes osa, joka koskee lukkiutumisvaikutuksia koskevan kiellon rikkomista

598 Itävallan tasavalta väittää, että riidanalainen asetus ei ole luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyn hiili-intensiivisten toimintojen lukkiutumisvaikutuksia koskevan kiellon mukainen. Tällaisia vaikutuksia olisi nimittäin oletettava ainakin ottaen huomioon kynnysarvot 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW ja siltä osin kuin laitokset, joita pidetään tältä osin luokitusjärjestelmäkelpoisina, edellyttävät huomattavia investointeja, jotka sidotaan 25–30 vuodeksi ja jotka eivät näin ollen ole käytettävissä uusiutuvaa vaihtoehtoista energiaa varten.

599 Lisäksi Itävallan tasavalta täsmentää, että fossiilisten polttoaineiden kapasiteettia voidaan lisätä enintään 15 prosenttia olemassa olevaan fossiilisten polttoaineiden kapasiteettiin verrattuna, joten myös tähän tarvittava pääoma on sidottu, eikä sitä voida joko investoida tai enää vuosiin investoida uusiutuviin energialähteisiin vastaavassa määrin kuin uuteen fossiiliseen kapasiteettiin.

600 Komissio kiistää tällaiset perustelut.

601 Tältä osin on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan c alakohdalla pyritään välttämään lukkiutuminen eli hiili-intensiivisten omaisuuserien jatkuvuus.

602 Kuten komissio kuitenkin väittää, riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.29, 4.30 ja 4.31 jakson 1 kohdan b alakohdassa vahvistetut tekniset arviointikriteerit ovat kyseisen tavoitteen mukaisia, koska niissä edellytetään muun muassa, että laitoksessa siirrytään uusiutuvien ja/tai vähähiilisten polttoaineiden käyttöön viimeistään 31.12.2035. Kyse ei näin ollen ole hiili-intensiivisiin toimintoihin liittyvistä uponneita kustannuksia aiheuttaneista investoinneista.

603 Lisäksi edellä 526 kohdassa mainituissa teknisissä arviointikriteereissä säädetään myös, että kyseisellä toiminnalla on korvattava olemassa oleva suuripäästöinen sähköntuotantotoiminta, että uusi tuotantokapasiteetti saa olla enintään 15 prosenttia suurempi kuin korvatun laitoksen kapasiteetti ja että korvaamisella on voitava vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 55 prosenttia.

604 Näin ollen Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että riidanalaisessa asetuksessa on ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin komissio katsoi lähinnä, että fossiiliseen kaasuun liittyvät toiminnot ovat hiili-intensiivisten toimintojen lukkiutumisvaikutuksia koskevan kiellon mukaisia.

605 Kyseisestä syystä kymmenennen kanneperusteen kuudes osa ei ole perusteltu.

– Kymmenennen kanneperusteen seitsemäs osa, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan rikkomista

606 Itävallan tasavallan mukaan edellä esitetyt luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan rikkomiset ”ovat vielä selvempiä kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan osalta”. Viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettua velvollisuutta ottaa huomioon elinkaari ja näyttö olemassa olevista elinkaariarvioinneista sovelletaan nimittäin myös luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 3 kohdan yhteydessä kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla. Itävallan tasavalta katsoo näin ollen, ettei komissio ole ottanut huomioon, etenkään vähähiilisten vaihtoehtojen esteen ja lukkiutumisvaikutusten kannalta, nykyisin merkityksellisten taloudellisten toimintojen pitkiä suunnittelu-, lupamenettely- ja käyttöaikoja eikä näin ollen koko elinkaarta.

607 Komissio kiistää tällaiset perustelut.

608 Tältä osin on riittävää todeta, että Itävallan tasavallan väitteissä pelkästään toistetaan sen kyseisen kanneperusteen kolmannen osan yhteydessä esittämät väitteet, jotka on jo hylätty, ja väite, jonka mukaan komissio ei ole ottanut huomioon tällä hetkellä merkityksellisten taloudellisten toimintojen pitkää suunnittelu-, lupamenettely- ja käyttöaikoja eikä näin ollen koko elinkaarta.

609 Jälkimmäinen väite, jota ei ole perusteltu, on kyseisestä syystä hylättävä.

610 Kymmenennen kanneperusteen seitsemäs osa ei siis ole perusteltu.

– Kymmenennen kanneperusteen kahdeksas osa, joka koskee toissijaisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista, ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista sekä ”puutteita analyysissä ja perusteluissa”

611 Itävallan tasavalta väittää, että fossiiliseen kaasuun liittyvien taloudellisten toimintojen sisällyttäminen teknisiin arviointikriteereihin ja sitä varten esitetyt määritelmät ja kriteerit eivät perustu vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön, ja niillä loukataan ennalta varautumisen periaatetta, koska riidanalaisen asetuksen perusteella ei voida määrittää, ovatko tekniset arviointikriteerit yhteensopivia Pariisin sopimuksen ja unionin ilmastotavoitteiden kanssa, ja että siinä on joka tapauksessa ”puutteita analyysissä ja perusteluissa”.

612 Komissio kiistää tällaiset perustelut.

613 On muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään, että teknisten arviointikriteerien on perustuttava vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön ja ennalta varautumisen periaatteeseen.

614 Kuten edellä 79–82 kohdasta ilmenee, fossiilisen kaasun ala oli lisäksi osa valmistelevaa tutkimusvaihetta, joka johti delegoidun asetuksen 2021/2139 antamiseen.

615 Teknisten arviointikriteerien laadinnan osalta komissio toteaa, että käytettävä analyyttinen perusta on sama kuin 55-valmiuspaketin (Fit for 55) taustalla olevassa vaikutustenarvioinnissa, erityisesti fossiiliseen kaasuun liittyvien taloudellisten toimintojen roolin osalta vuonna 2030 ja 2050, ja että fossiiliseen kaasuun liittyvien taloudellisten toimintojen tekniset arviointikriteerit ovat yhteensopivia komission mallinnuksessa esitettyjen skenaarioiden kanssa.

616 Näin ollen Itävallan tasavallan väite, jonka mukaan komissio ei ole perustanut fossiiliseen kaasuun liittyvien taloudellisten toimintojen teknisiä arviointikriteerejä vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön, on hylättävä.

617 Itävallan tasavalta lisää, että komissio ei ole edes yrittänyt perustaa kynnysarvoja 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW sellaisiin ennusteisiin tai muuhun tieteelliseen näyttöön, jotka osoittavat kyseisten kynnysarvojen yhteensopivuuden unionin ilmastotavoitteiden kanssa.

618 On riittävää todeta kynnysarvoista 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW, että komissio on käyttänyt teknisten arviointikriteerien viitearvojen vahvistamiseen tieteellisiä arviointeja, etenkin TEG:n lopullisen kertomuksen teknistä liitettä.

619 Se, että komissio on tietyissä tapauksissa poikennut tieteellisen arvioinnin perusteella ehdotetuista kynnysarvoista tai että sen valitsemista kynnysarvoista ei ole yksimielisyyttä tiedeyhteisössä, ei osoita, että rikotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan f alakohtaa, koska sillä ei kyseenalaisteta sitä, että komissio on perustanut tekniset arviointikriteerit vakuuttavaan tieteelliseen näyttöön, erityisesti TEG:n lopullisen kertomuksen tekniseen liitteeseen, jonka komissio on tämän jälkeen ottanut huomioon laajan harkintavaltansa puitteissa.

620 Lopuksi on todettava, että siltä osin kuin Itävallan tasavalta ei perustele ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista ja ”puutteita analyysissä ja perusteluissa” koskevia väitteitään, ne on hylättävä.

621 Edellä esitetystä seuraa, että kymmenennen kanneperusteen kahdeksas osa ei ole perusteltu.

622 Näin ollen kymmenes kanneperuste hylätään.

Yhdestoista kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ja luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan a ja j alakohdan rikkomista teknologianeutraaliuden puuttumisen vuoksi

623 Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että kynnysarvojen 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW sisällyttäminen riidanalaiseen asetukseen on ristiriidassa luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan a ja j alakohdassa säädetyn teknologianeutraaliutta koskevan vaatimuksen ja syrjintäkiellon periaatteen kanssa, koska riidanalaisessa asetuksessa otetaan fossiilisen kaasun osalta yleisesti sovellettavia kynnysarvoja lieventämällä perusteettomasti käyttöön tietyn teknologian osalta edullisempi järjestelmä.

624 Komissio kiistää kyseiset väitteet Unkarin ja Romanian tukemana.

625 Aluksi on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että teknisillä arviointikriteereillä on yksilöitävä tarkoituksenmukaisimmat mahdollisuudet edistää tietyn ympäristötavoitteen saavuttamista, samalla teknologianeutraaliuden periaatetta kunnioittaen, ottaen huomioon tietyn taloudellisen toiminnan sekä lyhyen että pitkän aikavälin vaikutukset.

626 Kuten edellä 113 kohdassa on todettu, teknologianeutraaliuden periaate edellyttää, että asianomaisessa lainsäädännössä on säädettävä henkilöiden oikeuksista ja velvollisuuksista yleisesti, jotta tietyn teknologian käyttöä ei suosittaisi toisen teknologian vahingoksi.

627 Lisäksi yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tilanteita ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tilanteita kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. tuomio 16.12.2008, Arcelor Atlantique ja Lorraine ym., C-127/07, EU:C:2008:728, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

628 Tämän jälkeen on todettava, että vaikka riidanalaisessa asetuksessa on määritelty hiilidioksidiekvivalentteina kilowattituntia kohti (CO_2e/kWh) ilmaistujen kynnysarvojen osalta korkeammat arvot fossiiliseen kaasuun liittyville taloudellisille toiminnoille, kyseinen määrittely on seurausta siitä, että huomioon on otettu erilaisia kyseisille toiminnoille ominaisia tekijöitä, kuten nykyisen teknologian ja infrastruktuurin kunto, ja muita tekijöitä, kuten toimitusvarmuutta koskeva vaatimus ja fossiilisen kaasun käyttö siirtymäenergiana.

629 Kyseiset kynnysarvot eivät myöskään ole ainoita fossiiliseen kaasuun liittyviin taloudellisiin toimintoihin sovellettavia teknisiä arviointikriteerejä.

630 Näin ollen Itävallan tasavallan väitteillä ei voida osoittaa, että fossiiliseen kaasuun liittyville taloudellisille toiminnoille vahvistetut tekniset arviointikriteerit ovat yhdessä tarkasteltuina edullisempia kuin luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille muille siirtymätoiminnoille määritetyt tekniset arviointikriteerit.

631 Itävallan tasavalta ei siis osoita, että riidanalaisella asetuksella loukataan teknologianeutraaliuden periaatetta.

632 Koska fossiiliseen kaasuun liittyvät taloudelliset toiminnot eroavat luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvista muista siirtymätoiminnoista, koska ne eivät koske samaa energianlähdettä eivätkä samaa infrastruktuuria, kyseisten toimintojen erilainen kohtelu ei myöskään voi osoittaa, että riidanalaisella asetuksella loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

633 Lopuksi se, että riidanalaisessa asetuksessa asetetaan kynnysarvon 100 g CO_2e/kWh noudattaminen edellytykseksi sen tunnustamiselle, että fossiiliseen kaasuun liittyvät taloudelliset toiminnot edistävät luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaa tavoitetta, ei osoita yhdenvertaisen kohtelun tai teknologianeutraaliuden periaatteiden loukkaamista, koska kyseisellä artiklalla ei pyritä samoihin tavoitteisiin kuin kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdalla.

634 Luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohta koskee toimintoja, jotka edistävät merkittävästi ilmastonmuutoksen hillintää, kun taas kyseisen asetuksen 11 artikla koskee toimintoja, jotka edistävät merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista.

635 Itävallan tasavalta lisää, että riidanalainen asetus perustuu toiseen perusteettomaan erilaiseen kohteluun riidanalaisen asetuksen liitteessä II olevassa 4.29–4.31 jaksossa, joissa viitataan ainoastaan kyseisen asetuksen liitteessä I olevan 4.29–4.31 jakson 1 kohdan a alakohdassa esitettyihin kriteereihin. Kyseisessä asetuksessa asetetaan nimittäin kynnysarvon 100 g CO_2 e/kWh noudattaminen edellytykseksi myös sen tunnustamiselle, että fossiiliseen kaasuun liittyvät taloudelliset toiminnot edistävät luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaa tavoitetta. Itävallan tasavalta katsoo, että millään ei voida selittää, miksi olisi sallittava huomattavasti korkeampi kasvihuonekaasupäästöjen taso, jotta voidaan tunnustaa ilmastonmuutoksen hillinnän edistäminen ilmastonmuutokseen sopeutumiseen verrattuna.

636 Kuten komissio toteaa, riidanalaisen asetusehdotuksen perusteluissa selitetään tältä osin, miksi fossiiliseen kaasuun liittyviä taloudellisia toimintoja, jotka voidaan luokitella riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevien 4.29–4.31 jakson 1 kohdan a alakohdassa vahvistetuissa teknisissä arviointikriteereissä tarkoitetuiksi siirtymätoiminnoiksi, ei oteta huomioon ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevissa toimenpiteissä. Siinä nimittäin täsmennetään, että kyseisten toimintojen ”osalta tässä delegoidussa säädöksessä säädetään ajallisesti rajoitetusta ilmastonmuutoksen hillintään kohdistuvan vaikutuksen tunnustamisesta, [mutta] tämän ajallisesti rajoitetun tunnustamisen vuoksi ei kuitenkaan ole tarpeen säätää erityisistä teknisistä arviointikriteereistä ilmastonmuutokseen sopeutumista varten”.

637 Koska tarkempia väitteitä ei ole esitetty, Itävallan tasavallan väite, jonka mukaan millään ei voida selittää, miksi olisi sallittava huomattavasti korkeampi kasvihuonekaasupäästöjen taso, jotta voidaan tunnustaa ilmastonmuutoksen hillinnän edistäminen ilmastonmuutokseen sopeutumiseen verrattuna, on näin ollen hylättävä.

638 Näin ollen yhdestoista kanneperuste hylätään.

Kahdestoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista

639 Itävallan tasavalta väittää, että kynnysarvot 270 g CO_2e/kWh: ja 550 kg CO_2e/kW ovat ristiriidassa luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin kanssa, koska kyseiset kynnysarvot aiheuttavat merkittäviä ilmastolle haitallisia kasvihuonekaasupäästöjä ainakin siltä osin kuin ne toiminnan aiheuttamien suorien kasvihuonekaasupäästöjen perusteella peittävät erityisen haitalliset metaanipäästöt.

640 Itävallan tasavalta väittää lisäksi, että koska komissio käyttää muiden energiaan liittyvien toimintojen osalta kynnysarvoa 270 g CO_2e/kWh: ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin noudattamisen edellytyksenä, kynnysarvo 550 kg CO_2e/kW, jolla sallitaan kynnysarvon 270 g CO_2e/kWh ylittävät kasvihuonekaasupäästöt, ei täytä ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä ”komission määrittelemien kriteerien mukaisesti”.

641 Itävallan tasavalta katsoo lisäksi, että komissio ei ole perustanut edellä mainittuja kynnysarvoja tieteellisiin tutkimuksiin tai ennalta varautumisen periaatteeseen ja että se on näin ollen rikkonut luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja loukannut ennalta varautumisen periaatetta, ja että riidanalaisessa asetuksessa on ”puutteita analyysissä ja perusteluissa”.

642 Komissio kiistää kyseiset väitteet Romanian tukemana.

643 On muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan taloudellisen toiminnan katsotaan aiheuttavan merkittävää haittaa ilmastonmuutoksen hillinnälle, jos se aiheuttaa merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä.

644 Lisäksi on todettava, että Itävallan tasavalta väittää, että komissio on luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan vastaisesti peittänyt metaanipäästöt toiminnasta aiheutuvien suorien kasvihuonekaasupäästöjen perusteella.

645 Kuten edellä 575–578 kohdasta ilmenee, komissio ei kuitenkaan tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se tukeutui toiminnasta aiheutuviin suoriin kasvihuonekaasupäästöihin eikä muiden kyseistä toimintaa edeltävissä tai myöhemmissä toiminnoissa syntyneisiin kasvihuonekaasupäästöihin.

646 Näin ollen on katsottava, ettei Itävallan tasavalta osoita eikä edes väitä, että kynnysarvot 270 g CO_2 e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW aiheuttavat pelkästään toiminnasta syntyviä merkittäviä ilmastolle haitallisia kasvihuonekaasupäästöjä.

647 Lisäksi se, että komissio käytti muissa energiaan liittyvissä toiminnoissa kynnysarvoa 270 g CO_2 e/kWh ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin noudattamisen edellytyksenä, ei osoita, että kynnysarvo 550 kg CO_2e/kW, jolla sallitaan kynnysarvon 270 g CO_2e/kWh ylittävät kasvihuonekaasupäästöt, ei vastaa ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaista kriteeriä.

648 ”Ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin noudattaminen fossiiliseen kaasuun liittyvien taloudellisten toimintojen osalta ei nimittäin edellytä ainoastaan kyseisten kynnysarvojen noudattamista vaan kaikkien kyseessä olevien teknisten arviointikriteerien noudattamista.

649 Näin ollen pelkästään se seikka, että kyseisiin toimintoihin sovellettavat kynnysarvot ovat muihin toimintoihin sovellettavia kynnysarvoja korkeammat, ei osoita, että komissio on tehnyt tältä osin ilmeisen arviointivirheen.

650 Lisäksi samoista syistä, jotka on esitetty edellä 614–619 kohdassa, väite, jonka mukaan komissio ei ole perustanut edellä mainittuja kynnysarvoja tieteellisiin tutkimuksiin tai ennalta varautumisen periaatteeseen ja on siten rikkonut luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja ennalta varautumisen periaatetta ja jonka mukaan riidanalaisessa asetuksessa on ”puutteita analyysissä ja perusteluissa”, on hylättävä.

651 Kahdestoista kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Kolmastoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista

652 Itävallan tasavalta väittää, että riidanalainen asetus on lainvastainen siltä osin kuin siinä luokitellaan fossiiliseen kaasuun liittyvät taloudelliset toiminnot toiminnoiksi, jotka edistävät merkittävästi luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklassa tarkoitettua ilmastonmuutokseen sopeutumista.

653 Itävallan tasavalta toteaa, että riidanalaisen asetuksen liitteessä II fossiilisen kaasun alalle määritellyt tekniset arviointikriteerit vastaavat kriteereitä, jotka on vahvistettu sen määrittämiseksi, edistävätkö toiminnot merkittävästi ydinenergian osalta ilmastonmuutokseen sopeutumista ja jotka ovat samat myös ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisen kriteerin osalta.

654 Itävallan tasavallan mukaan kyseiset kriteerit ovat riittämättömiä samoista syistä kuin ydinenergian osalta esitetyt kriteerit.

655 Itävallan tasavalta vetoaa lisäksi luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomiseen ja ennalta varautumisen periaatteen loukkaamiseen sekä ”puutteisiin analyysissä ja perusteluissa” siltä osin kuin siinä ei viitata mihinkään kyseisiä talouden aloja koskevaan erityiseen tutkimukseen tai asiantuntijalausuntoon.

656 Komissio kiistää kyseiset väitteet Romanian tukemana.

657 Tältä osin on muistutettava, että luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklassa määritellään edellytykset, joiden täyttyessä taloudellisen toiminnan katsotaan edistävän merkittävästi ilmastonmuutokseen sopeutumista.

658 Luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan kyseiseen toimintaan täytyy näin ollen sisältyä sopeutumisratkaisuja, joilla joko vähennetään merkittävästi nykyisestä ilmastosta ja sen odotetusta kehityksestä kyseiselle taloudelliselle toiminnalle aiheutuvien kielteisten vaikutusten riskiä tai vähennetään merkittävästi kyseisiä haitallisia vaikutuksia lisäämättä väestöön, luontoon tai omaisuuteen kohdistuvien kielteisten vaikutusten riskiä.

659 Itävallan tasavalta tyytyy väittämään, että samoin kuin ydinenergian osalta, ilmastonmuutoksen aiheuttama äärimmäisen kuivuuden eteneminen aiheuttaa myös vaikeuksia, jotka liittyvät fossiiliseen kaasuun perustuvaan energiantuotantoon, esimerkiksi viemäristä peräisin olevan jäähdytysveden hyödyntämiseen ja käyttöön.

660 Kuten edellä 401 kohdassa ydinenergian yhteydessä esitetystä samankaltaisesta väitteestä on katsottu, on kuitenkin todettava, että tällainen väite on luonteeltaan liian spekulatiivinen, jotta sen perusteella voidaan katsoa, että on tehty ilmeinen arviointivirhe.

661 Itävallan tasavalta ei myöskään ole esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle mitään konkreettista seikkaa, jolla pyritään osoittamaan, että riidanalaisessa asetuksessa on kyseisiä seikkoja koskeva ilmeinen arviointivirhe.

662 Viittaus foorumin yleisiin väitteisiin ei nimittäin riitä viemään uskottavuutta komission arvioinnilta.

663 Lopuksi on todettava, että siltä osin kuin Itävallan tasavalta ei perustele ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista ja ”puutteita analyysissä ja perusteluissa” koskevia väitteitään, ne on hylättävä.

664 Kyseisistä syistä kolmastoista kanneperuste hylätään.

Neljästoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan i alakohdan rikkomista omaisuuserien arvonmenetyksen vuoksi

665 Itävallan tasavalta väittää, että riidanalaisella asetuksella rikotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan i alakohtaa, koska fossiilisen kaasun sisällyttämiseen luokitusjärjestelmään liittyy ainakin merkittävä riski omaisuuserien arvon menettämisestä.

666 Itävallan tasavallan mukaan komission vuonna 2020 tekemät ennusteet 55-valmiuspaketin (Fit for 55) vaikutuksesta viittasivat jo siihen, että fossiilisen kaasun käyttö energiankantajana vähenee merkittävästi, ja siitä lähtien ennen kaikkea kaasutoimitusten hinnannousu ja kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä ovat lisänneet entisestään taloudellista painetta, joka kohdistuu fossiiliseen kaasuun energiankantajana. Lisäksi Venäjän hyökkäys Ukrainaan helmikuussa 2022 lisäsi kyseistä painetta merkittävästi, minkä vuoksi unioniin tehtäviin kaasutoimituksiin kohdistuu merkittävä uhka.

667 Itävallan tasavalta katsoo tässä yhteydessä, että huolena on, että fossiilisen kaasun sisällyttäminen luokitusjärjestelmään luo epäasianmukaisen kannustimen, joka lopulta johtaa omaisuuserien arvonmenetykseen, koska kaasua on saatavilla polttoaineena vain aivan liian korkeaan hintaan tai sitä ei ole saatavilla lainkaan.

668 Komissio kiistää kyseiset väitteet Romanian ja Puolan tasavallan tukemana.

669 Tältä osin on riittävää todeta, että kyseisiä Itävallan tasavallan väitteitä ei ole perusteltu eikä näytetty toteen, joten ne on hylättävä perusteettomina.

670 Viittaus foorumin yleisiin väitteisiin ei nimittäin riitä viemään uskottavuutta komission arvioinnilta.

671 Neljästoista kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Viidestoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohdan rikkomista

672 Itävallan tasavalta väittää, että fossiiliseen kaasuun liittyviin toimintoihin sovellettavilla riidanalaisen asetuksen säännöksillä rikotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohtaa, jossa säädetään, että teknisten arviointikriteerien on oltava helppokäyttöisiä ja että ne on vahvistettava tavalla, jolla helpotetaan niiden noudattamisen tarkistamista, sillä kyseisiä toimintoja varten säädetyt tekniset arviointikriteerit sisältävät suurelta osin määrittelemättömiä oikeudellisia käsitteitä ja tulevaisuudessa noudatettavia edellytyksiä.

673 Itävallan tasavalta täsmentää, että fossiilisen kaasun osalta lainvastaisuus liittyy erityisesti 20 vuoden keskimääräisen kynnysarvon 550 kg CO_2e/kW noudattamiseen ja uusiutuvan tai vähähiilisen kaasun käyttöön 31.12.2035 lähtien. Lisäksi Itävallan tasavalta toteaa, että kyseisten edellytysten noudattamisen valvomiseksi riippumattoman kolmannen osapuolen on laadittava vuosittain kertomuksia, joissa arvioidaan, tarjoaako toiminta uskottavan kehityskulun kyseisten kriteerien noudattamiseksi. Itävallan tasavalta päättelee tästä, että ei ole tarkoitus valvoa, että 20 vuoden kuluttua noudatetaan kynnysarvoa 550 kg CO_2e/kW tai että kaasuntoimituksia muunnetaan vuoden 2035 loppuun mennessä, joten kyseisten velvoitteiden noudattamatta jättäminen ei vaikuta laitoksen luokitteluun ympäristön kannalta kestäväksi.

674 Itävallan tasavalta korostaa myös, että sen velvoitteen valvontaa ja noudattamista, joka koskee fossiilisen kaasun korvaamista uusiutuvalla tai vähähiilisellä kaasulla vuoteen 2035 mennessä, ei ole taattu, ja etenkin, että ei ole varmistettu mahdollisuutta siirtyä vetyyn vuoteen 2035 mennessä.

675 Komissio kiistää kyseiset väitteet Romanian tukemana.

676 Ensinnäkin on muistutettava, että kuten edellä 483–485 kohdasta ilmenee, väite, jonka mukaan tekniset arviointikriteerit sisältävät suurelta osin määrittelemättömiä oikeudellisia käsitteitä ja tulevaisuudessa noudatettavia edellytyksiä, ei ole omiaan osoittamaan, että kyseiset kriteerit eivät ole helppokäyttöisiä ja että niitä ei ole vahvistettu tavalla, joka helpottaa niiden noudattamisen tarkistamista.

677 Toiseksi on todettava, että riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.29 jakson 1 kohdan toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa todetaan seuraavaa:

”Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kriteerien täyttymisen todentaa riippumaton kolmas osapuoli. Riippumattomalla kolmannen osapuolen todentajalla on tarvittavat resurssit ja asiantuntemus todentamisen suorittamiseksi. Riippumattomalla kolmannen osapuolen todentajalla ei ole omistajaan tai rahoittajaan liittyviä eturistiriitoja eikä hän osallistu toiminnan kehittämiseen tai toteuttamiseen. Riippumaton kolmannen osapuolen todentaja todentaa huolellisesti teknisten arviointikriteerien täyttymisen. Erityisesti riippumaton kolmas osapuoli julkaisee ja toimittaa komissiolle vuosittain kertomuksen, jossa

a) sertifioidaan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen suorien kasvihuonekaasupäästöjen taso;

b) arvioidaan tapauksen mukaan, tarjoavatko toiminnan vuotuiset suorat kasvihuonekaasupäästöt uskottavan kehityskulun 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun 20 vuoden keskimääräisen kynnysarvon noudattamiseksi;

c) arvioidaan, tarjoaako toiminta uskottavan kehityskulun 1 kohdan b alakohdan v alakohdan noudattamiseksi.

Toteuttaessaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun arvioinnin riippumaton kolmannen osapuolen todentaja ottaa huomioon erityisesti suunnitellut vuotuiset suorat kasvihuonekaasupäästöt kultakin kehityskulun vuodelta, toteutuneet vuotuiset suorat kasvihuonekaasupäästöt, suunnitellut ja toteutuneet käyttötunnit sekä uusiutuvien tai vähähiilisten kaasujen suunnitellun ja toteutuneen käytön.

Komissio voi sille toimitettujen kertomusten pohjalta antaa lausunnon asianomaisille toimijoille – –. ”

678 Toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, kyseisistä säännöksistä ei kuitenkaan voida päätellä, että ei ole tarkoitus valvoa, että kynnysarvoa 550 kg CO_2e/kW:n noudatetaan 20 vuoden kuluttua tai että kaasuntoimituksia muunnetaan vuoden 2035 loppuun mennessä.

679 Sama koskee väitettä, jonka mukaan on olemassa vakavia epäilyjä sen velvoitteen valvonnasta ja noudattamisesta, jonka mukaan fossiilinen kaasu on korvattava uusiutuvalla tai vähähiilisellä kaasulla vuoteen 2035 mennessä, koska tosiasiallinen mahdollisuus kyseisen velvoitteen täytäntöönpanoon ei näytä olevan taattu.

680 Kuten ilmenee täsmennyksestä, jonka mukaan riippumaton kolmas osapuoli tarkistaa erityisesti riidanalaisen asetuksen liitteessä I olevan 4.29 jakson 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kriteerien noudattamisen, kaikkien kyseisten kriteerien osalta on säädetty tarkastusmekanismista.

681 Kyseisillä Itävallan tasavallan väitteillä ei siis voida osoittaa, että riidanalaisella asetuksella rikotaan luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohtaa.

682 Tästä syystä viidestoista kanneperuste hylätään.

Kuudestoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksen ja tehokkaan vaikutuksen loukkaamista markkinoiden pirstaloitumisen vaaran vuoksi

683 Itävallan tasavalta väittää lähinnä, että fossiiliseen kaasuun liittyvän energian luokittelu kestäväksi voi johtaa markkinoiden pirstaloitumiseen, joka on ristiriidassa luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksen ja sen tehokkaan vaikutuksen säilyttämistä koskevan velvollisuuden kanssa.

684 Itävallan tasavallan mukaan ”parhaan” ja ”huonomman” ympäristökestävyyden välille tehtävä vastaava ero on luokitusjärjestelmäasetuksen hengen ja tavoitteen vastainen. Kyseisellä asetuksella pyritään varmistamaan avoimuus vahvistamalla yhdenmukaiset unionin laajuiset kriteerit ympäristön kannalta kestäville toiminnoille.

685 Komissio kiistää kyseiset väitteet Romanian tukemana.

686 Tältä osin on todettava, että kuten edellä 493–495 kohdasta ilmenee, Itävallan tasavallan arvostelema erottelu merkitsee luokitusjärjestelmäasetuksen, jossa otetaan käyttöön eri toimintojen luokat niiden kestävyyden mukaan, ja erityisesti kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 ja 2 kohdan, soveltamista.

687 Kyseisistä syistä kuudestoista kanneperuste hylätään.

688 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Itävallan tasavallan jättämä kanteen tarkistamista koskeva kirjelmä

689 Työjärjestyksen 86 artiklan 1 kohdan mukaan kantaja saa tarkistaa uuden seikan huomioon ottamiseksi kannetta, jos toimi, jonka kumoamista vaaditaan, on korvattu tai sitä on muutettu toisella toimella, jonka kohde on sama.

690 Itävallan tasavalta jätti 20.2.2024 kanteen tarkistamista koskevan kirjelmän laajentaakseen päätelmiään koskemaan asetuksen (EU) 2021/2139 muuttamisesta vahvistamalla täydentäviä teknisiä arviointikriteereitä, joilla määritetään, millä edellytyksillä taloudellista toimintaa pidetään ilmastonmuutoksen hillintää tai ilmastonmuutokseen sopeutumista merkittävästi edistävänä ja aiheuttaako kyseinen taloudellinen toiminta merkittävää haittaa millekään muulle ympäristötavoitteelle 27.6.2023 annettua komission delegoitua asetusta (EU) 2023/2485 (EUVL L, 2023/2485).

691 Komissiolla, Bulgarian tasavallalla, Tšekin tasavallalla, Ranskan tasavallalla, Luxemburgin suurherttuakunnalla, Unkarilla, Puolan tasavallalla, Romanialla, Slovenian tasavallalla, Slovakian tasavallalla ja Suomen tasavallalla oli mahdollisuus esittää huomautuksia kyseisestä kanteen tarkistamista koskevasta kirjelmästä.

692 Kuten komissio väittää, työjärjestyksen 86 artiklan 2 kohdassa määrätään tältä osin, että kanteen tarkistaminen on tehtävä erillisellä asiakirjalla ja noudattaen SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa vahvistettua määräaikaa kumoamiskanteen nostamiselle siitä toimesta, johon kanteen tarkistaminen perustuu.

693 Delegoitu asetus 2023/2485 julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 21.11.2023. Työjärjestyksen 59 artiklan mukaan määräaika alkaa kulua julkaisemista seuraavan neljännentoista päivän päättymisestä eli 5.12.2023 lähtien. Kahden kuukauden määräaika kyseisestä päivämäärästä lukien on 5.2.2024. Kun otetaan huomioon työjärjestyksen 60 artiklassa määrätty määräaikojen pidentäminen pitkien etäisyyksien vuoksi, määräaika tarkistusta koskevan pyynnön esittämiselle päättyi siis 15.2.2024.

694 Näin ollen 20.2.2024 jätetty kanteen tarkistamista koskeva kirjelmä on jätettävä tutkimatta, koska se on esitetty liian myöhään.

Oikeudenkäyntikulut

695 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Itävallan tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

696 Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkari, Puolan tasavalta, Romania, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Itävallan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Bulgarian tasavalta, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkari, Puolan tasavalta, Romania, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

van der Woude	Papasavvas	Marcoulli
Costeira	Porchia	Kancheva
Öberg	De Baere	Pynnä
Laitenberger	Steinfatt	Petrlík
Zilgalvis	Tichy-Fisslberger	Spangsberg Grønfeldt

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä syyskuuta 2025.

Allekirjoitukset

Sisällysluettelo

Asian tausta . . . 3

Asianosaisten vaatimukset . . . 3

Oikeudellinen arviointi . . . 4

Alustavat huomautukset tuomioistuinvalvonnan ulottuvuudesta . . . 5

Ensimmäinen ja yhdeksäs kanneperuste, jotka koskevat luokitusjärjestelmäasetuksen menettelysäännösten ja eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdan rikkomista . . . 6

Toinen, kolmas ja kahdeksas kanneperuste, jotka koskevat ydinenergia-alaan liittyviä taloudellisia toimintoja . . . 13

Kahdeksas kanneperuste, joka koskee SEUT 290 artiklan rikkomista . . . 13

Toinen kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista . . . 18

– Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 momentin soveltumattomuutta ydinenergiaan liittyvin taloudellisiin toimintoihin . . . 18

– Toisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee toissijaisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa asetettujen edellytysten noudattamatta jättämistä . . . 24

– Toisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee toissijaisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista ja ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista . . . 31

Kolmas ja neljäs kanneperuste, jotka koskevat luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista . . . 32

– Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa ja kolmannen kanneperusteen kolmannen osan viides väite, jotka koskevat suojelun tason laiminlyöntiä . . . 36

– Kolmannen kanneperusteen toinen osa, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista . . . 37

– Kolmannen kanneperusteen kolmannen osan muut väitteet ja neljännen kanneperusteen toinen osa, jotka koskevat reaktorin vakaviin vahinkoihin liittyvien vaarojen huomiotta jättämistä . . . 39

– Kolmannen kanneperusteen neljäs osa ja neljännen kanneperusteen kolmas osa, jotka koskevat korkea-aktiivisiin ydinjätteisiin liittyvien riskien huomiotta jättämistä . . . 47

– Neljännen kanneperusteen neljäs osa, joka koskee ydinvoimalaitosten normaaliin toimintaan liittyvien riskien huomiotta jättämistä 53

– Kolmannen kanneperusteen viides osa ja neljännen kanneperusteen viides osa, jotka koskevat ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan tavoitteen loukkaamista 53

– Kolmannen kanneperusteen kuudes osa, joka koskee elinkaariarviointia koskevan vaatimuksen rikkomista 58

– Neljännen kanneperusteen kuudes osa, joka koskee reaktorin vakavista vahingoista ja erittäin radioaktiivisten jätteiden loppusijoituksesta aiheutuvien merkittävien haittojen ehkäisemistä koskevan riidanalaisen asetuksen liitteen II säännösten ristiriitaisuutta ja riittämättömyyttä 60

– Neljännen kanneperusteen seitsemäs osa, joka koskee toissijaisesti ”puutteita analyysissä ja perusteluissa” 62

Viides kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista 62

Kuudes kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohdan rikkomista 65

Seitsemäs kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksen ja tehokkaan vaikutuksen loukkaamista markkinoiden pirstaloitumisen vaaran vuoksi 66

Kanneperusteet kymmenennestä kuudenteentoista, jotka koskevat fossiilisen kaasun alaan liittyviä taloudellisia toimintoja 67

Kymmenes kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 10 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista 68

– Kymmenennen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee vähähiilisten ratkaisujen olemassaoloa 68

– Kymmenennen kanneperusteen toinen osa, joka koskee 1,5 °C:n tavoitteen mukaiseen hiilineutraaliin talouteen tapahtuvaan siirtymään myötävaikuttamatta jättämistä 71

– Kymmenennen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee elinkaariarviointia koskevan vaatimuksen rikkomista 78

– Kymmenennen kanneperusteen neljäs osa, joka koskee lähinnä alan tai toimialan parasta suorituskykyä koskevan velvollisuuden noudattamatta jättämistä kynnysarvoilla 270 g CO_2e/kWh ja 550 kg CO_2e/kW 79

– Kymmenennen kanneperusteen viides osa, joka koskee vähähiilisiä vaihtoehtoja koskevaa estettä 81

– Kymmenennen kanneperusteen kuudes osa, joka koskee lukkiutumisvaikutuksia koskevan kiellon rikkomista 81

– Kymmenennen kanneperusteen seitsemäs osa, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan g alakohdan rikkomista 82

– Kymmenennen kanneperusteen kahdeksas osa, joka koskee toissijaisesti luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista, ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista sekä ”puutteita analyysissä ja perusteluissa” . 83

Yhdestoista kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ja luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan a ja j alakohdan rikkomista teknologianeutraaliuden puuttumisen vuoksi 84

Kahdestoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 17 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista 86

Kolmastoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 11 artiklan ja 19 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista sekä ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista 87

Neljästoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan i alakohdan rikkomista omaisuuserien arvonmenetyksen vuoksi 88

Viidestoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen 19 artiklan 1 kohdan k alakohdan rikkomista 89

Kuudestoista kanneperuste, joka koskee luokitusjärjestelmäasetuksen tarkoituksen ja tehokkaan vaikutuksen loukkaamista markkinoiden pirstaloitumisen vaaran vuoksi 90

Itävallan tasavallan jättämä kanteen tarkistamista koskeva kirjelmä 91

Oikeudenkäyntikulut 92